ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Κ.Ε.Μ.Π.ΚΡ.
Αριθμός Αδείας 611
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΕΚΔΟΤΩΝ
ΕΛΤΑ Hellenic Post
Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα
9 772585 344107 43

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

Νο 1746, 4 Νοέμβρη 2026 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

Γυρίστε στις σελ. 8, 9

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ

ΚΛΙΜΑΚΩΝΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ

Η Άποψή μας στη σελίδα 3
Το Απεργιακό Κίνημα σελ. 6, 7, 10, 11
Πόλεμος και Επανάσταση σελ. 20

30/10, Αντιπολεμική απεργία στον Πειραιά. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΙΣΠΑΝΙΑ - ΔΥΟ ΤΡΕΝΑ ΚΑΙ ΔΥΟ ΚΟΣΜΟΙ ΣΥΓΚΡΟΥΟΝΤΑΙ

Προεκλογική περίοδος με απεργίες και διαδηλώσεις

Εκλογές στις 28 Νοέμβρη, γενική απεργία στις 11 Νοέμβρη, ένα κίνημα για τη στέγη που βρίσκεται σε εξέλιξη, απεργίες στην εκπαίδευση και σε άλλους κλάδους, και ένα καινούργιο έγκλημα στους σιδηρόδρομους με 69 νεκρούς. Η επίσημη ισπανική πολιτική βρίσκεται σε σύγχυση. Οι αγώνες των από κάτω δίνουν μια πρόγευση για τις μάχες που έρχονται.

27/10, Απεργία μεταλλεργατών στη Μούρθια «Για μια αξιοπρεπή συλλογική σύμβαση στον κλάδο του μετάλλου». Φωτό: World Riots/FB

Η Δεξιά και οι φασίστες του Βοξ πηγαίνουν αγκαλιά προς τις εκλογές και στέλνουν προς όλες τις κατευθύνσεις το μήνυμα ότι αν κερδίσουν και αναλάβουν την εξουσία το πρώτο που θα κάνουν θα είναι να εξαπολύσουν εκδικητική επίθεση απέναντι στο κίνημα. Από την άλλη, ο Σάντσεθ και οι σύμμαχοί του από τα Αριστερά πηγαίνουν προς τις εκλογές με μόνη τους ελπίδα ότι ο τρόμος που προκαλεί η ακροδεξιά συμμαχία θα τους σώσει.

Ο αρχηγός της Δεξιάς, **Φεϊχόο**, βγήκε ξεδιάντροπα και κάλεσε τα συνδικάτα να αναστείλουν την απεργία της 11ης Νοέμβρη, που όπως είπε είναι πρωτοφανής γιατί δεν γίνεται ενάντια στην κυβέρνηση αλλά ενάντια στην αντιπολίτευση. Προσπάθησε μάλιστα να εκμεταλλευτεί και τους νεκρούς των τρένων: "πριν, η απεργία ήταν ακατανόητη. Τώρα, με 69 νεκρούς πρόκειται για βαρύ λάθος". Ο Αμπασκάλ, ο χιτλερίσκος του Βοξ, έκανε ένα βήμα παραπέρα, λέγοντας πως "κρατάμε ονόματα" για να ξέρουμε τι θα κάνουμε "όταν θα υπάρξει πολιτική αλλαγή". Απείλησε δηλαδή τα συνδικάτα και τους απεργούς για διώξεις αν φτάσει στην εξουσία. Ο Φεϊχόο είπε κάτι παρόμοιο με πιο μαλακούς όρους. Είπε ότι στις διαπραγματεύσεις αν γίνουν κυβέρνηση θα εκτιμήσουν ποια συνδικάτα είναι "αξιόπιστα" με βάση την στάση τους στις 11 Νοέμβρη. Οι πρώτες ανοιχτές απειλές είναι ότι θα κόψουν τη χρηματοδότηση των συνδικάτων και τα προγράμματα επιμόρφωσης. Αλλά αυτό που ονειρεύονται είναι πιο επιθετικό.

Μια ιδέα παίρνουμε από αυτά που εξελίσσονται στη Μαδρίτη, όπου κυβερνάει η **Αγιούσο**, προβεβλημένο στέλεχος της δεξιάς πτέρυγας της Δεξιάς. Οι εκπαιδευτικοί βρίσκονται στην τρίτη βδομάδα απεργίας. Διέκοψαν τις ανοιχτές δράσεις για λίγες μέρες λόγω του πένθους, αλλά από τη Δευτέρα ξαναβγήκαν στον αγώνα. Η Αγιούσο και η κυβέρνησή της αρνούνται να κάτσουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, λέγοντας πως δεν αναγνωρίζουν το κύρος των πιο ριζοσπαστικών συνδικάτων που έχουν μεγάλη δύναμη στους εκπαιδευτικούς. Στέλνει την αστυνομία σε κάθε κινητοποίηση, με εντολές για άγριο ξύλο και συλλήψεις, αντιμετωπίζοντας τους δάσκαλους και τους καθηγητές σαν ταραξίες. Την αστυνομία έστειλε και στην Πουέρτα ντελ Σολ για να διώξει τα κομμάτια του κινήματος που συνέχιζαν την κατασκήνωση για τη στέγη (η πλειοψηφία είχε ήδη αποφασίσει να επικεντρωθεί στην απεργία και όχι στον καταυλισμό).

Από κοντά και τα "συνδικάτα" των αστυνομικών που ελέγχονται από την άκρα δεξιά, που κάνουν "κινητοποιήσεις", καταγγέλλοντας την κυβέρνηση του Σάντσεθ ότι δεν τους αφήνει να δείρουν και να συλλάβουν όπως οι ίδιοι θέλουν τόσο τους απεργούς όσο και τους μετανάστες.

«Θα τα δώσουμε όλα σε αυτή τη μάχη»

Οι απειλές αυτές δεν πτοούν κανέναν από τους απεργούς. Αντίθετα, στη Μαδρίτη πλέον βγαίνουν και τα Πανεπιστήμια στον αγώνα. Στις 4 και 5 Νοέμβρη, εκπαιδευτικοί, υπόλοιποι εργαζόμενοι και φοιτητές κάνουν στάσεις και απεργίες με αιτήματα για τη χρηματοδότηση της εκπαίδευσης. "Ενάντια στην οικονομική ασφυξία, την ιδιωτικοποίηση και τον όλο και μεγαλύτερο ελιτισμό στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση, θα τα δώσουμε όλα σε αυτή τη μάχη", λέει το κοινό κάλεσμα επιτροπής αγώνα από έξι Πανεπιστήμια. Στο κάλεσμα καταγγέλλουν και τις αστυνομικές επιθέσεις στις πρόσφατες κινητοποιήσεις των φοιτητών.

Οι ηγεσίες των μεγάλων συνδικάτων δεν βοηθάνε στην οργάνωση της απεργίας, γιατί όντως βλέπουν την απεργία μέσα από τη λογική του προεκλογικού αγώνα. Αλλά, οι πραγματικές απεργίες και οι πραγματικοί αγώνες, με κέντρο τη στέγη, έχουν οδηγήσει σε σχηματισμό επιτροπών αγώνα σε πολλά σημεία της χώρας. Συνελεύσεις και απεργιακές επιτροπές που παίρνουν πρωτοβουλία για οργάνωση και για απεργιακές φρουρές την επόμενη Τετάρτη, ό,τι και να λένε οι ηγεσίες.

Ο φόβος των από πάνω απέναντι στις απεργίες και τις κινητοποιήσεις είναι τόσο πρόδηλος, γιατί ξέρουν ότι οι συνθήκες που μας έφεραν μέχρι εδώ πάνε προς το χειρότερο, όποιο κι αν είναι το αποτέλεσμα των εκλογών. Ο κόσμος δυσκολεύεται να πληρώσει το νοίκι και το στεγαστικό, βλέπει όλο και πιο δύσκολο να στείλει τα παιδιά του στα Πανεπιστήμια (όλα με δίδακτρα), και ακούει στην τηλεόραση τους εκπροσώπους των ιδιοκτητών να λένε πως οι τιμές των ακινήτων μόνο προς τα πάνω πρέπει να πάνε. Τις όποιες αυξήσεις στους μισθούς και τα επιδόματα πέρασε και διαφήμισε η κυβέρνηση Σάντσεθ τις τρώει πλέον η αύξηση στην τιμή των καυσίμων.

Είναι πολλοί οι κλάδοι που έκαναν υπομονή αλλά δεν είναι πλέον διατεθειμένοι για περισσότερη. Στη **Μούρθια** έχει βγει σε απεργία διαρκείας ο κλάδος του μετάλλου, από τα τέλη Οκτώβρη. 35 χιλιάδες εργάτες και εργάτριες σε 8 χιλιάδες εταιρείες. Από την πρώτη στιγμή προχώρησαν σε μπλοκαρίσματα δρόμων και ήρθαν αντιμέτωποι με τα ΜΑΤ, τα δακρυγόνα και τις πλαστικές σφαίρες. Όλος ο κόσμος του μετάλλου πήρε μαζί την απόφαση για την απεργία μετά από μήνες διαπραγματεύσεων με τα αφεντικά που δεν έκαναν υποχωρήσεις.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες ήρθε το τραγικό γεγονός στην **Ούρδα**, στην επαρχία του Τολέδο με τους 69 νεκρούς. Είναι το δεύτερο τέτοιο έγκλημα μέσα στην ίδια χρονιά, μετά τη σύγκρουση στην Κόρδοβα το Γενάρη με 46 νεκρούς. Ξανά, η στάση της κυβέρνησης που προσπαθεί να αποπολιτικοποιήσει το ζήτημα, δίνει χώρο στη Δεξιά που κανονικά θα έπρεπε να ψάχνει πού να κρυφτεί. Οι Υπουργοί του Σάντσεθ κυκλοφόρησαν γρήγορα τα ηχητικά για να δείξουν ότι το λάθος ήταν ατομικό και έφταιγε "ο σταθμάρχης" που έδωσε λάθος εντολή. Η αλήθεια είναι πως το σύστημα αυτόματου ελέγχου είχε χαλάσει για πολλοστή φορά. Είναι παλιό, δεν μπορεί να σηκώσει την τεράστια αύξηση της κυκλοφορίας υπερταχειών που έχει λανσάρει η Ισπανία, έχουν περιορίσει τα κονδύλια συντήρησης, ενώ για να μη χαθούν δρομολόγια περιορίζουν στο ελάχιστο τα έργα μέχρι να γίνουν "απαραίτητα".

Στο μεταξύ, κάθε φορά που χαλάει το σύστημα, ενεργοποιούνται εναλλακτικά πρωτόκολλα τα οποία γίνονται όλο και πιο πολύπλοκα και εξαρτώνται από όλο και λιγότερους εργαζόμενους, μιας και περισσότεροι "δεν χρειάζονται" αφού όλα γίνονται "αυτόματα". Όμως, μια λάθος εντολή σε ένα τρένο "AVE", όπως αυτό που έφτασε στην Ούρδα και εμβόλισε το τρένο της Iryo που ήταν σταματημένο στο φανάρι, δεν έχει γυρισμό. Με 200 χιλιόμετρα την ώρα οι δυο σιδερένιες μάζες έγιναν μία.

Ιδιωτικοποίηση

Η Δεξιά ήταν αυτή που ιδιωτικοποίησε το δίκτυο και τη συντήρηση των τρένων τη δεκαετία του '90. Τώρα χρησιμοποιούν το επιχείρημα ότι και σε άλλες χώρες είναι ιδιωτικοποιημένα αλλά δεν έχουν προκληθεί τόσοι νεκροί. Όμως, αφενός κανείς δεν ξέρει πού θα γίνει το επόμενο ατύχημα. Αφετέρου, η Ισπανία απέκτησε το μεγαλύτερο δίκτυο υπερταχειών στον κόσμο (μετά την Κίνα), διέλυσε την πλειονότητα των τοπικών γραμμών και την αντικατέστησε με τα "τρένα του μέλλοντος". Πάνω σε αυτήν την "επιτυχία", που τράβηξε κεφάλαια από όλη την Ευρώπη και έριξε τις τιμές στα εισιτήρια, στηρίχθηκε και η έκρηξη του τουρισμού και άλλα στοιχεία που η κυβέρνηση Σάντσεθ παρουσιάζει σαν κατορθώματά της. Τα πολυτελή ξενοδοχεία, τα Airbnb, οι αεροπορικές χαμηλού κόστους, ο τεράστιος τομέας της εστίασης, είναι το ίδιο και το αυτό σύστημα που βλέπει τους νεκρούς στα τρένα σαν παράπλευρες απώλειες.

Είναι ο "καπιταλισμός της βιασύνης", όπως είπε ο **Χαβιέρ Μπάριο** που έχασε τη σύζυγό του, **Κάρμεν**, στην Ούρδα. "Οι νεκροί αυτοί είναι νεκροί όλης της κοινωνίας μας. Της κοινωνίας στην εποχή που ζούμε, τη χειρότερη εποχή του καπιταλισμού της βιασύνης. Όπως κάποτε έστελναν τα παιδιά στα ορυχεία να βγάλουν το κάρβουνο, τώρα οι καπιταλιστές που θέλουν τα χρήματα πιο γρήγορα από ποτέ, με τη μεγαλύτερη δυνατή ταχύτητα. Οι νεκροί σήμερα, όπως και η γυναίκα μου, έχουν να κάνουν με αυτό το σύστημα. οι 80 νεκροί, όπως η γυναίκα μου σήμερα, και όσοι θα υπάρξουν και θα συνεχίσουν να υπάρχουν, έχουν να κάνουν με αυτό. Η Κάρμεν θα έκανε το τελευταίο της επαγγελματικό ταξίδι για χάρη της εταιρείας Corte Ingles. Γενικά όλες οι εταιρείες κατακρεουργούν τους υπαλλήλους τους. Τη δουλειά που έκαναν τρεις, τώρα την κάνει μόνο ένας. Με βλέπετε εδώ, αν και δεν έχω σταματήσει να κλαίω εδώ και δύο μέρες. Πρέπει να ξεσηκωθούμε όλοι μαζί. Να αλλάξουμε αυτόν τον κόσμο, όλοι μαζί".

Νίκος Λούντος

Με νέα ορμή

Η επιτυχία της αντιπολεμικής απεργίας στις 30 Οκτώβρη ήρθε να επιβεβαιώσει και τη δύναμη του κόσμου που αγωνίζεται εδώ και τη δυναμική ώθηση από το διεθνές κίνημα.

Κλειστός ο Πειραιάς, δεμένα τα πλοία, σταματημένα τα τρένα και πλήθος από απεργούς και νεολαία στη συγκέντρωση και την πορεία. Ίδια εικόνα και στην Πάτρα, στην Ηγουμενίτσα και στα συλλαλητήρια στα άλλα λιμάνια. Βροντερό το μήνυμα ότι δεν πολεμάμε για τον πόλεμό τους, παλεύουμε για λευτεριά στην Παλαιστίνη και σε όλο τον κόσμο.

Στην Ιταλία η 30 Οκτώβρη σημαδεύτηκε από Γενική Απεργία δίπλα στους λιμενεργάτες που έκλεισαν τα λιμάνια. Τεράστια τα απεργιακά συλλαλητήρια στο Μιλάνο, στη Μπολόνια, σε πόλεις που δεν είναι λιμάνια. Αδυναμία της Μελόνι να σταματήσει την οργή που βγαίνει στους δρόμους ενάντια στον πόλεμο, ενάντια στην ακρίβεια, ενάντια στον ρατσισμό. Ούτε η κλιμάκωση της καταστολής που είχε προηγηθεί με παρουσία του στρατού δίπλα στους μπάτσους κατάφερε να λυγίσει τον κόσμο του αγώνα.

Η ακόμα πιο χυδαία εκστρατεία καταστολής από τον Μακρόν και την κυβέρνησή του απέτυχε παταγωδώς και στη Γαλλία. Το Σάββατο βγήκαν ξανά εργάτες και νεολαία, με το συλλαλητήριο στο Παρίσι να γεμίζει όλη τη διαδρομή από την αφετηρία μέχρι την κατάληξη της πορείας!

Ο διεθνής ξεσηκωμός δεν σταματάει εδώ. Έρχεται Γενική Απεργία στην Ισπανία στις 11 Νοέμβρη με νέα ορμή, καθώς δίπλα στο κίνημα για την Κατοικία φουντώνει και η οργή για τα «ισπανικά Τέμπη» με τους εβδομήντα νεκρούς από τη σύγκρουση των τρένων στο Τολέδο. Και η νεολαία συντονίζεται με διεθνή φοιτητικά συλλαλητήρια στις 20 Νοέμβρη με κάλεσμα από την Ισπανία που απλώνεται ως τη Βρετανία και ως εδώ.

Δύναμη

Η δύναμη των αγώνων φέρνει την κρίση μέσα στα ίδια τα κάστρα της ιμπεριαλιστικής πολεμοκαπηλείας και του γενοκτονικού σιωνισμού. Στις εκλογές στο Ισραήλ, ο συνασπισμός του Νετανιάχου έχασε τον έλεγχο της βουλής, ο συνασπισμός της αντιπολίτευσης δεν κατάφερε να πάρει τον έλεγχο και οι μόνοι νικητές ήταν τα αραβικά κόμματα που ψηφίστηκαν μαζικά από τους Παλαιστίνιους που ζουν μέσα στο ισραηλινό καθεστώς απαρτχάιντ. Όσο για το αφεντικό του Νετανιάχου, τον Τραμπ, οι αμερικάνικες εκλογές του προκαλούν εφιάλτες, καθώς η ριζοσπαστικοποίηση μέσα στις ΗΠΑ συγκλονίζει ακόμα και τους πολύπλοκους θεσμούς του μεγαλύτερου ιμπεριαλιστικού κράτους. Όσο και να πιπιλάει την καραμέλα της «σταθερότητας» ο Μητσοτάκης, η αλήθεια είναι ότι βουλιάζει αγκαλιά με τον Τραμπ, τον Νετανιάχου, τον Μακρόν, τη Μελόνι. Και τρέχει κι αυτός με τους μπάτσους να χτυπήσει τους αντιφασίστες και να προστατέψει τον Κασιδιάρη που θέλει να ξαναμαζέψει τους νεοναζί.

Με δύναμη από αυτές τις εξελίξεις συνεχίζουμε και κλιμακώνουμε την πάλη εδώ. Οι φοιτητές διαδηλώνουν ξανά αυτήν την Πέμπτη 5 Νοέμβρη και την επόμενη Τετάρτη 11 Νοέμβρη διαδηλώνουμε όλοι και όλες μαζί για Κατοικία για όλους, για να λειτουργήσει ξανά ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας, για να έχουν οι φοιτητές εστίες, για να μην γίνουν τα σχολεία «Βιολάντες».

Έτσι θα πάμε στο τριήμερο του Πολυτεχνείου. Τότε οι εξεγερμένοι του Νοέμβρη έπαιρναν έμπνευση από την ήττα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στο Βιετνάμ και από την Ταϋλάνδη, τώρα προχωράμε με έμπνευση από τα λιμάνια και τους δρόμους όλου του κόσμου. Και οργανώνουμε τη δική μας Πανεργατική απεργία στις 25 Νοέμβρη.

Καιρός να σπάσουμε το αντιδραστικό παραμύθι ότι «εδώ ο κόσμος βρίσκεται στον καναπέ». Όχι περιμένοντας πότε θα στηθούν οι κάλπες για να πάμε να ψηφίσουμε, αλλά οργανώνοντας τη δύναμη της εργατικής τάξης για να πάρει τον έλεγχο παντού, από τα λιμάνια ως τις τράπεζες, από την οικονομία ως την πολιτική. Για να απαλλάξουμε την κοινωνία από τα εγκλήματα του πολέμου και του κέρδους.

Αυτή την προοπτική συζητάμε πως θα οργανώσουμε στο Μονοήμερο που καλεί το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα στις 8 Νοέμβρη στο Πάντειο και στις άλλες πόλεις τα επόμενα Σαββατοκύριακα. Πάμε με νέα ορμή να βαδίσουμε σε αυτόν το δρόμο.

Κυκλοφορεί νέο τεύχος
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στηρίξτε τη δική σας εφημερίδα

Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι παρούσα και αναπόσπαστο κομμάτι κάθε αγώνα. Συνδέει τους αγώνες με την επαναστατική προοπτική.

Από το αντιπολεμικό κίνημα για "Λευτεριά στην Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο", μέχρι την ανάγκη να παλέψουμε απέναντι στην δική μας άρχουσα τάξη, γιατί ο εχθρός είναι στην ίδια μας τη χώρα.

Από τις απεργιακές μάχες και τη στήριξη κάθε εργατικής διεκδίκησης, παλεύοντας για γενίκευση με πανεργατική κλιμάκωση. Ανοίγοντας τις πολιτικές και ιδεολογικές συζητήσεις μέσα σε κάθε εργατικό, νεολαιίστικο χώρο και σε κάθε γειτονιά όπου διακινείται χέρι με χέρι.

Στηρίζοντας τις μάχες για Κατοικία για όλους, από την Κυψέλη και τα Προσφυγικά ως την Πλάκα και τις φοιτητικές εστίες, με αίτημα για ανασύσταση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας.

Στέκεται αταλάντευτα απέναντι στον ρατσισμό και την ισλαμοφοβία, στον αγώνα για να καταδικαστούν οι δολοφόνοι της Πύλου, για να μπλοκάρουμε τον δρόμο στους Πλεύρηδες και τους Κασιδιάρηδες.

Απέναντι στον σεξισμό και σε κάθε είδους διάκριση με βάση τη σεξουαλικότητα, το φύλο, την αναπηρία, την καταγωγή. Υπερασπίζεται την αυτοδιάθεση του σώματος και παλεύει για καθολική πρόσβαση σε δωρεάν Υγεία.

Η Εργατική Αλληλεγγύη ξεκινάει τρίμηνη οικονομική εξόρμηση με στόχο τα 50 χιλιάδες ευρώ. Δεν στηρίζεται σε διαφημίσεις και χορηγούς, αλλά μόνο στην ενίσχυση όλων όσων την διαβάζουν. Των χιλιάδων που βρίσκονται μέσα σε όλες αυτές τις μάχες και ψάχνουν τρόπους να συνδεθούν και να νικήσουν.

Στηρίξτε την Εργατική Αλληλεγγύη για να μπορεί να φτάνει σε ακόμα περισσότερους εργατικούς χώρους, σχολές, σχολεία και γειτονιές. Να μπορεί να βρίσκεται και να αναδεικνύει όλο και περισσότερους αγώνες.

Κάθε ευρώ που δίνετε, είτε χέρι με χέρι είτε τραπεζικά, μετράει!

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

Κρίση στο σιωνιστικό κράτος

Τα περισσότερα ΜΜΕ, εδώ και διεθνώς, βιάστηκαν να συνοψίσουν το αποτέλεσμα των ισραηλινών εκλογών της 27ης Οκτωβρίου σε μια φράση: παρά τα προγνωστικά, το Λικούντ του Νετανιάχου βγήκε πρώτο κόμμα. Η αλήθεια είναι ότι ο επιστήθιος φίλος του Τραμπ και του Μητσοτάκη, που λίγες μέρες πριν από την κάλπη είχε πάρει ξανά δημόσια τη στήριξη του Λευκού Οίκου, δέχτηκε ένα ηχηρό χαστούκι.

Οι αριθμοί δεν αφήνουν περιθώρια για παρερμηνείες. Το Λικούντ, που είχε στο μεταξύ απορροφήσει και τη Νέα Ελπίδα του **Γκιντεόν Σάαρ**, έπεσε από τις 36 στις 27 έδρες, χάνοντας το ένα τέταρτο της δύναμής του. Ο συνασπισμός της ακροδεξιάς και των θρησκευτικών κομμάτων που κυβερνά από το 2022 έπεσε από τις 68 στις 53 έδρες και βρίσκεται πλέον οκτώ έδρες μακριά από την πλειοψηφία των 61 στην Κνεσέτ. Η κυβέρνηση των εγκληματιών πολέμου είχε πίσω της τρία χρόνια γενοκτονίας και λιμοκτονίας στη Γάζα, πολέμους στον Λίβανο, τη Συρία, την Υεμένη και το Ιράν, και δολοφονίες εκατοντάδων ηγετικών στελεχών της αντίστασης. Παρ' όλα αυτά δεν κατάφερε να μετατρέψει την «ολική νίκη» που υποσχόταν σε εκλογικό θρίαμβο, ούτε καν μέσα σε μια κοινωνία που στη συντριπτική της πλειοψηφία στήριξε τη σφαγή.

Ο πραγματικός νικητής αυτών των εκλογών είναι οι Παλαιστίνιοι του 1948, εκείνοι που το ισραηλινό κράτος επιμένει να αποκαλεί «Άραβες του Ισραήλ». Είναι οι απόγονοι των περίπου 150.000 ανθρώπων που κατάφεραν να μείνουν στη γη τους όταν το σιωνιστικό κίνημα ξερίζωσε 750.000 στη Νάκμπα, και σήμερα αποτελούν το ένα πέμπτο του πληθυσμού. Η συμμετοχή τους στην κάλπη εκτινάχθηκε στο 80%, από 53% το 2022, και ξεπέρασε ακόμα και το ρεκόρ του 1999. Αυτό έγινε παρά την τρομοκρατία, τις διώξεις, τις προσπάθειες αποκλεισμού των κομμάτων τους από τις εκλογές και την ανοιχτή ρατσιστική εκστρατεία για την απονομιμοποίηση της ψήφου τους. Τα κόμματα που εκπροσωπούν την παλαιστινιακή μειονότητα, η **Ενιαία Λίστα** και το **Ρα'αμ** (Ενωμένη Αραβική Λίστα), σχεδόν διπλασίασαν τη δύναμή τους, από 10 σε 19 έδρες, με 11 και 8 έδρες αντίστοιχα. Αυτές οι 19 έδρες στέρησαν από τον Νετανιάχου την πλειοψηφία.

Το ίδιο το καθεστώς κατάλαβε πολύ καλά τι σήμαινε αυτή η κινητοποίηση. Την ημέρα των εκλογών ο Νετανιάχου καλούσε τους δεξιούς ψηφοφόρους να τρέξουν στις κάλπες, προειδοποιώντας ότι η υψηλή αραβική συμμετοχή μπορεί να κρίνει το αποτέλεσμα. Όταν άρχισαν να βγαίνουν τα αποτελέσματα, το Λικούντ έφτασε να δηλώνει ότι οι εκλογές «κλάπηκαν» από τα αραβικά κόμματα. Στο κράτος που αυτοπροβάλλεται ως η «μόνη δημοκρατία της Μέσης Ανατολής», η ψήφος του ενός πέμπτου του πληθυσμού λογαριάζεται ως κλοπή.

Αυτό δεν σημαίνει ότι η σιωνιστική αντιπολίτευση εκπροσωπούσε κάτι διαφορετικό. Ο βασικός αντίπαλος του Νετανιάχου, ο πρώην αρχηγός του στρατού **Γκαντί Άιζενκοτ**, έστησε όλη την εκστρατεία του κόμματός του, του Γιασάρ, πάνω στην υπόσχεση ότι μπορεί να είναι σκληρότερος από τον ίδιο. Το Λικούντ γέμισε τους δρόμους με το σύνθημα «ή Δεξιά ή Παλαιστίνη». Ο Άιζενκοτ αποδέχτηκε το δίλημμα και απάντησε με το «Βενιαμίν σημαίνει Παλαιστίνη». Δήλωσε στο Channel 13 ότι είναι αντίθετος στην ίδρυση παλαιστινιακού κράτους και τάχθηκε ανοιχτά υπέρ των εποικισμών. Κατηγόρησε επίσης τον Νετανιάχου ότι μπλόκαρε επί 17 χρόνια το σχέδιο εποικισμού Ε1 ανατολικά της Ιερουσαλήμ, ένα σχέδιο που κόβει στα δύο τη Δυτική Όχθη.

Ο Άιζενκοτ για τη Γάζα

Για τη Γάζα, ο Άιζενκοτ υποσχέθηκε, μιλώντας στα σύνορα της Λωρίδας, ότι μέσα σε 18 μήνες η Χαμάς δεν θα κυβερνά εκεί, είτε μέσω του σχεδίου Τραμπ είτε με στρατιωτική δράση. Σε ραδιοφωνική συνέντευξη εξήγησε τι εννοεί: αν η Χαμάς δεν αφοπλιστεί, ο στρατός θα καταλάβει και το 40% της Λωρίδας που δεν ελέγχει ακόμα. Στην ίδια συνέντευξη θυμήθηκε με υπερηφάνεια τη θητεία του ως αρχηγός του στρατού την εποχή της Μεγάλης Πορείας της Επιστροφής. Μίλησε για 30.000 τραυματίες και 400 νεκρούς Παλαιστίνιους διαδηλωτές και καυχήθηκε ότι άλλαξε ο ίδιος τους κανόνες εμπλοκής, ώστε να πυροβολείται όποιος πλησίαζε τον φράχτη.

Με την ίδια λογική αντιμετώπισε και τα κόμματα των Παλαιστινίων. Έθεσε για κάθε κυβερνητικό εταίρο όρους φτιαγμένους για να τα αποκλείουν και δήλωσε ότι μια τέτοια συνεργασία είναι αντίθετη στις αρχές του. Και τα δύο σιωνιστικά στρατόπεδα έχουν δεσμευτεί να μη στηριχτούν στους βουλευτές που εκπροσωπούν το ένα πέμπτο του πληθυσμού. Η ισότιμη συμμετοχή των Παλαιστινίων στην εξουσία είναι ασυμβίβαστη με την ίδια τη φύση ενός κράτους που χτίστηκε πάνω στον ξεριζωμό τους και λειτουργεί ως στρατιωτική βάση του δυτικού ιμπεριαλισμού στην περιοχή.

Το αδιέξοδο στην Κνεσέτ είναι η πολιτική έκφραση μιας βαθύτερης κρίσης. Οι πόλεμοι του Νετανιάχου, με αμερικάνικα και ευρωπαϊκά όπλα, ισοπέδωσαν πόλεις και χωριά αλλά δεν λύγισαν τους λαούς της περιοχής. Γέννησαν ένα παγκόσμιο κίνημα αλληλεγγύης χωρίς προηγούμενο και απομόνωσαν το σιωνιστικό κράτος όσο ποτέ άλλοτε, και τώρα αυτή η αποτυχία επιστρέφει στο εσωτερικό του. Καμιά αλλαγή όμως δεν πρόκειται να έρθει μέσα από τους θεσμούς του κράτους της κατοχής, όπου ο Άιζενκοτ είναι εξίσου σφαγέας με τον Νετανιάχου. Η μόνη λύση είναι η διάλυση του σιωνιστικού κράτους-τρομοκράτη και μια ελεύθερη Παλαιστίνη από το ποτάμι ως τη θάλασσα. Η δύναμη που μπορεί να την επιβάλει είναι η αντίσταση στην Παλαιστίνη και σε όλη τη Δυτική Ασία, μαζί με το παγκόσμιο αντιπολεμικό κίνημα που ξεσηκώνεται στο πλευρό της.

Για εμάς εδώ, η κρίση του Νετανιάχου είναι και κρίση των συμμάχων του. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει δέσει τη χώρα σε στρατηγική συμμαχία με αυτό το κράτος, με στρατιωτικές και εξοπλιστικές συμφωνίες που βαθαίνουν χρόνο με τον χρόνο. Το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη έχει κάθε λόγο να ανεβάσει την πίεση για να σπάσουν αυτοί οι δεσμοί, τώρα που το καθεστώς της κατοχής δείχνει πιο αδύναμο από ποτέ.

Λέανδρος Μπόλαρης

ΒΡΑΖΙΛΙΑ

Πέρα από τον Λούλα

Στις 25 Οκτώβρη ο Λούλα κέρδισε τον δεύτερο γύρο των προεδρικών εκλογών στη Βραζιλία με 51,8% και εκλέχτηκε για τέταρτη φορά, αφήνοντας στο 48,2% τον ακροδεξιό Φλάβιο Μπολσονάρο, γιο του πρώην προέδρου Ζαΐρ Μπολσονάρο που εκτίει ποινή 27 χρόνων για την απόπειρα πραξικοπήματος μετά την ήττα του το 2022. Τρεις βδομάδες νωρίτερα ο Φλάβιο είχε βγει πρώτος στον πρώτο γύρο με 47% έναντι 45%. Είναι η πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας που ο πρώτος του πρώτου γύρου χάνει στον δεύτερο.

Αυτή η ανατροπή κερδήθηκε στους δρόμους. Αμέσως μετά τον πρώτο γύρο χιλιάδες άνθρωποι, κυρίως πολύ νέοι, διαδήλωσαν στην περιοχή του Ρίο ντε Τζανέιρο ενάντια στην προοπτική μιας κυβέρνησης της ακροδεξιάς, και το ίδιο έγινε σε πόλεις των βορειοανατολικών πολιτειών, της φτωχότερης περιοχής της χώρας. Μέσα στις τρεις βδομάδες ως τον δεύτερο γύρο οι κινητοποιήσεις απλώθηκαν σε όλη τη Βραζιλία, η συμμετοχή ανέβηκε σχεδόν δύο μονάδες και ο Λούλα κέρδισε με διαφορά 4,4 εκατομμυρίων ψήφων. Όσοι είδαν σε αυτό το αποτέλεσμα μόνο «νέο γύρο σοσιαλδημοκρατικών αυταπατών» προσπέρασαν τη δύναμη που έκρινε το αποτέλεσμα.

Η ήττα του Μπολσονάρο προκάλεσε λύσσα στον Λευκό Οίκο. Ο **Τραμπ**, που είχε επιβάλει δασμούς και κυρώσεις στη Βραζιλία με αφορμή τη δίωξη του Ζαΐρ και είχε υποδεχτεί τον Φλάβιο στον Λευκό Οίκο τον Μάη, δήλωσε ότι η εκλογή ήταν «πολύ περίεργη» και «φρικτή» και ισχυρίστηκε, χωρίς κανένα στοιχείο, ότι ήταν στημένη. Ο ηττημένος υποψήφιος έκανε ό,τι και ο πατέρας του. Αρνήθηκε το αποτέλεσμα, μίλησε για νοθεία και ζήτησε να ακυρωθεί η εκλογή, και όταν το Ανώτατο Δικαστήριο του ζήτησε τα διαβατήριά του, διέφυγε με την οικογένειά του μέσω Αργεντινής στο Μαϊάμι, όπου η κυβέρνηση Τραμπ του είχε ήδη εγκρίνει βίζα και ο Τραμπ τους καλωσόρισε ως «καλούς ανθρώπους». Στο Μπουένος Άιρες, η κυβέρνηση του **Μιλέι**, που είχε κατέβει ο ίδιος στη Βραζιλία να στηρίξει τον Φλάβιο, καμάρωνε μέσω του εκπροσώπου της ότι τον έσωσε «από τα νύχια του κομμουνισμού».

Όχι εφησυχασμός

Η χαρά για την ήττα των φασιστών δεν σημαίνει ότι μπορούμε να εφησυχάσουμε. Στις βουλευτικές εκλογές της 4ης Οκτώβρη το Φιλελεύθερο Κόμμα (PL) των Μπολσονάρο ήρθε πρώτο με 121 έδρες, 22 περισσότερες από πριν, και σχεδόν διπλασίασε τους γερουσιαστές του, ενώ το Κόμμα των Εργατών (PT) του Λούλα έμεινε στις 70. Για να καταλάβουμε πώς η ακροδεξιά απέκτησε τέτοια δύναμη, πρέπει να κοιτάξουμε τη διαδρομή του ίδιου του PT.

Το κόμμα γεννήθηκε το 1980 μέσα από τις μεγάλες απεργίες των μεταλλεργατών στη βιομηχανική ζώνη γύρω από το Σάο Πάολο, στα τελευταία χρόνια της στρατιωτικής δικτατορίας, και ο Λούλα αναδείχτηκε ηγέτης του. Όταν εκλέχτηκε πρόεδρος το 2002, είχε ήδη δεσμευτεί να σεβαστεί τις συμφωνίες με το ΔΝΤ, και κυβέρνησε με αντιπρόεδρο τον εκατομμυριούχο βιομήχανο **Ζοζέ Αλενκάρ**. Η άνθηση των εξαγωγών πρώτων υλών του επέτρεψε να χρηματοδοτήσει επιδόματα, να ανοίξει τα πανεπιστήμια στα παιδιά των φτωχών οικογενειών και να φέρει το ρεύμα σε εκατομμύρια σπίτια, χωρίς να αγγίξει τις τράπεζες, τις μεγάλες επιχειρήσεις και τις πολυεθνικές. Το PT ποτέ δεν αμφισβήτησε τον νεοφιλελευθερισμό, προσπάθησε απλώς να τον διαχειριστεί πιο δίκαια.

Όταν τελείωσε η άνθηση, η διάδοχός του **Ντίλμα Ρούσεφ** απάντησε στην κρίση με λιτότητα, και η Δεξιά εκμεταλλεύτηκε την απογοήτευση για να την ανατρέψει με το θεσμικό πραξικόπημα του 2016. Δύο χρόνια αργότερα ο Λούλα ήταν στη φυλακή, με καταδίκες που ακυρώθηκαν αργότερα, και ο Ζαΐρ Μπολσονάρο στην προεδρία. Ο Λούλα επέστρεψε το 2022, όμως η τρίτη του θητεία ακολούθησε την ίδια λογική. Αντιπρόεδρος αυτή τη φορά ήταν ο **Ζεράλντο Αλκμίν**, που είχε κυβερνήσει το Σάο Πάολο με την κεντροδεξιά και είχε αντιπαλέψει τον Λούλα στις προεδρικές εκλογές του 2006, και ο Λούλα τον κράτησε δίπλα του και για την τέταρτη θητεία.

Η νέα θητεία του Λούλα ξεκινάει με την ανάπτυξη κάτω από 2% και με συμβούλους του να συζητούν περικοπές στην Υγεία και την Πρόνοια, απέναντι σε ένα Κογκρέσο όπου η ακροδεξιά είναι πιο δυνατή από ποτέ. Η πείρα δείχνει ότι η απάντηση της κυβέρνησης θα είναι νέα παζάρια με τα κόμματα του κέντρου και νέες υποχωρήσεις, ο ίδιος δρόμος που άνοιξε την πόρτα στον μπολσοναρισμό το 2018.

Η δύναμη που σταμάτησε τον Φλάβιο Μπολσονάρο είναι η ίδια που μπορεί να σταματήσει και τις περικοπές. Οι νέοι που κατέβηκαν στους δρόμους στο Ρίο και στις πόλεις του φτωχού βορρά, μαζί με τις εκατοντάδες χιλιάδες που διαδήλωσαν πέρσι τον Σεπτέμβρη ενάντια στην αμνηστία για τους πραξικοπηματίες, δείχνουν ότι υπάρχει ένα κίνημα που μπορεί να πάει πέρα από τα όρια του PT. Από αυτό το κίνημα, και από το αν θα μείνει οργανωμένο και ανεξάρτητο από την κυβέρνηση που βοήθησε να εκλεγεί, θα κριθεί η συνέχεια.

ΓΑΛΛΙΑ

Ασταμάτητος αγώνας

Με υποσχέσεις και υποχωρήσεις, αλλά και απαγορεύσεις διαδηλώσεων και κυκλοφορίας, 70.000 πάνοπλους αστυνομικούς, ελικόπτερα, έφιππους και δεκάδες αύρες, αλλαγές στις διαδρομές των πορειών έξω από τα κέντρα πολλών μεγάλων πόλεων καθώς και με ασταμάτητη μιντιακή προπαγάνδα και εκφοβισμό προσπάθησαν και πάλι ο πρόεδρος Μακρόν και η κυβέρνηση Λεκορνί να σταματήσουν στις 31 Οκτώρη το εκρηκτικό κίνημα διαδηλώσεων στη Γαλλία. Και απέτυχαν.

Για τρίτη συνεχόμενη φορά, το κίνημα που ξεκίνησαν τα λυκειόπαιδα και πλέον έχει αγκαλιάσει τα σχολεία, τις σχολές, τους εργατικούς χώρους και τα συνδικάτα δεν έδειξε κανένα σημάδι υποχώρησης παρά τις αντίθετες προβλέψεις και τις τρικλοποδιές. Πάνω από 500.000 διαδηλωτές, σε 290 συγκεντρώσεις σε όλη τη χώρα με αυξημένη παρουσία των συνδικάτων αψήφησαν τις προσπάθειες διάσπασης του κινήματος και έκαναν ένα μεγάλο βήμα προς τον επόμενο σημαντικό σταθμό του κινήματος, την πανεργατική απεργιακή 5 Νοέμβρη.

Στα σχολεία και στις σχολές επικρατεί αναβρασμός. Το κίνημα της νεολαίας ανάγκασε την κυβέρνηση να παρουσιάσει ένα πλάνο που “απαντά” σε όλα τους τα αιτήματα: σταδιακή κατάργηση της πλατφόρμας-σφαγείο Parcoursup, μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα στα σχολεία, 1.300 νέες θέσεις εκπαιδευτικών, 15.000 χιλιάδες παραπάνω θέσεις στα πανεπιστήμια, και πέντε επιπλέον δισεκατομμύρια ευρώ για την Παιδεία.

Γενικές συνελεύσεις

Μπροστά όμως σε αυτές τις μακρινές υποσχέσεις που οι σύλλογοι μαθητών και φοιτητών αποκαλούν “ψίχουλα”, τη Δευτέρα 2 Νοέμβρη δεκάδες σχολεία και σχολές πραγματοποιούσαν γενικές συνελεύσεις για να οργανώσουν την εθνική ημέρα δράσης τους στις 3 Νοέμβρη και τη συμμετοχή τους στην πανεργατική απεργία στις 5 του μήνα.

Το εργατικό κίνημα από την πλευρά του βρίσκεται σε πυρετώδεις προετοιμασίες. Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες δημοσίου και ιδιωτικού τομέα (CGT, CFDT, FO, FSU) καλούν στην απεργία. Η οργάνωσή της όμως, το άπλωμά της και τα αιτήματά της πέφτουν στις πλάτες των πιο μαχητικών κομματιών σε κάθε εργατικό χώρο. Όπως είπε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Βανίνα Τζουντιτσελί**, μέλος της αδερφής οργάνωσης του ΣΕΚ στη Γαλλία, A2C, “οι ηγεσίες των συνδικάτων δεν κάλεσαν αυτή την απεργία ως κλιμάκωση. Αντιθέτως την είχαν προκηρύξει από τις 3 Οκτώβρη σε μια προσπάθεια εκτόνωσης του κινήματος με μια μακρινή κινητοποίηση. Όμως το κίνημα δεν κόπασε και τώρα υπάρχει η δυνατότητα η απεργία αυτή να λειτουργήσει σαν δυναμίτης, να υπάρξει συνέχεια και εξέλιξη σε ένα απεργιακό κύμα διαρκείας που θα συνδεθεί με τους μαθητές και τους φοιτητές. Σε αυτή την κατεύθυνση τα εμπόδια των συνδικαλιστικών ηγεσιών θα ξεπεραστούν μόνο με τη δράση από τα κάτω”.

Τα κόμματα και οι οργανώσεις της Αριστεράς από την πλευρά τους καλούν σύσσωμα στην απεργία. Ο πρόεδρος της Ανυπότακτης Γαλλίας, **Ζαν Λικ Μελανσόν**, προειδοποίησε την κυβέρνηση πως κινδυνεύει από μια “γενική απεργία μεγάλης κλίμακας”. Την ίδια στιγμή όμως “τα μηνύματα που έρχονται διαρκώς από την ηγεσία της Ανυπότακτης Γαλλίας είναι πως η νίκη θα κριθεί στις κάλπες”, τονίζει η Βανίνα Τζουντιτσελί. “Η δυναμική όμως αυτού του κινήματος” συμπληρώνει, “είναι πολύ μεγαλύτερη. Η 5 Νοέμβρη δεν πρέπει να αποτελέσει απλά τη στιγμή μιας εκλογικής καμπάνιας. Η επαναστατική Αριστερά μπορεί να παίξει ρόλο μέσα στο κίνημα ώστε να πάρει χαρακτήρα συνολικής σύγκρουσης με το καπιταλιστικό σύστημα και με τον φασισμό”.

31/10, Παρίσι. Φωτό: LFI

“Τσακίστε τους φασίστες”

“Δικά σας τα λόγια - Δικοί μας οι νεκροί”. Με αυτό το σύνθημα διαδήλωσαν δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι σε όλη τη Γαλλία για να τιμήσουν τον Πένγκο Μπόσιο Ουανγκί που δολοφονήθηκε στις 23 Οκτώβρη από τον φασίστα Κέβιν Τεσιέ στην πόλη της Τραπ και για να φωνάξουν “είμαστε όλοι αντιφασίστες .

Τη σκανδάλη του όπλου που σκότωσε τον Πένγκο Μπόσιο Ουανγκί, τραυμάτισε σοβαρά ένα δωδεκάχρονο κορίτσι και άφησε πίσω του άλλους τέσσερις τραυματίες δεν την τράβηξε ένας “σχιζοφρενής” όπως έσπευσε να ισχυριστεί τόσο ο ίδιος όσο και τα κυρίαρχα ΜΜΕ. Ο Τεσιέ παραδέχτηκε άλλωστε κατά την ανάκριση πως “στόχευσε συγκεκριμένα”, ανθρώπους μου έμοιαζαν “μουσουλμάνοι, Αφρικανοί ή βορειοαφρικανοί” μετά από “τους βανδαλισμούς” που είχαν γίνει στις διαδηλώσεις στις 17 Οκτώβρη. Εν τω μεταξύ στο σπίτι του βρέθηκαν από την αστυνομία αυτοκόλλητα με το σύνθημα “Ζήτω η Γαλλία και η Εθνική Συσπείρωση-Περήφανος που είμαι Γάλλος”.

Την αμέσως επόμενη μέρα πραγματοποιήθηκαν συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις στην Τραπ αλλά και σε άλλες πόλεις. Την Δευτέρα 26, την Παρασκευή 30 και το Σάββατο 31 Οκτώβρη, Παρίσι, Λιόν, Ρεν, Τουλούζη, Μασσαλία, Νάντη, Βρέστη, Νίκαια, Γκρενόμπλ και Στρασβούργο έδωσαν συνέχεια στην δυναμική κινητοποίηση του αντιφασιστικού κινήματος που είχε αποκλείσει το συνέδριο των φασιστών της Εθνικής Συσπείρωσης του **Μπαρντελά** και της **Λεπέν** στις 24 του μήνα στην Ορλεάνη.

Στην συγκέντρωση που κάλεσε ο **Αλί Ραμπέ**, δήμαρχος της Τραπ, στις 30 Οκτωβρίου, διαδήλωσαν περίπου 15.000 άνθρωποι με όλα τα κόμματα της Αριστεράς να δίνουν το παρόν. Φασιστικές συνάξεις απομονώθηκαν τόσο στη Μασσαλία από εκατοντάδες διαδηλωτές όσο και στο Παρίσι όπου η κυβέρνηση απαγόρευσε αρχικά μια εκδήλωση με τίτλο “Επαναμετανάστευση” αλλά δυο μέρες αργότερα την επέτρεψε και μάλιστα την περιφρουρήσε με δεκάδες αστυνομικούς. Στη Λιόν, οι φασίστες αναγκάστηκαν να πραγματοποιήσουν μια συγκέντρωση νύχτα και στα γρήγορα.

Σε ανακοίνωση-κάλεσμα για διαδήλωση στη Μασσαλία η αντιρατσιστική-αντιφασιστική κίνηση Πορείες Αλληλεγγύης τονίζει πως “αυτό το ρατσιστικό και ισλαμοφοβικό έγκλημα δεν αποτελεί μεμονωμένο περιστατικό. Εντάσσεται σε ένα πολιτικό και μιντιακό κλίμα που τροφοδοτείται από ρητορικές και νόμους που στοχοποιούν τους μετανάστες και τους μουσουλμάνους ως εσωτερικούς εχθρούς, ανοίγουν τον δρόμο στην ακροδεξιά και αποθρασύνουν τους φασίστες, δίνοντάς τους το θάρρος να επιτίθενται και να σκοτώνουν. Η κυβέρνηση φέρει ευθύνη γι’αυτό”.

Επίθεση

Η δολοφονία του Πένγκο ήρθε, όχι τυχαία, λίγες μέρες μετά τη λυσσαλέα επίθεση της κυβέρνησης, των αντιδραστικών δημάρχων, των φασιστών και των καναλιών ενάντια στους νέους -κατά πλειονότητα μουσουλμάνους- των φτωχών προαστίων των μεγάλων πόλεων.

Η κυβερνητική εκπρόσωπος **Μοντ Μπρεζόν** κατήγγειλε αμέσως ως κύριους υπεύθυνους τα “αποβράσματα”, ο Υπουργός Δικαιοσύνης **Νταρμανέν** κατηγόρησε “ένα μείγμα ανθρώπων από μεταναστευτικό περιβάλλον και αλλοδαπών υπήκοων”, ενώ ο **Ρεταγιό** των Ρεπουμπλικάνων, μίλησε για “σύνδεση μεταξύ της μαζικής μετανάστευσης -που προκαλεί αναταραχές σε θέματα ασφάλειας- και των όσων έχουν συμβεί”.

Τα κανάλια ξεσάλωσαν φτάνοντας μέχρι και σε ψεύτικες κατηγορίες πως δήθεν στοχοποιήθηκαν ιδιαίτερα τα μαγαζιά Εβραίων ιδιοκτητών, ψέματα που διαψεύστηκαν από το ίδιο το Αντιπροσωπευτικό Συμβούλιο των Γαλλικών Εβραϊκών Ιδρυμάτων (Crif). Η εκστρατεία μίσους ήταν τόσο έντονη που μέχρι και ο **Τραμπ** άδραξε την ευκαιρία να πει πως “η Γαλλία φλέγεται” εξαιτίας της μετανάστευσης “ανθρώπων από έναν εντελώς διαφορετικό κόσμο”.

Την ίδια στιγμή όπως φάνηκε σε δεκάδες βίντεο και όπως καταγγέλουν οι Πορείες Αλληλεγγύης “Το Σάββατο 24 Οκτωβρίου, η αστυνομία συνεργαζόταν με φασιστικές πολιτοφυλακές σε διάφορες πόλεις προκειμένου να “διατηρήσουν την τάξη” και να “προστατεύσουν τα καταστήματα””. Στην πραγματικότητα, οι φασίστες με τις πλάτες της αστυνομίας χτυπούσαν μετανάστες, λυκειόπαιδα και εκπαιδευτικούς που διαδήλωναν ενάντια στην κυβέρνηση.

Το όπλο του Τεσιέ όμως δεν οπλίστηκε μόνο λίγες μέρες πριν. Η πολυπολιτισμική πόλη της Τραπ βρίσκεται εδώ και χρόνια στο στόχαστρο των φασιστών και των ρατσιστικών πολιτικών της κυβέρνησης **Μακρόν**. Το 2021 ο φασίστας **Ερίκ Ζεμούρ** μιλούσε για “ισλαμοκρατία”, και η Λεπέν για “μια επικράτεια που χάθηκε για τη Γαλλική Δημοκρατία υπό το βάρος της μαζικής, αδιάλειπτης μετανάστευσης”.

Την ίδια χρονιά, μετά την επανεκλογή του δημάρχου της πόλης, ο Ζορντάν Μπαρντελά πρόεδρος σήμερα της Εθνικής Συσπείρωσης, είχε ζητήσει την απομάκρυνση του Ραμπέ από τη θέση του και την υπαγωγή του δήμου σε καθεστώς άμεσης κρατικής κηδεμονίας μιλώντας για “μικροσκοπικές ισλαμικές δημοκρατίες”. Αργότερα είχε στοχοποιήσει την πόλη ως την “ευρωπαϊκή πρωτεύουσα της τζιχάντ” καλώντας τους πολίτες “να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους”.

“Η μαζική αντιφασιστική διαδήλωση στην Ορλεάνη πραγματοποιήθηκε την πιο κατάλληλη στιγμή”, είπε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο συντονιστής της κίνησης Πορείες Αλληλεγγύης, **Ντενί Γκοντάρ**. “Κάτω από την πίεση του μαζικού κινήματος της νεολαίας που είχε ξεκάθαρα αντιρατσιστικά και αντιφασιστικά χαρακτηριστικά, συνδικάτα και οργανώσεις της Αριστεράς δεν μπορούσαν πλέον να αγνοήσουν το κάλεσμα για να απομονώσουμε και να αποκλείσουμε τους φασίστες. Η δολοφονία του Ουανγκί και οι επιθέσεις στις διαδηλώσεις επιβεβαίωσαν μια ακόμη φορά ότι ο φασισμός δεν είναι απλά μια επικίνδυνη ιδεολογία αλλά πραγματική δολοφονική βία ενάντια στους μετανάστες, την Αριστερά, το εργατικό κίνημα και την ενότητα του”.

Δημήτρης Δασκαλάκης

Απλώνουμε τον αγώνα παντού! Εμπρός

ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ

Να νεκρώσουν τα γιαπιά!

Την Κυριακή 1 Νοέμβρη πραγματοποιήθηκε η τακτική Γενική Συνέλευση του Συνδικάτου Οικοδόμων με κεντρικό θέμα την οργάνωση πανοικοδομικής απεργίας στις 25 Νοέμβρη. Οι οικοδόμοι διεκδικούν αυξήσεις, μετρά υγείας και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς, μείωση ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, νομιμοποίηση των μεταναστών εργζομένων του κλάδου, κάθε μέρα δουλειάς και ένσημο, κανένα πλειστηριασμό σε σπίτι.

Η συνέλευση έγινε με τη μαζική συμμετοχή μεταναστών οικοδόμων, οι οποίοι άνοιξαν τον κύκλο τοποθετήσεων με την παρουσία διερμηνέα. Ο **Ράντι**, οικοδόμος και μέλος της Ένωσης Αράβων εργατών στην Οικοδομή μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Παλεύουμε ενάντια στην κυβέρνηση που προσπαθεί να μας εκμεταλλευτεί. Δημιούργησαν ένα σύστημα για να υποστηρίξουν τις μεγάλες εταιρίες κάνοντας μας να προσφέρουμε φθηνή εργασία. Αυτό μας έχει φέρει πολλά προβλήματα, ένα σωρό θανάτους, εργατικά ατυχήματα και εργοδοτικές αυθαιρεσίες, όπως το να αφήνουν εργάτες απλήρωτους τα αφεντικά, να μην μας κολλάνε ένσημα. Το κυριότερο πρόβλημα όμως είναι ότι δεν έχουμε ΑΜΚΑ. Την ίδια στιγμή λειτουργεί το ΑΦΜ μας. Δουλεύουμε, πληρώνουμε φόρους, αλλά δεν έχουμε δικαιώματα.

Έτσι ξεκινήσαμε να οργανωνόμαστε από τον περασμένο Ιούνη. Καταλάβαμε ότι το Σωματείο δεν ήταν αρκετά ενημερωμένο για εμάς όποτε προσπαθήσαμε να συνδεθούμε μαζί του. Δημιούργησαμε την Ένωση Αράβων εργατών στην Οικοδομή και παλεύουμε για τα δικαιώματα όλων των μεταναστών. Προσπαθήσαμε να πιέσουμε το Σωματείο να κάνει περισσότερα βήματα για τα ζητήματα μας οργανώνοντας κινητοποιήσεις και απεργίες.

10/12/25, Απεργία Οικοδόμων. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Κινητοποίηση

Στις 21 Οκτώβρη κάναμε κινητοποιηση στο Υπουργείο Μετανάστευσης. Ένα ακόμη πρόβλημα που αντιμετωπίσαμε ήταν η στάση των πρεσβειών και συγκεκριμένα της πρεσβείας της Αιγύπτου. Άρχισαν να διαδίδουν φήμες μέσα από Αιγύπτιους ινφλουένσερ ότι η συμμετοχή στην κινητοποίηση θα είναι επικίνδυνη. Η ελληνική κυβέρνηση και η πρεσβεία δεν μας θέλουν οργανωμένους. Κάποιοι φοβήθηκαν από τις φήμες αλλά τελικά οργανώσαμε την κινητοποίηση με επιτυχία και ήμασταν όλοι ασφαλείς. Αυτό δημιούργησε εμπιστοσύνη και αποφασίσαμε να συνεχίσουμε και να συμμετάσχουμε στη Γενική Συνέλευση του Συνδικάτου.

Κάναμε πολλές νέες εγγραφές και ανυπομονούμε να συνεχίσουμε. Συζητήσαμε για την απεργία στις 25 Νοέμβρη και συντονιστήκαμε με το Σωματείο. Θέλαμε η 21 Οκτώβρη για παράδειγμα να ήταν απεργία και όχι μία κινητοποίηση. Θέλουμε να έχουμε αντιπροσώπευση στο συνδικάτο, δε γίνεται να περιμένουμε τις επόμενες εκλογές, θέλουμε άμεσες πρακτικές λύσεις. Προτείναμε τη δημιουργία επιτροπής μεταναστών στο Σωματείο, πρόταση που έγινε δεκτή στη συνέλευση. Θέλουμε με περισσότερες απεργίες, περισσότερες κινητοποιήσεις να πάρουμε όλοι χαρτιά».

«Στις 30 Οκτώβρη νέκρωσαν όλα τα γιαπιά στον Πειραιά», δήλωσε στην ΕΑ ο **Σπύρος Παπακώστας**, ηλεκτρολόγος μέλος του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης. «Αυτός είναι ο στόχος για τις 25 Νοέμβρη. Οργανώνουμε εξορμήσεις σε όλα τα μεγάλα έργα».

Σ.Γ.

Στάσεις εργασίας στις ΔΟΥ

Συνεχίζονται οι στάσεις εργασίας ενάντια στις κεντρικοποιήσεις των ΔΟΥ στην περιφέρεια. Οι κινητοποιήσεις κορυφώνονται στη Γενική Απεργία της 25 Νοέμβρη. Ο Μάκης Γεροντίδης, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εφοριακών Ημαθίας-Πέλλας Πιερίας μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη:

«Οι προωθούμενες κεντρικοποιήσεις των φορολογικών υπηρεσιών στην περιφέρεια είναι ουσιαστικά η επόμενη φάση ενός σχεδίου που εφαρμόστηκε αρχικά στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, με το βίαιο κλείσιμο των Δ.Ο.Υ. και τη συγκέντρωση των πάντων σε απρόσωπα υπερκέντρα όπως τα Ελεγκτικά Κέντρα, τα ΚΕΒΕΙΣ και τα ΚΕΦΟΔΕ.

Αυτή η εξέλιξη στερείται οποιασδήποτε τεχνοκρατικής ή οργανωτικής ουδετερότητας. Αντιπαλεύουμε τις κεντρικοποιήσεις γιατί θεωρούμε ότι θα οδηγήσουν σε περαιτέρω αποψίλωση των ήδη περιορισμένων δημόσιων οικονομικών υπηρεσιών στην περιφέρεια.

Είναι μια σκληρή πολιτική επιλογή της διοίκησης της ΑΑΔΕ και της κυβέρνησης, με καταστροφικές συνέπειες για τους εργαζόμενους, τους πολίτες και τις τοπικές κοινωνίες, η οποία προωθείται με το κυνικό πρόσχημα των «οικονομιών κλίμακας». Το δόγμα τους "λιγότερες δημόσιες δομές, λιγότεροι εργαζόμενοι, εξοντωτική εντατικοποίηση" μετατρέπει τον εργαζόμενο σε έναν αναλώσιμο αριθμό που μετακινείται αυθαίρετα για να καλύψει κενά, ενώ πετά τις ανάγκες των πολιτών και την ποιότητα της εξυπηρέτησης σε δεύτερη μοίρα.

Η κεντρικοποίηση στρώνει συνειδητά το χαλί για την ιδιωτικοποίηση. Μέσα από την τεχνητή απαξίωση, την υποστελέχωση και τη συρρίκνωση των δημόσιων δομών, μεθοδεύεται η σταδιακή εκχώρηση και η ανάθεση ολοένα και περισσότερων αντικειμένων της δημόσιας διοίκησης σε ιδιωτικές εταιρείες. Μετατρέπουν έναν κρίσιμο ελεγκτικό και κοινωνικό μηχανισμό σε πεδίο ιδιωτικής κερδοφορίας, υποβαθμίζοντας την εξυπηρέτηση πολιτών, επαγγελματιών και μικρών επιχειρήσεων, ενώ αυξάνουν δραματικά την ταλαιπωρία και το κόστος μετακίνησης.

Για τον δικό μας Σύλλογο υπάρχει και ένας επιπλέον λόγος έντονης ανησυχίας. Το σχέδιο που έχει έρθει στην επιφάνεια προβλέπει την υποβάθμιση της Δ.Ο.Υ. Γιαννιτσών σε Γραφείο Εξυπηρέτησης Φορολογουμένων, με κατάργηση των τμημάτων της και δραματική μείωση του προσωπικού. Μια τέτοια εξέλιξη θα αποτελέσει σοβαρό πλήγμα όχι μόνο για τους εργαζόμενους, αλλά και για την ίδια την πόλη και την ευρύτερη περιοχή.

Οι φετινές κινητοποιήσεις δεν είναι ούτε η πρώτη ούτε η τελευταία απάντησή μας. Αποτελούν συνέχεια προηγούμενων αγωνιστικών δράσεων του κλάδου.

Για τον Σύλλογο Εφοριακών Ημαθίας-Πέλλας-Πιερίας η κινητοποίηση έχει προγραμματιστεί για την Τρίτη 10 Νοεμβρίου, με στάση εργασίας και κινητοποιήσεις την ίδια ώρα έξω από τις Δ.Ο.Υ. των τριών νομών.

Ως Διοικητικό Συμβούλιο αποφασίσαμε να απευθύνουμε πρόσκληση στους τοπικούς φορείς, στους εργαζόμενους, στα σωματεία, στους αιρετούς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και σε όλους τους πολίτες να σταθούν στο πλευρό μας. Γιατί αυτή η κινητοποίηση δεν αφορά μόνο τους εργαζόμενους στις φορολογικές υπηρεσίες. Αφορά ολόκληρη την κοινωνία».

Το πλήρες πρόγραμμα των στάσεων εργασίας μπορείτε να βρείτε στην ιστοσελίδα της ΠΟΕ-ΔΟΥ.

NEWSIT

Προκλητική απόλυση

Στην προκλητική απόλυση δημοσιογράφου, με το που επέστρεψε στη δουλειά της από άδεια λοχείας, προχώρησε την περασμένη εβδομάδα η διεύθυνση της ιστοσελίδας Newsit που ανήκει στον όμιλο Alter ego. Για το θέμα έγινε στάση εργασίας και γενική συνέλευση στο Μέσο, ενώ ακολούθησε συνεδρίαση του Μεικτού Συμβουλίου της ΕΣΗΕΑ.

Η πρόταση της **Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή** ήταν για 24ωρη απεργία στην ιστοσελίδα με απόφαση της ΕΣΗΕΑ ως πρώτο αγωνιστικό βήμα για την ανάκληση της απαράδεκτης απόλυσης. Σε ανακοίνωσή της η παράταξη της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς αναφέρει ανάμεσα σε άλλα για την εργοδοτική ξεδιαντροπιά:

«Η πρόσφατη απόλυση μητέρας δημοσιογράφου στο συγκρότημα της ιστοσελίδας του Newsit υπό τη διεύθυνση του δημοσιογράφου Νίκου Ευαγγελάτου, 6 μόλις ημέρες μετά τη 18μηνη άδεια μητρότητας, αποδεικνύει μέχρι πού φθάνει το θράσος της εργοδοσίας...

Το Newsit μεταβιβάστηκε πρόσφατα στον Όμιλο της Alter ego του Βαγγέλη Μαρινάκη γεμίζοντας με εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ τις τσέπες της πρώην εργοδοσίας που παραμένει στο "δημοσιογραφικό τιμόνι" της ιστοσελίδας. Ο ίδιος ο Όμιλος έχει κέρδη 6 εκατ. ευρώ το α' 6μηνο του έτους, αυξημένα κατά 378,3% σε σχέση με το 2025.

Η συναδέλφισσα, εργαζόμενη στο τμήμα των Ψηφιακών Μέσων, διεκδίκησε τα δικαιώματά της και το ωράριο που προβλέπεται για τις νέες μητέρες. Μόλις παρήλθε το "νόμιμο" διάστημα των 18 μηνών για νέες μητέρες, η διεύθυνση του Newsit, επικαλέστηκε "αλλαγή μπάτζετ" στο τμήμα και την απέλυσε. Αυτό που στην πραγματικότητα ενόχλησε ήταν ότι η δημοσιογράφος δεν... κάθισε στα αυγά της, δεν υπάκουσε στο προδιαμορφωμένο πρόγραμμα και διεκδίκησε μαχητικά το αυτονόητο δικαίωμά της...

Η πλειοψηφία στο ΔΣ ΕΣΗΕΑ για μια άλλη φορά δεν βγήκε μπροστά να υπερασπιστεί την απολυμένη δημοσιογράφο... Μέχρι και τη σύγκληση του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ την Τρίτη 3 Νοεμβρίου, ανακοίνωση καταγγελίας της απόλυσης δεν εκδόθηκε! Το επιχείρημα ότι γίνεται προσπάθεια πρόσληψής της σε άλλο ΜΜΕ της Alter ego, συνοδεύεται από την αποδοχή της απαίτησης της εργοδοσίας να μην εκδοθεί καταγγελία για την απόλυση στο Newsit!...

Η "Πρωτοβουλία για την Ανατροπή" καταγγέλλει την εργοδοσία και τη διεύθυνση της ιστοσελίδας newsit.gr για τη ξεδιάντροπη απόλυση μιας μαχητικής δημοσιογράφου, νέας μητέρας και έχει προτείνει ως απάντηση την προκήρυξη 24ωρης απεργίας.

Ζητά από το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ να εκδοθεί η ανακοίνωση καταγγελίας για την ιστοσελίδα, έστω κι αν η συναδέλφισσα προσληφθεί εκ νέου σε άλλο Μέσο του Ομίλου. Δεν πρόκειται για "επαναπρόσληψη" αλλά για μια "συμφωνία κυρίων" στα παρασκήνια για να μην αμαυρωθεί η φήμη του ισχυρού Ομίλου».

Λ.Β.

για Πανεργατική Απεργία 25 Νοέμβρη

ΕΚΑ

5 Νοέμβρη: Γενική Απεργία στη Γαλλία.
11 Νοέμβρη: Γενική Απεργία στην Ισπανία.
20 Νοέμβρη: Γενική Απεργία στην Ιταλία.
25 Νοέμβρη: η δική μας σειρά.

Με την ορμή του ξεσηκωμού σε όλη την Ευρώπη έγινε η σύσκεψη των Σωματείων του Εργατικού Κέντρου Αθήνας την Παρασκευή 30 Οκτώβρη για την οργάνωση της Γενικής Απεργίας στις 25 Νοέμβρη.

Ο **Μάρκος Μπεκρής**, πρόεδρος του Σωματείου λιμενεργατών ΕΝΕΔΕΠ και ο **Κώστας Γενηδούνιας**, πρόεδρος του Σωματείου Μηχανοδηγών άνοιξαν τον κύκλο τοποθετήσεων περιγράφοντας την επιτυχία της διεθνούς απεργίας ενάντια στον πόλεμο που έγινε την ίδια μέρα.

Ακολούθησαν δεκάδες τοποθετήσεις που μετέφεραν τις μάχες στους χώρους δουλειάς. Η εκπρόσωπος του Συνδικάτου Επισιτισμού- Τουρισμού ανέφερε ότι η 25η Νοέμβρη είναι η διεθνής μέρα εξάλειψης της βίας κατά των γυναικών. Τόνισε ότι η μάχη θα δοθεί για να είναι οι καμαριέρες, οι σερβιτόρες, ντόπιες και μετανάστριες στην πρώτη γραμμή. Εκπρόσωπος από τον Σύλλογο Εργαζομένων ΔΕΣΦΑ μίλησε για τις συνέπειες της ιδιωτικοποίησης του φυσικού αερίου και της ενέργειας. Εκ μέρους των εμποροϋπαλλήλων υπογραμμίστηκε ότι η απεργία πέφτει την ίδια εβδομάδα με την Black Friday, μιλώντας για τη δυνατότητα ζημιάς στα κέρδη των αφεντικών. Αναφέρθηκαν και οι πρόσφατες νίκες στον κλάδο, όπως η υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας στα Praktiker.

Ο **Κωνσταντίνος Λιβέρης**, πρόεδρος ΠΑΝΣΥΠΟ (εργαζόμενοι πρώην Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας) στην τοποθέτησή του κάλεσε στην διαδήλωση για τη στέγη στις 11 Νοέμβρη (διαβάστε στη σελίδα 8). Ο **Μηνάς Χρονόπουλος**, μέλος ΔΣ στην ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ και η **Δέσποινα Ζούλια**, μέλος ΔΣ ΠΑΣΥΜΗΤΕ ξεδίπλωσαν τη σημασία της απεργίας. Παρουσιάζουμε αποσπάσματα των τοποθετήσεων στις διπλανές στήλες.

Σοφία Γαρμπή

30/10, Σύσκεψη ΕΚΑ. Φωτό: Σοφία Γαρμπή

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο παγκόσμιος ιμπεριαλισμός βρίσκεται σε κρίση. Αλλά αυτή τη στιγμή δεν είναι λιγότερο επικίνδυνος, είναι η ώρα που πυκνώνει τις επιθέσεις του. Όσο όμως πυκνώνουν οι επιθέσεις, πυκνώνουν και οι αντιστάσεις.

Όπως είδαμε στη Γαλλία που η μάχη για την Παιδεία γενικεύτηκε, έγινε μάχη των εργατικών Σωματείων και όλος αυτός ο κόσμος πολιόρκησε το συνέδριο της φασίστριας Λεπέν. Στην Ισπανία η μάχη για τη στέγη ενώθηκε με το αντιπολεμικό κίνημα. Στο ένα χέρι είχαν τα κλειδιά και στο άλλο την παλαιστινιακή σημαία. Εμείς σαν ΠΑΣΥΜΗΤΕ ενώνουμε τον αγώνα μας για έξοδο από τα ενιαία μισθολόγια, ενώνουμε τον αγώνα μας να μην έχουμε τις εξευτελιστικές συμβάσεις έργου με τον αγώνα για την κατοικία και συμμετέχουμε στις 11 Νοέμβρη στη διαδήλωση με την Πρωτοβουλία "Κατοικία για όλους" και καλούμε να κάνουν το ίδιο και τα υπόλοιπα Σωματεία γιατί η στέγη είναι δικαίωμα και όχι χρηματιστηριακό προϊόν στα χέρια των funds και των servicers.

Οι μάχες ενώνονται. Από τις μάχες ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις που φέρνουν Τέμπη, ενάντια στις επιθέσεις στον συνδικαλισμό που φέρνουν Βιολάντες, οργανώνουμε τη Γενική Απεργία στις 25 Νοέμβρη.

Για να γίνει αυτό καλό είναι το ΕΚΑ να καλέσει τη συγκέντρωση για να μπορέσουμε όσο το δυνατό συντομότερα να φτάσουμε στον κόσμο που θέλει να δώσει τη μάχη και να γίνει το ποτάμι που θα πνίξει την κυβέρνηση της φτώχειας του πολέμου, του ρατσισμού και του σεξισμού. Που έχει να δώσει 3,2 δις για την ασπίδα του Νετανιάχου αλλά δεν έχει να δώσει για τον 13ο και 14ο μισθό, που έπνιξε 650 πρόσφυγες στα ανοιχτά της Πύλου. Οργανώνουμε τον κόσμο που θέλει να δώσει αυτή τη μάχη που το φώναξε στη ΔΕΘ, στις 21 Οκτώβρη: «Λεφτά για την Υγεία, λεφτά για την Παιδεία, αυξήσεις, καμία συνεργασία με το γενοκτονικό κράτος του Ισραήλ».

Δέσποινα Ζούλια,
μέλος ΔΣ ΠΑΣΥΜΗΤΕ

Είμαστε καινούργιο Σωματείο σχετικά. Καταφέραμε στην πρώτη μας Συλλογική Σύμβαση που υπογράψαμε να πετύχουμε 1.100 ευρώ κατώτατο μισθό, να μην παίρνει κανείς ούτε οι χαμηλόμισθοι, ούτε οι ανειδίκευτοι κάτω από 1000 ευρώ. Παλέψαμε και έχουμε τρεις τριετίες να μετριούνται για όλους, σπάσαμε στην πράξη την κατάργηση από τα μνημόνια των τριετιών. Πετύχαμε μία μέρα τον μήνα άδεια δυσμηνόρροιας για τις συναδέλφισσες. Αυτά τα πράγματα είναι σημαντικές κατακτήσεις και εφικτό να τις πετύχουμε.

Η παγκόσμια κατάσταση τις έχει εξανεμίσει αυτές τις κατακτήσεις. Η ακρίβεια, τα καύσιμα, το κόστος τροφής και κατοικίας. Ο σχεδιασμός που έχουμε σαν Σωματείο είναι να δούμε τι παραπάνω μπορούμε να κερδίσουμε γιατί μας αναλογούν, γιατί δουλεύουμε γι' αυτά και παράγουμε παραπάνω αξία.

Η εργατική τάξη δίνει τη μάχη ενάντια στην ακρίβεια, για τη στέγη και τον πόλεμο και τη δίνει απεργιακά σε Γαλλία, Ισπανία, Ιταλία, Αλβανία, Σερβία, σε όλη την Ευρώπη. Χρειάζεται και εμείς στις 11 του Νοέμβρη να στηρίξουμε την κινητοποίηση για τη στέγη και στις 25 Νοέμβρη να βάλουμε το δικό μας αγκωνάρι στον πανευρωπαϊκό απεργιακό ξεσηκωμό. Χρειάζεται να δούμε ότι οι δισεκατομμυριούχοι και οι ισχυροί αυτού του πλανήτη πλέον θα αρχίσουν να ζητάνε τον λόγο από την εργατική τάξη πριν κάνουν το οτιδήποτε. Γιατί τα αίσχη τους δεν είναι μόνο στο μισθό. Είναι στην ανθρώπινη ζωή γενικότερα, στο περιβάλλον, ο πόλεμος, ο ρατσισμός, ο σεξισμός. Η εργατική τάξη έχει τη δύναμη.

Μηνάς Χρονόπουλος,
ταμίας στο Σωματείο Εργαζομένων στη ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Σε κινητοποίηση έξω από το Υπουργείο Εργασίας προχώρησαν την Τρίτη 3 Νοέμβρη εργαζόμενοι της Pizza Fan.

Οι εργαζόμενοι απαιτούν: Να διασφαλιστούν όλες οι θέσεις εργασίας, όλα τα μισθολογικά και ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων στην εταιρεία και στα καταστήματα Franchise. Άμεσα να υπάρξει πλήρης ενημέρωση από την εταιρεία για την εξέλιξη της υπόθεσης και την επαναλειτουργία όλων των τμημάτων και των καταστημάτων. Με ευθύνη της κυβέρνησης να διασφαλιστούν το εισόδημα και όλα τα ένσημα των εργαζομένων, η διατήρηση των συμβάσεων τους, η αποζημίωση για όλα τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα που μέχρι σήμερα καταπάτησε η εταιρεία. Να παγώσουν όλα τα χρέη των εργαζομένων απέναντι σε τραπεζικές υποχρεώσεις, σε εταιρείες πρώην ΔΕΚΟ ενέργειας κλπ. Να μην γίνει καμία έξωση, κανένας πλειστηριασμός πρώτης κατοικίας, να μην κοπεί το ρεύμα και το νερό σε κανένα σπίτι των εργαζομένων.

Στην κινητοποίηση συμμετείχε με πανό το συνδικάτο Επισιτισμου-Τουρισμού Αττικής.

3/11, Κινητοποίηση εργαζομένων της Pizza Fan. Φωτό: Τάσος Αναστασιάδης

«Αυτό που πρέπει να ειπωθεί για τους εργαζόμενους είναι ότι τόσα χρόνια μας εκμεταλλεύονταν για τις ασφαλιστικές μας εισοφρές, τα δώρα μας και τις άδειες μας», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Βασίλης, ντελιβεράς στην Pizza Fan. «Μας δηλώνανε μισά ένσημα ενώ δουλεύαμε έξι και οκτώ ώρες και οι άλλοι δέκα. Η εταιρία δηλώνει 9 εκατομμύρια εισφορές στο ΙΚΑ για τους εργαζομένους, ενώ από ότι γνωρίζουμε, είναι οι αδήλωτη εργασία τα μισά. Οπότε δεν θα πρέπει να δηλώνει 9 αλλα 18 εκατομμύρια. Τα τελευταία πέντε χρόνια έχουν φάει το λιγότερο 25 εκατομμύρια μόνο απο τις ασφαλιστικές εισφορές, δε μιλάμε για δώρα άδειες και τα λοιπά. Αυτά πρέπει να ειπωθούν γιατί τρώνε τα λεφτά των εργαζόμενων που αγωνίζονται με 800 ευρώ να βγάλουν τίμια τη ζωή τους και αξιοπρεπέστατα».

Όπως τονίζει η «Καμαριέρα», αντικαπιταλιστική κίνηση στον Επισιτισμό- Τουρισμό:

«Την μεγαλύτερη ευθύνη όμως την φέρει η κυβέρνηση όταν 2.500 εργαζόμενοι βρίσκονται χωρίς δουλειά λόγω της απάτης του Αντάρα και η Νέα Δημοκρατία περιμένει απλά τον επόμενο επιχειρηματία να αγοράσει την επιχείρηση.

Εμείς δεν έχουμε αυταπάτες για τους επιχειρηματίες και τα αφεντικά! Συνεχίζουμε τον αγώνα για να εξασφαλίσουμε ότι θα εξασφαλιστούν όλες οι θέσεις εργασίας και θα δοθούν όλες οι αποζημιώσεις. Θέλουμε ο κλάδος να κινηθεί απεργιακά για να κερδίσουμε πίσω τις συμβάσεις των εργαζομένων της Pizza Fan, αλλά και για να διεκδικήσουμε συλλογικές συμβάσεις εργασίας για όλο τον κλάδο.

ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΗ 4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΣΤΙΣ 16:00 μ.μ. ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΤΙΤΑΝΙΑ ΜΕ 4ωρη ΣΤΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 15:00 -19:00»

Επαναλειτουργία του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας

Από τη μια κατακόρυφη αύξηση των ενοικίων, «εξευγενισμός», τουριστικοποίηση, ανάπτυξη, Ελληνικό και από την άλλη συνεργεία που σκάβουν το ένα πάνω στο άλλο, κόσμος που δεν βρίσκει σπίτι να μείνει, που χάνει το σπίτι του από τα Funds, που ο μισθός του φτάνει μόνο για το νοίκι. Υπάρχει κρίση στέγης στην Ελλάδα του 2026 και σε τι μεταφράζεται;

Η υπαρκτή στεγαστική κρίση στη χώρα μας, έχει πολλαπλές πλευρές, όλες εξίσου σημαντικές και καίριες:

Το ποσοστό του διαθέσιμου εισοδήματος που δαπανάται για τη στέγαση αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους δείκτες οικονομικής προσιτότητας της κατοικίας. Το συνολικό κόστος στέγασης δεν περιλαμβάνει μόνο το ενοίκιο ή τις σχετικές δαπάνες στεγαστικού δανείου. Περιλαμβάνει επίσης επιλέξιμες δαπάνες συντήρησης, ενέργειας και υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, σύμφωνα με τη μεθοδολογία της Eurostat. Το 2024, τα νοικοκυριά στην Ευρωπαϊκή Ένωση διέθεταν κατά μέσο όρο το 19% του διαθέσιμου εισοδήματός τους για τη στέγαση. Στην Ελλάδα, το αντίστοιχο ποσοστό έφτανε περίπου το 36%, καταγράφοντας τη μεγαλύτερη επιβάρυνση μεταξύ των κρατών-μελών.

Η ενεργειακή φτώχεια αποτελεί μία από τις σοβαρότερες διαστάσεις της ποιότητας στέγασης. Η δυνατότητα διατήρησης μιας κατοικίας σε κατάλληλη θερμοκρασία εξαρτάται από το διαθέσιμο εισόδημα, τις τιμές της ενέργειας, την ενεργειακή απόδοση του κτιρίου και το κόστος λειτουργίας των εγκαταστάσεων θέρμανσης. Σύμφωνα με τα στοιχεία του 2024, περίπου το 9% του πληθυσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης δήλωσε ότι δεν μπορούσε να διατηρήσει την κατοικία του επαρκώς ζεστή. Στην Ελλάδα, το αντίστοιχο ποσοστό ανήλθε στο 19%.

Η Eurostat χρησιμοποιεί τον δείκτη υπερπληθυσμού κατοικιών, ο οποίος εξετάζει αν ένα νοικοκυριό διαθέτει τον ελάχιστο απαιτούμενο αριθμό δωματίων, με βάση τη σύνθεση, τις ηλικίες και τις οικογενειακές σχέσεις των μελών του. Το 2024, περίπου το 16,9% του πληθυσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζούσε σε υπερπλήρη κατοικία. Στην Ελλάδα, το αντίστοιχο ποσοστό ανερχόταν περίπου στο 27%.

Ο μέσος αριθμός δωματίων ανά άτομο αποτελεί έναν ακόμη δείκτη στεγαστικής επάρκειας. Το 2024, στην Ευρωπαϊκή Ένωση αντιστοιχούσαν κατά μέσο όρο 1,7 δωμάτια ανά άτομο. Η Ελλάδα, με περίπου 1,3 δωμάτια, βρισκόταν αισθητά χαμηλότερα.

Ένας από τους πλέον ανησυχητικούς δείκτες της στεγαστικής κρίσης είναι η αδυναμία των νοικοκυριών να ανταποκριθούν εγκαίρως στις οικονομικές τους υποχρεώσεις. Ο συγκεκριμένος δείκτης της Eurostat καταγράφει το ποσοστό του πληθυσμού που ζει σε νοικοκυριά τα οποία έχουν αντιμετωπίσει καθυστερήσεις στην πληρωμή ενοικίου, στεγαστικού δανείου ή λογαριασμών κοινής ωφέλειας. Το 2025, σύμφωνα με τα δημοσιευμένα στοιχεία, το ποσοστό στην Ελλάδα ανήλθε στο 41,8%, έναντι περίπου 9% στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τέλος ενδεικτική είναι η ραγδαία μείωση του

Συνέντευξη με τον Δημήτρη Πετρόπουλο, Πρόεδρο ΔΣ ΠΟ ΕΜΔΥΔΑΣ

ποσοστού ιδιοκατοίκησης, που μετριέται σε 20 ποσοστιαίες μονάδες από το 2005 μέχρι σήμερα: το 2005 ήταν 84,6% και το 2024 είχε μειωθεί σε 69,7%. Αυτό σημαίνει ότι 620-630 χιλιάδες νοικοκυριά έχασαν την ιδιόκτητη κατοικία τους και «βγήκαν στο νοίκι».

Περίπου 531.000 νέοι ηλικίας 25-34 ετών (56,3%) παραμένουν στην οικογενειακή κατοικία, στη χώρα μας. Ενώ στην ΕΕ, είναι το 30%. Μια τεράστια διαφορά που δείχνει την αδυναμία των νέων να συγκροτήσουν μια ανεξάρτητη διαβίωση και διαμέσου της στεγαστικής κρίσης.

Πόλεις ευάλωτες σε πλημμύρες και πυρκαγιές, έργα που συνοδεύονται από «αστοχίες» επιπέδου Κυψέλης, σχολεία που καταρρέουν. Ποια είναι σήμερα η κατάσταση στους μηχανικούς του δημοσίου -που κατεξοχήν έρχονται αντιμέτωποι με αυτά τα προβλήματα- και στις υπηρεσίες που στελεχώνουν;

Κοντά στα παραπάνω η επίπτωση των μνημονίων είχε πολλαπλά αρνητική επίδραση και στη συντήρηση των κατοικιών και όλων των Υποδομών (δημόσιων και ιδιωτικών). Οι γερασμένες και ασυντήρητες υποδομές παρουσιάζουν πολλαπλασιαστικά προβλήματα ατυχημάτων και αστοχιών που εγκυμονούν κινδύνους για τους πολίτες και ειδικά τους πιο οικονομικά ευάλωτους.

Οι Τεχνικές Υπηρεσίες τα τελευταία 15 χρόνια, αποψιλώθηκαν από προσωπικό, ειδικά κρίσιμων ειδικοτήτων όπως οι Μηχανικοί, μειώθηκε θεσμικά ο ελεγκτικός τους ρόλος μέσω της εκχώρησης αρμοδιοτήτων σε ιδιώτες (έκδοση αδειών, Αναπτυξιακοί Οργανισμοί κλπ), ελαχιστοποιήθηκε η χρηματοδότηση αναγκαίων έργων, νομοθετήθηκαν διευκολύνσεις σε επενδυτές και μεγάλα ιδιωτικά σχήματα.

Οι κενές οργανικές θέσεις Μηχανικών στους ΟΤΑ πλέον ανέρχονται στο 53%. Το αποτέλεσμα είναι να εκδίδονται οικοδομικές άδειες χωρίς κανένα έλεγχο που οδηγούν σε περιβαλλοντική υποβάθμιση και νέες γενιές αυθαιρέτων, έργα που εκτελούνται χωρίς την απαιτούμενη επίβλεψη, υποδομές κρίσιμες όπως τα σχολεία, τα νοσοκομεία, οι αθλητικοί χώροι να ρημάζουν και να καθίστανται επικίνδυνα προς χρήση.

Όλοι οι τελευταίοι διαγωνισμοί του ΑΣΕΠ δείχνουν τεράστια ποσοστά απόρριψης διορισμών από Μηχανικούς με χιλιάδες θέσεις να μένουν κενές λόγω εξευτελιστικών αποδοχών και τεράστιων ευθυνών.

Ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ), που καταργήθηκε το 2012 για να λεηλατηθεί η περιουσία του και να «ωριμάσει η αγορά κατοικίας», κατασκεύασε στη διάρκεια της λειτουργίας του περισσότερες από 50.000 κατοικίες που παραχωρήθηκαν σε οικογένειες εργαζομένων και κάλυψε τις ανάγκες εκατοντάδων χιλιάδων κατοικιών με την εκπόνηση στεγαστικών προγραμμάτων και την κατασκευή κατοικιών. Συνολικά συνέβαλε στην επίλυση του στεγαστικού προβλήματος 700.000 οικογενειών με νέες κατοικίες ή μέσω χαμηλότοκων δανείων. Η απουσία του σήμερα είναι περισσότερο από ποτέ αισθητή!

Ο κόσμος αρχίζει να κινείται από τη Μαδρίτη μέχρι τα Πατήσια και την Κυψέλη, έχουμε ήδη μπροστά μας τη διεθνή Μέρα Δράσης για τη Στέγη στις 11 Νοεμβρη. Τι πρέπει να απαιτήσουν τα συνδικάτα και συνολικότερα το κίνημα για το δικαίωμα στη Στέγη;

Το κίνημα των Δημοσίων Υπαλλήλων Μηχανικών με αγώνες, όπως η 10ημερη Απεργία-Αποχή από καθήκοντα 17-27 Νοέμβρη, το συλλαλητήριο στις 11 Νοέμβρη και η 24ωρη Απεργία στις 25 Νοέμβρη διεκδικεί:

Στελέχωση των Τεχνικών Υπηρεσιών με μόνιμες και σταθερές σχέσεις εργασίας.

Σοβαρές αυξήσεις αποδοχών για την προσέλκυση Τεχνικών Επιστημόνων στη Δημόσια Διοίκηση.

Νομική κάλυψη των υπαλλήλων, ώστε να ασκούν ανεμπόδιστα από τα συμφέροντα το έργο τους.

Στεγαστική κάλυψη από την Πολιτεία, σε όλους τους υπαλλήλους που διορίζονται μακριά από την κατοικία τους.

Όχι στην εκχώρηση αρμοδιοτήτων σε ιδιώτες, μόνο στελεχωμένες Δημόσιες Υπηρεσίες μπορούν να προστατεύσουν αποτελεσματικά το Δημόσιο Συμφέρον, τις κοινωνικές ανάγκες και το Περιβάλλον.

Επαναλειτουργία του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και χρηματοδότηση του για την κατασκευή ενός μεγάλου Δημοσίου προγράμματος, σύγχρονης Κοινωνικής Κατοικίας.

Ένα μεγάλο πλήθος σωματείων, φορέων και κινήσεων πολιτών, μπορούν να ενωθούν, να συζητήσουν, να διεκδικήσουν τα παραπάνω γιατί είναι ζήτημα ζωής για όλους μας.

Ο Δ. Πετρόπουλος μίλησε στον Γιώργο Πίττα

«Να ενώσουμε τις δυνάμεις μας»

Πρόταση για συμμετοχή στο συλλαλητήριο για το δικαίωμα στη στέγη στις 11 Νοέμβρη μπήκε και στη σύσκεψη σωματείων του Εργατικού Κέντρου Αθήνας για την οργάνωση της Γενικής Απεργίας στις 25 Νοεμβρίου, που πραγματοποιήθηκε την περασμένη Παρασκευή 30 Οκτώβρη. Ο Κωνσταντίνος Λιβέρης, πρόεδρος του ΠΑΝΣΥΠΟ (Πανελλήνιος Σύλλογος Υπαλλήλων ΟΑΕΔ, τέως ΟΕΕ, τέως ΟΕΚ) πήρε τον λόγο εκ μέρους του συλλόγου και της Πρωτοβουλίας αγώνα "Κατοικία για όλους" που στηρίζουν μαι σειρά από σωματεία και φορείς:

«1,2 δισεκατομμύρια από τις εισφορές που έχουμε καταβάλει όλα τα προηγούμενα χρόνια για τη στέγαση, βρίσκονται στην Τράπεζα της Ελλάδας. Το 2011 μας είχαν πει ότι επιπλέον 1,2 δις ευρώ χρωστάει το ΙΚΑ προς τον ΟΕΚ, σήμερα ΔΥΠΑ, από τις κρατήσεις. Τα έχουμε δουλέψει αυτά τα λεφτά οι εργαζόμενοι και στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα.

Αλλά εδώ αντί να δίνουν λεφτά για εργατικές κατοικίες και φοιτητικές εστίες δίνουν εκατομμύρια ευρώ για μελέτες για τη στέγαση. Μόλις χθες καταγγείλαμε οτι το Υπουργείο Οικογένειας και Κοινωνικής Συνοχής έδωσε 5,2 εκατομμύρια ευρώ σε τρεις μελέτες για να μας πουν τι θα κάνουμε με το πρόβλημα της στέγασης! Αν θα επανασυστήσουν ένα φορέα - που το πάνε να είναι μια εταιρία ή ένα ΝΠΙΔ, στο οποίο λένε ότι ο αριθμός των υπαλλήλων θα είναι 26 όταν ο ΟΕΚ είχε 750 εργαζόμενους.

Στην Ισπανία, την Πορτογαλία και αλλού έχουν προκηρύξει απεργία για τις 11 Νοέμβρη και θα κάνουν συγκεντρώσεις για τη στέγαση που μαζί με την ακρίβεια είναι τα νο1 προβλήματα. Έχουμε καλέσει συγκέντρωση στις 6μμ στην πλατεία Κλαυθμώνος. Να ενώσουμε εκεί τις δυνάμεις μας για να παλέψουμε γι' αυτό το δικαίωμα που μας έχουν διαλύσει. Να το κάνουμε σημαία μας και στην απεργία στις 25 Νοεμβρίου».

Οργανώνουμε το συλλαλητήριο 11/11

Τη συμμετοχή του στο συλλαλητήριο της 11ης Νοέμβρη για τη στέγη στις 6μμ στην πλατεία Κλαυθμώνος αποφάσισε ο Σύλλογος Αρχιτεκτόνων Διπλωματούχων Ανώτατων Σχολών (τμήμα Αττικής) στη γενική του συνέλευση στις 29/10.

«Πριν τη συνέλευση μοιράσαμε το κάλεσμα της **Πρωτοβουλίας Αγώνα "Κατοικία για Όλους"**. Η συζήτηση πάνω στο ζήτημα του δικαιώματος στη στέγη άνοιξε ιδιαίτερα μέσα στη συνέλευση όπου αρκετοί συνάδελφοι στηρίξαμε την πρόταση για συμμετοχή στην κινητοποίηση στις 11/11 και τελικά πάρθηκε η απόφαση» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη, ο **Δημήτρης Στεφανάκης**, αρχιτέκτονας.

«Βρισκόμαστε σε μια στιγμή όπου πλέον είναι αναγκαίο το δικαίωμα στη στέγη να γίνει αγωνιστικό πρόταγμα για όλους και όλες» αναφέρει ανάμεσα σε άλλα το ψήφισμα της συνέλευσης του **ΣΑΔΑΣ**. «Σε αυτή την προσπάθεια δεν περισσεύει κανένας μας. Κοινές πρωτοβουλίες, ανοιχτές συνελεύσεις, συλλογική νομική υποστήριξη, κινηματικές δράσεις πρέπει να αποτελούν καθημερινή μέριμνα. Πρέπει να θυμόμαστε ότι και στην Ελλάδα υπάρχουν χιλιάδες "Μαρικάρμεν".

Η ΓΣ του ΣΑΔΑΣ Τμ. Αττικής με την έμπνευση των κινητοποιήσεων στην Ισπανία για το δικαίωμα στη στέγαση, που κλιμακώνονται με Γενική Απεργία στις 11 Νοεμβρίου, καλεί τους αρχιτέκτονες και τις αρχιτεκτόνισσες να συμμετάσχουν την ίδια μέρα σε συγκέντρωση της Πρωτοβουλίας Αγώνα για την Κατοικία στην Αθήνα, Πλατεία Κλαυθμώνος,ώρα 6 μμ, για να σπάσει η διαρκής λιτότητα, να μπει φρένο στην κούρσα των πολεμικών εξοπλισμών και να υπερασπίσουμε το δικαίωμα σε Παιδεία, Υγεία, Κατοικία για όλους.

Ο ΣΑΔΑΣ (Τμ. Αττικής), στο πλαίσιο του **Συντονισμού Σωματείων και Συλλογικοτήτων για τη Στέγαση**, που έχει συσταθεί με απόφαση Γενικής του Συνέλευσης, συγκαλεί την Τετάρτη, 4/11 και ώρα 7 μμ στα Γραφεία του ανοιχτή σύσκεψη σωματείων, συλλογικοτήτων και μαζικών φορέων, για την διοργάνωση της πορείας στις 11 Νοεμβρίου.

Διεκδικούμε: Προστασία της πρώτης κατοικίας και κούρεμα χρεών. Έλεγχο ενοικίων και θεσμική προστασία των ενοικιαστών. Περιορισμό της βραχυχρόνιας μίσθωσης. Παραγωγή κοινωνικής κατοικίας και επανάχρηση των άδειων ακινήτων».

Στο μεταξύ συνεχίζουν να έρχονται αποφάσεις από σωματεία και συλλογικότητες. Με κάλεσμά της η **Ένωση Τεχνικών Ελληνικής Ραδιοφωνίας** καλεί στο συλλαλητήριο στις 11 Νοέμβρη τονίζοντας ότι «το δικαίωμα στην αξιοπρεπή κατοικία είναι αδιαπραγμάτευτο.

Στην κινητοποίηση καλεί επίσης ο **ΠΑΣΥΜΗΤΕ**. Η **Δέσποινα Ζούλι**α, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου, κάλεσε τα σωματεία που συμμετείχαν στη σύσκεψη του ΕΚΑ για την απεργία στις 25/11, να στηρίξουν το συλλαλητήριο για το δικαίωμα στη στέγη. Την περασμένη εβδομάδα **«Οι Γειτονιές για το Δικαίωμα στη Στέγη»** οργάνωσαν «ένα ανοιχτό εργαστήρι προετοιμασίας και συντονισμού... Από την Ισπανία και την υπόλοιπη Ιβηρική χερσόνησο μέχρι την Αθήνα, δυναμώνουν οι αγώνες για το δικαίωμα στη στέγη. Στις 11 Νοεμβρίου θέλουμε να ενώσουμε τις φωνές μας με όσους και όσες αγωνίζονται για να μπορούν να ζουν στις πόλεις τους».

Την κινητοποίηση στις 11 Νοέμβρη στηρίζουν ο **ΠΑΝΣΥΠΟ**, η **Πρωτοβουλία Κατοίκων Κυψέλης**, η **Ενωτική Πρωτοβουλία Κατά των Πλειστηριασμών**, φοιτητές/ριες από τις φοιτητικές εστίες.

Καλούν επίσης: Το Δημοτικό συμβούλιο Αθήνας, η Πανελλήνια Ομοσπονδία Υπαλλήλων ΟΑΕΔ (νυν ΔΥΠΑ), η Β' ΕΛΜΕ Αθήνας, Σωματείο Εργαζόμενων Τσαμούρης ΑΕ, Διεθνής Συμμαχία Κατοίκων, το «Φυσάει Κόντρα»-δημοτική κίνηση-Αγ. Παρασκευής, το Δίκτυο Πολιτών Χολαργού-Παπάγου, η Ανταρσία στην Κοκκινιά, η Ανταρσία στο Λιμάνι (Πειραιάς), Φοιτητικοί Σύλλογοι Αθήνας, γενική συνέλευση φοιτητικού συλλόγου Φιλοσοφικής Αθήνας κ.α.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

STOP στις εξώσεις

Εκατοντάδες κάτοικοι συγκεντρώθηκαν το πρωί της Δευτέρας 2/11 στην Τούμπα για να μπλοκάρουν έξωση σε σπίτι ηλικιωμένων, ο ένας καρκινοπαθής.

«Τα κοράκια τους έχουν πάρει ήδη το σπίτι των παιδιών τους και τώρα ήδη το fund έχει πουλήσει το σπίτι. Οι δικαστικοί επιμελητές με την μεσίτρια είναι ακόμα εδώ και η τελευταία καλεί τα ΜΑΤ. Κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη! Κανένας άνθρωπος χωρίς σπίτι!» μετέφεραν στην Εργατική Αλληλεγγύη οι σύντροφοι/ισσες που συμμετείχαν στην κινητοποίηση. «Όπως στις 11 Νοέμβρη ξεσηκώνονται με γενική απεργία στην Ισπανία, το ίδιο να κάνουμε και εδώ. Τα συνδικάτα πρέπει να βάλουν το ζήτημα στις διεκδικήσεις τους. Για επανασύσταση του ΟΕΚ, για μπλοκάρισμα των εξώσεων, για να δοθούν τα άδεια σπίτια».

2/11, Τούμπα. Φωτό: Η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη/FB

ΓΚΡΑΒΑ

Αγώνας για ασφαλή σχολικά κτίρια

Άνοιξαν τη Δευτέρα τα σχολεία της Γκράβας που παρέμειναν κλειστά για ένα μήνα μετά τις καταγγελίες για διαρροή φυσικού αερίου από μαθητές, καθηγητές και γονείς.

Οι καθημερινές στάσεις εργασίας των καθηγητών/ριών και η επί μια εβδομάδα αποχή των μαθητών/ριών είχαν οδηγήσει στο κλείσιμο των σχολείων (τα μαθήματα γίνονταν με τηλεκπαίδευση τις τελευταίες τρεις εβδομάδες) ανέδειξαν με ζοφερό τρόπο τα τεράστια κενά ασφαλείας επιβεβαιώνοντας τις χειρότερες ανησυχίες.

Σύμφωνα με τα ευρήματα της έκθεσης του **ΤΕΕ** στις εγκαταστάσεις φυσικού αερίου της Γκράβας, όπου δεν είχε πραγματοποιηθεί έλεγχος συντήρησης των εγκαταστάσεων εδώ και 23 χρόνια βρέθηκαν: Εκτός λειτουργίας το σύστημα ανίχνευσης διαρροής φυσικού αερίου σε ένα από τα δύο λεβητοστάσια. Εκτός λειτουργίας το χειροκίνητο σύστημα διακοπής της παροχής αερίου που παρέχει τη δυνατότητα άμεσης επέμβασης αν υπάρχει έκτακτη ανάγκη.

Επίσης, τμήμα του δικτύου που προβλεπόταν να είναι υπόγειο βρέθηκε σε ανοιχτό φρεάτιο με σύνδεση σπειρώματος με βίδες αντί για συγκόλληση και χωρίς την απαιτούμενη αντιδιαβρωτική προστασία. Σε δειγματοληπτικό έλεγχο των συγκολλήσεων η μία δεν πληρούσε τις ελάχιστες τεχνικές απαιτήσεις. Αγωγός που σύμφωνα με τη μελέτη έπρεπε να είναι υπόγειος και από πολυαιθυλένιο βρέθηκε εξωτερικός και από χάλυβα. Βεβαιώθηκε επίσης ελλιπής πυροπροστασία καθώς στον ίδιο χώρο συνυπάρχουν λέβητες και ηλεκτρικές εγκαταστάσεις χωρίς στεγανές πυράντοχες πόρτες.

«Τεράστιες ευθύνες»

«Με τις κινητοποιήσεις μας αποκαλύφθηκαν οι τεράστιες και διαχρονικές ευθύνες όλων των δημοτικών αρχών και κυβερνήσεων που άφησαν να λειτουργεί ασυντήρητο και χωρίς άδεια χρήσης το σύστημα θέρμανσης, εδώ και 23 χρόνια. Τους υποχρεώσαμε να αναλάβουν την ευθύνη τους, να δεσμευτούν για υλοποίηση όλων των εργασιών που αναφέρει το πόρισμα του ΤΕΕ, να δοθούν εγγυήσεις ασφαλείας για την επιστροφή των παιδιών μας στο σχολείο, να εξασφαλιστεί χρηματοδότηση και να δοθεί χρονοδιάγραμμα επανέναρξης της θέρμανσης με ασφάλεια» αναφέρουν σε κοινή τους ανακοίνωση οι **Ενώσεις Συλλόγων Γονέων 5ης ΔΚ Αθήνας και Γαλατσίου**. Προλάβαμε τα χειρότερα! Χωρίς τον δικό μας ανυποχώρητο αγώνα δεν θα είχαν αποκαλυφθεί τα πολύ σοβαρά προβλήματα ασφαλείας του συστήματος θέρμανσης...

Τώρα, χρειάζεται να συνεχίσουμε τον αγώνα και τη διεκδίκηση μας ακόμα πιο δυναμικά, ώστε: Να εξασφαλιστούν όλα τα απαραίτητα μέτρα και να γίνουν όλες οι απαιτούμενες εργασίες που αναφέρονται στο πόρισμα του ΤΕΕ, ώστε τα σχολεία να είναι ασφαλή και με θέρμανση. Να καλύψουν άμεσα όλα τα κενά που ακόμα υπάρχουν σε εκπαιδευτικούς. Να παρθούν όλα τα παιδαγωγικά μέτρα ώστε να καλυφθούν με ενισχυτική διδασκαλία όλα τα παιδαγωγικά κενά που έχουν προκύψει. Να εξασφαλιστούν πιστοποιητικά πυρασφάλειας σε ισχύ. Να διαμορφωθεί σαφές και επικαιροποιημένο σχέδιο εκκένωσης και ασφαλούς καταφυγής για ολόκληρο το συγκρότημα, για κάθε περίπτωση κινδύνου.

Να δημοσιοποιήσουν τα αποτελέσματα του προσεισμικού ελέγχου και να ξεκινήσουν άμεσο σχεδιασμό των αναγκαίων παρεμβάσεων. Να πραγματοποιηθούν τουλάχιστον οι δευτεροβάθμιοι προσεισμικοί έλεγχοι! Να δοθεί κρατική χρηματοδότηση για όλες τις απαραίτητες επισκευές και εργασίες ασφάλειας που απαιτούνται στα σχολεία της Γκράβας...»

«Ο δυναμικός αγώνας στη Γκράβα ανέδειξε τους κινδύνους τους οποίους δημιουργούν από τη μια η ιδιωτικοποίηση, οι εργολαβίες η κατάτμηση του φυσικού αερίου με μόνο στόχο τα κέρδη των εταιριών. Και από την άλλη οι περικοπές που έχουν διαλύσει τις υπηρεσίες των δήμων και όλων των δημόσιων φορέων που έχουν να κάνουν με την ασφάλεια και τους ελέγχους σε μια σειρά από ζητήματα» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος με την Ανατρεπτική Συμμαχία. «Όσο εξακολουθούν αυτά δεν έχουμε τελειώσει με τα ζητήματα της ασφάλειας, Και αυτά δεν αφορούν μόνο το φυσικό αέριο ούτε αφορούν μόνο τη Γκράβα. Στην προηγούμενη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου Αθήνας προέκυψε μια αποκάλυψη από τη δημοτική αρχή που είναι ανατριχιαστική. Σε πάνω από τα μισά σχολεία δεν έχει γίνει κανένας έλεγχος για το φυσικό αέριο. Και όταν ρωτήσαμε "στα μισά που κάνατε, ποια είναι τα αποτελέσματα; μόνο στην Γκράβα ήταν το πρόβλημα;" δεν υπήρχε απάντηση».

Δεν δουλεύουμε για τον πόλεμο

Η διεθνής αντιπολεμική απεργία στις 30 Οκτωβρίου έγραψε ιστορία και έδειξε ότι η εργατική τάξη έχει τη δύναμη να μπλοκάρει τις αιματοχυσίες που σχεδιάζουν οι ιμπεριαλιστές.

Σε 5 ηπείρους, 21 χώρες, 113 λιμάνια, εργάτες κι εργάτριες της θάλασσας -και όχι μόνο- συντονίστηκαν και κατέβηκαν σε μια κοινή παγκόσμια απεργία ξεκαθαρίζοντας ότι «Δεν δουλεύουμε για τον πόλεμο».

Στον **Πειραιά** χιλιάδες εργάτες/ριες και νεολαία ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα των λιμενεργατικών και ναυτεργατικών συνδικάτων. Η 24ωρη απεργία του **Εργατικού Κέντρου Πειραιά** και η στάση εργασίας της **ΑΔΕΔΥ** έδωσαν πανεργατικό χαρακτήρα στην κινητοποίηση. Στο λιμάνι όλα τα καράβια ήταν ακινητοποιημένα. Και τα τρένα. Οι μηχανοδηγοί της Hellenic Train δέχτηκαν την επίθεση της εργοδοσίας η οποία προσέφυγε στα δικαστήρια και έβγαλε παράνομη την 24ωρη απεργία που προκήρυξε το σωματείο τους. Δεν της πέρασε. Τα τρένα ακινητοποιήθηκαν με κάλυψη της ομοσπονδίας. Η απεργία έφτασε σε συμμετοχή 97% και η εταιρία αναγκάστηκε να ανακοινώσει ότι σταματά τα δρομολόγια.

Οι απεργοί συγκεντρώθηκαν στην Πλατεία Δημοτικού Θεάτρου όπου έγιναν χαιρετισμοί από συνδικαλιστές και συνδέσεις με τις απεργιακές διαδηλώσεις σε Γαλλία και Ιταλία. Σωματεία υγειονομικών, σιδηροδρομικών, εκπαιδευτικών, φοιτητικοί σύλλογοι, μαθητές/ριες, συνταξιούχοι, ενώσεις γονέων, αντιπολεμικές κινήσεις και συλλογικότητες αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη μαζί με οργανώσεις και κόμματα της Αριστεράς ένωσαν τη φωνή τους και κατήγγειλαν την ελληνική συμμετοχή στον πόλεμο και τη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού.

Ο Πανελλήνιος Μουσικός Σύλλογος και οι μαθητές/ριες των Μουσικών Σχολείων Πειραιά και Ιλίου έντυσαν με τη μουσική τους το συλλαλητήριο παίζοντας το El Pueblo Unido Jamas Sera Vencido. Πριν ξεκινήσει η πορεία κρατήθηκε ενός λεπτού σιγή για τα θύματα της σιδηροδρομικής τραγωδίας στην Ισπανία. Όταν το ποτάμι των απεργών άρχισε να βαδίζει συνάντησε τις επευφημίες κόσμου που στεκόταν στα πεζοδρόμια και... των φορτηγατζήδων από το αντίθετο ρεύμα.

Η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο** σχημάτισε κοινό μπλοκ με τον **Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης** και με σύνθημα «Δουλειές – Όχι βόμβες – Λευτεριά στην Παλαιστίνη» βάδισαν μαζί τους τα σωματεία εργαζομένων των νοσοκομείων Γεννηματάς, Έλενα Βενιζέλου και Άγιος Σάββας, οι μαθητές/ριες του 1ου ΕΠΑΛ Ηλιούπολης, φοιτητικοί σύλλογοι, το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα και δεκάδες αγωνιστές/ριες.

Η πορεία έκανε στάση στο κτήριο της Ένωσης Εφοπλιστών και κατέληξε στο σταθμό του ΗΣΑΠ Πειραιά.

Σε όλη τη χώρα

Απεργιακές συγκεντρώσεις έγιναν σε πολλά ακόμα σημεία σε όλη τη χώρα μεταξύ άλλων στα λιμάνια του **Λαυρίου**, της **Ηγουμενίτσας**, του **Βόλου**, της **Κέρκυρας**, στο **Ηράκλειο**, στη **Χαλκίδα**, σε **Αλεξανδρούπολη**, **Καβάλα**, **Ξάνθη**, **Κομοτηνή** κ.α.

Στην απεργιακή συγκέντρωση στο λιμάνι της Πάτρας ενώθηκαν σωματεία εργαζομένων, φοιτητές, συνδικαλιστικές παρατάξεις και αντιπολεμικές πρωτοβουλίες. Οργανωμένη παρουσία με τα πανό τους είχαν οι γιατροί της ΕΙΝΑ, εργαζόμενοι του Δήμου Πατρέων, εκπαιδευτικοί, απεργοί εργαζόμενοι της ΒΙΟΣΥΝ, φοιτητές με πανό των φοιτητικών συλλόγων, το Εργατικό Κέντρο Πάτρας, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη και η συνδικαλιστική πρωτοβουλία "Εργατική Ενότητα".

Περισσότεροι από 1.500 διαδηλωτές/ριες συγκεντρώθηκαν στην απεργιακή διαδήλωση στη **Θεσσαλονίκη**. Εκατοντάδες κοντέινερ και φορτηγά ακινητοποιήθηκαν λόγω της απεργίας. Λιμενεργάτες, σωματεία από μια σειρά κλάδους, φοιτητικοί σύλλογοι έδωσαν το παρών στο Άγαλμα Βενιζέλου και βάδισαν προς το λιμάνι. Χαιρετισμούς απήυθηναν εκπρόσωποι της ΑΔΕΔΥ, των εργαζομένων της ΤΕΧΑΝ και του Μετρό Θεσσαλονίκης. Δυναμική παρουσία είχε η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο με σύνθημα «Λευτεριά στην Παλαιστίνη – Κάτω η κυβέρνηση του πολέμου».

«Και στο **Ρέθυμνο** ανταποκριθήκαμε στο παγκόσμιο κάλεσμα των λιμενεργατών "Δεν δουλεύουμε για τον πόλεμο" και συμμετείχαμε στη Διεθνή Ημέρα Δράσης και Απεργίας» αναφέρει το μήνυμα των συντρόφων/ισσών από την πόλη της Κρήτης. «Η πορεία ξεκίνησε από το Δημαρχείο και κατέληξε στο εμπορικό λιμάνι του Ρεθύμνου. Διαδηλώσαμε ενώνοντας τη φωνή μας με εκατομμύρια διαδηλωτές, βροντοφωνάζοντας ότι οι λαοί δεν θα γίνουν κρέας στα κανόνια τους. Τα λιμάνια ανήκουν στους εργαζόμενους και όχι στους ιμπεριαλιστές».

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στην αντιπολεμική απεργία έκαναν και οι εργαζόμενοι του αεροδρομίου **Ελ. Βενιζέλος**, με πανό που έγραφε «Λιμάνια και αεροδρόμια των λαών και της ειρήνης».

Συμμετέχουμε στη διεθνή ημέρα δράσης με κοινό σύνθημα «οι λιμενεργάτες δεν δουλεύουμε για τον πόλεμο». Οι λιμενεργάτες της COSCO είμαστε εδώ, το ίδιο και οι λιμενεργάτες του ΟΛΠ. Απόφαση για απεργιακή κινητοποίηση έχει πάρει επίσης η ΟΜΥΛΕ, συμμετέχουν οι ναυτεργάτες, οι μηχανικοί, τα κατώτερα πληρώματα. Απεργιακές αποφάσεις έχουν πάρει οι εκπαιδευτικοί και τα σωματεία τους, οι μαθητές και οι φοιτητές και φυσικά σε 24ωρη παμπειραϊκή απεργία καλεί το Εργατικό Κέντρο Πειραιά.

Η ιστορική αυτή κινητοποίηση γίνεται μετά από τον συντονισμό των εργατών σχεδόν σε 120 λιμάνια όλου του κόσμου, από τη Βραζιλία μέχρι την Αυστραλία κι από τη Σουηδία μέχρι το Μαρόκο. Βάζουμε μπροστά τις ανάγκες των εργαζόμενων στα λιμάνια. Μαζί με την άρνησή μας να δουλέψουμε για τον πόλεμο, απαιτούμε συλλογικές συμβάσεις εργασίας που να καλύπτουν τις σημερινές ανάγκες με αυξήσεις στους μισθούς, μετατροπή όλων των συμβάσεων σε πλήρους απασχόλησης και τήρηση μέτρων υγείας και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς. Θέλουμε να γυρνάμε στα σπίτια μας σώοι κι αβλαβείς. Είναι η δεύτερη μεγάλη διεθνής αντιπολεμική απεργία στην οποία πρωτοστατούν οι λιμενεργάτες. Αποδεικνύεται περίτρανα πως αν δεν δουλέψουμε εμείς τίποτα δεν μπορεί να κινηθεί. Στέλνουμε έτσι το μήνυμα πως δεν δεχόμαστε να γίνουμε το γρανάζι στην πολεμική μηχανή τους που σκοτώνει αθώους ανθρώπους όπως βλέπουμε να γίνεται τόσα χρόνια στην Παλαιστίνη.

Δαμιανός Βουδιγάρης, *αντιπρόεδρος σωματείου λιμενεργατών COSCO (ΕΝΕΔΕΠ)*

Οι εργαζόμενοι του δήμου Κερατσινίου λέμε κι εμείς σήμερα ότι «Δεν δουλεύουμε για τον πόλεμο». Κερατσίνι σημαίνει λιμάνι της Κόσκο, σημαίνει λίγο πιο πέρα ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη, σημαίνει άμεση σύνδεση με αυτούς τους εργάτες και τα προβλήματά τους. Γι' αυτό και είμαστε όλοι μαζί σήμερα στην απεργία, συμμετέχοντας στη στάση εργασίας που έχει κηρύξει η ΑΔΕΔΥ. Κάναμε όλες τις προσπάθειες κι επιμείναμε να γίνει 24ωρη απεργία σε όλο το δημόσιο ακόμα και πανελλαδική πανεργατική απεργία αυτή την ημέρα. Παρότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν μας άκουσε, οι εργάτες του δήμου Κερατσινίου απεργήσαμε, κατεβήκαμε στη συγκέντρωση και είμαστε μαζί με τους λιμενεργάτες ενάντια στον πόλεμο.

Μήτσος Αργυροκαστρίτης,
εργαζόμενος δήμου Κερατσινίου – Δραπετσώνας

Απευθύνουμε από τη Γαλλία αδελφικούς χαιρετισμούς στον Πειραιά και σε όλα τα λιμάνια που απεργούν σε όλο τον κόσμο. Με αυτή την απεργία στέλνουμε ένα μεγάλο μήνυμα ενάντια στη γενοκτονία στη Γάζα και ξεκαθαρίζουμε ότι δεν λερώνουμε τα χέρια μας για τον πόλεμο. Σταματήσαμε σήμερα όλη τη μεταφορά πολεμικού υλικού προς το Ισραήλ. Δεν θα γίνουμε κομμάτι κανενός ιμπεριαλιστικού σχεδιασμού και κανενός πολέμου που επιδιώκουν οι ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις του Τραμπ, της ΕΕ και του Ισραήλ. Ξεκαθαρίζουμε ότι οι λιμενεργάτες είμαστε ενάντια στην αυτοματοποίηση και την εντατικοποίηση. Τα λιμάνια είναι των εργατών και της ειρήνης. Ο αγώνας συνεχίζεται! Αυτό είναι μόνο το πρώτο βήμα.

Κριστόφ Κλαρέ, *CGT λιμενεργατών, Γαλλία*

30/10, Αντιπολεμική απεργία στον Πειραιά. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Είμαστε μέρος μιας παγκόσμιας εργατικής κινητοποίησης με τους λιμενεργάτες και τους ναυτεργάτες στο επίκεντρο. Ενωνόμαστε κάτω από το σύνθημα «Όχι στον πόλεμο». Ταυτόχρονα εμείς οι ναυτεργάτες αναδεικνύουμε το τεράστιο πρόβλημα που έχει να κάνει με την ασφάλεια της ζωής των πληρωμάτων που βρίσκονται στο πεδίο των πολεμικών συγκρούσεων γιατί έτσι αποφασίζουν οι κυβερνήσεις και το εφοπλιστικό κεφάλαιο κερδοσκοπώντας πάνω στην ίδια την ασφάλεια των εργαζομένων.

Η απεργία είναι μια απάντηση και ένα σημαντικό βήμα για το συντονισμό και την κοινή δράση όλων των συνδικαλιστικών φορέων στα λιμάνια όλου του κόσμου. Το μήνυμα είναι σαφές: Κανένας εργαζόμενος σε κίνδυνο για τις πολεμικές συγκρούσεις και τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους.

Αντώνης Νταλακογιώργος,
πρόεδρος σωματείου ναυτεργατών ΠΕΝΕΝ

Το σωματείο των Μηχανοδηγών συμμετέχει στη διεθνή αντιπολεμική απεργία. Όπως δεν θα επιτρέψουμε τα λιμάνια μας να μετατραπούν σε σταθμούς μεταφοράς πολεμικού υλικού, έτσι και οι ράγες δεν θα γίνουν δίοδοι μεταφοράς υλικού για να γίνονται πολεμικές αιματοχυσίες. Ο σιδηρόδρομος είναι για να ενώνει τους λαούς, όχι για να θησαυρίζουν τεράστια κέρδη όσοι σχεδιάζουν τους πολέμους και τις αγοραπωλησίες των εξοπλισμών. Με τη συμμετοχή μας και την παρουσία μας στην απεργία στέλνουμε ξεκάθαρο μήνυμα ότι είμαστε δίπλα στα αδέρφια μας τους λιμενεργάτες.

Κώστας Γενηδούνιας,
πρόεδρος σωματείου Μηχανοδηγών (ΠΕΠΕ)

Οι λιμενεργάτες όλου του κόσμου αντιστεκόμαστε με τη σημερινή απεργία ενάντια στην στρατιωτικοποίηση των λιμανιών. Αντιδρούμε στην ευρωπαϊκή στρατηγική για τα λιμάνια που έχει παραμέτρους όπως η αυτοματοποίηση, η χρήση τεχνητής νοημοσύνης, αλγορίθμων κλπ, όλα για στρατιωτικούς και πολεμικούς σκοπούς.

Η στρατιωτικοποίηση των λιμανιών θέτει τους συναδέλφους σε κίνδυνο καθώς μπορεί να αποτελέσουν στόχο αλλά πάνω απ' όλα το ζήτημα είναι θέμα συνείδησης. Δεν θέλουμε με κανέναν τρόπο να συμμετέχουμε στην εξάπλωση των στρατιωτικών εξοπλισμών. Καταγγέλουμε την κυβέρνηση που έχει δώσει τα τελευταία επτά χρόνια 23 δις ευρώ επιπλέον για στρατιωτικούς εξοπλισμούς, την ίδια ώρα που εφαρμόζει πολιτικές λιτότητας και δεν δίνει φράγκο για το κοινωνικό κράτος, την Παιδεία, την Υγεία και τις ανάγκες μας. Από όλη την Ευρώπη και τον κόσμο λοιπόν σήμερα τους λέμε ότι τα πολεμικά τους σχέδια δεν θα περάσουν. Οι πόλεμοι αυτοί δεν είναι δικοί μας.

Γιώργος Γώγος, *πρόεδρος Ένωσης Λιμενεργατών ΟΛΠ*

Οι εκπαιδευτικοί σήμερα είμαστε εδώ ως οφείλουμε να είμαστε θεματοφύλακες της ειρήνης και της αλληλεγγύης των λαών. Αντιστεκόμαστε σε οποιονδήποτε προσπαθεί να βάλει τα κέρδη πάνω από τις ζωές του κόσμου. Βλέπουμε καθημερινά την φτωχοποίηση και την ακρίβεια να βαράνε κόκκινο.

Στα σχολεία μας κινδυνεύουμε να θρηνήσουμε θύματα λόγω της υποχρηματοδότησης. Το ίδιο και στα νοσοκομεία και σε κάθε εργατικό χώρο. Και παρόλα αυτά οι κυβερνήσεις επιμένουν να σπαταλούν δισεκατομμύρια για πολεμικούς εξοπλισμούς. Ενωνόμαστε λοιπόν με τους λιμενεργάτες και λέμε «Όχι στον πόλεμο – Όχι στα αιματοβαμμένα κέρδη».

Άννα Καρλαύτη, *πρόεδρος ΣΕΠΕ Αθηνά*

Οι μαθητές/ριες του 1ου ΕΠΑΛ Ηλιούπολης πήραμε την πρωτοβουλία να κατέβουμε σήμερα στη διαδήλωση για να σταθούμε στο πλευρό των απεργών και να διαδηλώσουμε μαζί τους ενάντια στον πόλεμο. Παλεύουν ώστε τα πλοία να μην μεταφέρουν οπλικά συστήματα και είμαστε στο πλευρό τους. Παλεύουμε για να σπάσουμε τη συμμετοχή του ελληνικού κράτους στη γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού. Τα λεφτά που δίνει για όπλα κι εξοπλισμούς να τα δώσει για τα νοσοκομεία και τα σχολεία μας που καταρρέουν.

Κρίστιαν, *μαθητής 1ου ΕΠΑΛ Ηλιούπολης*

Από το λιμάνι της Σάντα Καταρίνα στη Βραζιλία μέχρι το λιμάνι Μπότανι του Σίδνεϋ κι από το Όκλαντ των ΗΠΑ μέχρι το Τσενάι της Ινδίας απλώθηκε η αντιπολεμική απεργία της 30ης Οκτώβρη.

Στην **Ιταλία** εξελίχθηκε σε γενική απεργία μετά από κάλεσμα της USB. Και αποδείχθηκε απεργία - σεισμός. Οι διαδηλωτές/ριες ξεπέρασαν το ένα εκατομμύριο σε περισσότερες από 70 πόλεις. Οι εκτιμήσεις μιλούν για πάνω από 100.000 στη Ρώμη, 80.000 στο Τορίνο, 70.000 στο Μιλάνο, 60.000 στη Μπολόνια, 30.000 στη Νάπολη, 20.000 στο Λιβόρνο και 15.000 στη Φλωρεντία. Οι λιμενεργάτες απέκλεισαν τα λιμάνια της Ανκόνα, της Τσιβιταβέκια, της Γένοβας, της Τζόια Τάουρο, της Καρράρα, του Λιβόρνο, του Μπάρι, της Ραβέννας και της Τεργέστης.

«Χαιρετισμούς από το λιμάνι του Λιβόρνο και το συνδικάτο USB. Από τις 6 το πρωί λιμενεργάτες και πυροσβέστες έχουμε συγκεντρωθεί κι έχουμε μπλοκάρει το λιμάνι» δήλωσε λιμενεργάτης απευθυνόμενος μέσω βιντεοκλήσης στην απεργιακή συγκέντρωση στον Πειραιά. «Η πορεία μας έχει ξεκινήσει. Μια τεράστια διαδήλωση με χιλιάδες ανθρώπους. Χαιρετίζουμε τους συντρόφους μας στην Ελλάδα. Σήμερα είναι μέρα γενικής απεργίας σε όλη την Ιταλία και διαδηλώνουμε μαζικά, με χιλιάδες εργαζόμενους και νεολαία, μαθητές και φοιτητές. Σας στέλνω επίσης το χαιρετισμό από την ομάδα της Λιβόρνο. Σύμφωνα με τα πρώτα στοιχεία η συμμετοχή στην απεργία είναι πάρα πολύ μεγάλη, πάρα πολλά εμπορεύματα έχουν μπλοκαριστεί. Επίσης από το πρωί έχουμε μπλοκάρει δρόμους στη βιομηχανική ζώνη στη γύρω περιοχή που οδηγεί στα διυλιστήρια».

Συγκρούσεις με την αστυνομία ξέσπασαν στο Τορίνο, τη Μπολόνια, το Μέστρε, τη Βιτσέντσα και τη Μπρέσια.

Στη Νάπολι «Δεκάδες χιλιάδες, από το πρωί στους δρόμους απεργούν, τραγουδούν αντάρτικα και συγκρούονται με την πολιτική που θυσιάζει τις ζωές για τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και τα καπιταλιστικά κέρδη» λέει μήνυμα που αναμετάδωσε η ιστοσελίδα του 902. «Όλη η πόλη έχει παραλύσει. Οι δυνάμεις καταστολής ήθελαν να αποτρέψουν την διαδήλωση να μπει μέσα στο λιμάνι της πόλης. Η εργατική τάξη απάντησε κυκλώνοντας όλο το λιμάνι, μία απόσταση από το Σύνταγμα ως τη... Δάφνη».

Η USB ανακοίνωσε συνέχεια με μεγάλη πανεθνική διαδήλωση στη Ρώμη στις 12 Δεκεμβρίου: «Από τη συνέλευση που πραγματοποιήθηκε σήμερα το πρωί, 1 Νοεμβρίου, μπροστά από το Κολοσσαίο, μετά τις μεγάλες συγκεντρώσεις της γενικής απεργίας της 30ης Οκτωβρίου και τις δύο ημέρες κατασκήνωσης στις πλατείες, απευθύνουμε έκκληση να οργανώσουμε από κοινού μια εκστρατεία που θα διατρέξει ολόκληρη τη χώρα ενάντια στη διαφθορά, ενάντια στους εξοπλισμούς και για αυξήσεις μισθών και συντάξεων... Στηρίζουμε τις κινητοποιήσεις που θα πραγματοποιηθούν στις 9 Νοεμβρίου σε σύνδεση με τη γενική απεργία στην Ισπανία, τη διεθνή φοιτητική απεργία που έχει προκηρυχθεί για τις 20 Νοεμβρίου και τη διαδήλωση για την παγκόσμια ημέρα κατά της βίας κατά των γυναικών στις 25 Νοεμβρίου. Θα είναι σημαντικό να συνδέσουμε αυτές τις ήδη προγραμματισμένες εκδηλώσεις με δράσεις διαμαρτυρίας και απεργίες σε κάθε πόλη ως μέρη ενός ενιαίου μεγάλου κινήματος διαμαρτυρίας που θα εκδηλωθεί σε μια μεγάλη εθνική κινητοποίηση η οποία θα καταλήξει στη Ρώμη στις 12 Δεκεμβρίου με το σύνθημα "κυβέρνηση Μελόνι παραιτήσου"».

Στη **Γαλλία** περισσότεροι από 14.000 λιμενεργάτες συμμετείχαν στην απεργία. Η δουλειά σταμάτησε στη Δουνκέρκη, το Καλαί, τη Μπουλόν-συρ-Μερ, τη Χάβρη, τη Ρουέν, το Παρίσι, το Σερμπούρ, το Σαιν-Μαλό, το Ροσκόφ, το Μπρεστ, το Λοριάν, το Σαιν-Ναζαίρ και τη Λα Ροσέλ, το Μπορντό, το Μπαγιόν, το Φος-συρ-Μερ, τη Μασσαλία, τη Νίκαια κ.α. Συνολικά η συμμετοχή στην απεργία έφτασε το 95%.

«Καρπός των αγώνων μας»

Ο **Τσάρλι Κίμπερ**, βρετανός σοσιαλιστής που βρίσκεται στη Γαλλία περιγράφει: «Ένα μέλος της τεχνικής επιτροπής του συνδικάτου CGT στη Μασσαλία μου είπε: "Αγωνιζόμαστε για τα δικαιώματά μας, για το μέλλον μας, για την Παλαιστίνη και για την ειρήνη. Και είμαστε στο πλευρό των νέων. Όταν οι φοιτητές βγαίνουν στους δρόμους, αντιμετωπίζουν την αστυνομία και αντιδρούν, τότε πρέπει να δράσουν και οι εργαζόμενοι. Ο κόσμος τους βλέπει να αντιστέκονται και θέλει να κάνει το ίδιο. Δεν θα γίνουμε ένας κρίκος στην αλυσίδα των καπιταλιστικών πολέμων. Τον Ιούνιο αρνηθήκαμε να φορτώσουμε ένα φορτηγό πλοίο που μετέφερε εξαρτήματα πολυβόλων με προορισμό τη Χάιφα στο Ισραήλ. Ο προϋπολογισμός του πρωθυπουργού Λεκορνού καταστρέφει τον κοινωνικό ιστό. Θέλουμε υψηλότερο κατώτατο μισθό και εγγυήσεις για τον τρόπο με τον οποίο θα χρησιμοποιούνται οι νέες τεχνολογίες. Είναι καλό να διευκολύνεται η εργασία, αλλά όχι να μειώνονται οι θέσεις εργασίας και οι μισθοί. Τα δικαιώματά μας είναι ο καρπός των αγώνων μας. Θα συνεχίσουμε να τα υπερασπιζόμαστε συλλογικά. Σε αυτό περιλαμβάνεται σε μεγάλο βαθμό και η γενική απεργία της 5ης Νοεμβρίου".

Στη Χάβρη δεν φορτώνεται ούτε ξεφορτώνεται κανένα εμπόρευμα δήλωσε ο **Φρανσουά Μπρισό**, γενικός γραμματέας του συνδικάτου CGT. Στη Δουνκέρκη οι τερματικοί σταθμοί καύσιμα και άλλα εμπορεύματα ήταν «εντελώς μπλοκαρισμένοι», δήλωσε ο **Λουντοβίκ Ντεβιντέρ**, γενικός γραμματέας της συνδικαλιστικής οργάνωσης CGT. Τα πλοία στο λιμάνι της Νάντης βρίσκονταν στην αποβάθρα και δεν μπορούσαν να εξυπηρετηθούν».

Απεργιακές συγκεντρώσεις έγιναν στα λιμάνια του Λίβερπουλ και του Τίλμπερι στη **Βρετανία**. «Στις προβλήτες του Λίβερπουλ ακούστηκαν συνθήματα ενάντια στην πολεμική εμπλοκή της Βρετανίας και στο κράτος - δολοφόνο του Ισραήλ» σύμφωνα με τον 902, ενώ «στο λιμάνι του Τίλμπερι, συνδικαλιστές και αγωνιστές του αντιπολεμικού κινήματος συγκεντρώθηκαν στις πύλες του λιμανιού ήδη από τα ξημερώματα. Με συνθήματα, τύμπανα και μουσική έδωσαν τον δικό τους τόνο στη διεθνή κινητοποίηση. Στη συνέχεια, ακολούθησε πορεία στους δρόμους της πόλης, με συνθήματα ενάντια στον πόλεμο και στις περικοπές των κοινωνικών δαπανών».

Στο λιμάνι του Αμβούργου στη **Γερμανία** μαζί με τους λιμενεργάτες διαδήλωσαν οι εργαζόμενοι των συγκοινωνιών, του αεροδρομίου και οι ταχυδρομικοί. «Οι εργάτες έχουν τη δύναμη. Μπορούμε να σώσουμε χιλιάδες ζωές ακόμα κι αν σταματήσουμε τη δουλειά για δυο μέρες» δήλωσε στο Αλ Τζαζίρα ο **Μοχάμεντ αλ Αττάρ**, παλαιστίνιος από τη Γάζα που ζει κι εργάζεται ως λιμενεργάτης στο Αμβούργο.

Το σπουδαιότερο μήνυμα ήταν αυτό που ήρθε από την ίδια την **Πόλη της Γάζας** όπου ψαράδες διαδήλωσαν κρατώντας σημαίες των χωρών στις οποίες έγιναν απεργιακές κινητοποιήσεις και πλακάτ με τα συνθήματα «Λευτεριά στη Γάζα» και «Σταματήστε τα φορτία του θανάτου».

«Τα τοπικά παραρτήματα των λιμενεργατών 10 και 34 στο **Όκλαντ** διαδηλώσαμε συμμετέχοντας στην παγκόσμια κινητοποίηση» λέει ο **Μπο Λόγκο** από το λιμάνι της Δυτικής Ακτής των ΗΠΑ σε ρεπορτάζ του αμερικάνικου περιοδικού AJOT. «Σύνθημά μας είναι "Λιμάνια για την Ειρήνη", που σημαίνει ότι δεν θα εργαστούμε για τον πόλεμο, ότι η γενοκτονία στην Παλαιστίνη πρέπει να τερματιστεί, καθώς και ότι πρέπει να υπάρξει αποστρατιωτικοποίηση σε όλο τον κόσμο. Ο πόλεμος στην Παλαιστίνη και το Ιράν έχει επιπτώσεις και σε εμάς εδώ. Πληρώνουμε τις υψηλότερες τιμές στη βενζίνη. Τις υψηλότερες τιμές στα τρόφιμα. Ο πληθωρισμός έχει εκτοξευθεί στα ύψη, αλλά παρόλα αυτά έχουμε όλα αυτά τα χρήματα να στείλουμε για τον πόλεμο στο Ιράν και τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη».

ΣΥΣΚΕΨΗ ΚΕΕΡΦΑ

Κόντρα στη ρατσιστική επίθεση της κυβέρνησης που τρέφει τους φασίστες

Το αντιφασιστικό συλλαλητήριο στις 12 Δεκέμβρη αποφασίστηκε στην ανοιχτή σύσκεψη που κάλεσε η ΚΕΕΡΦΑ την Δευτέρα 26 Οκτώβρη στον πολυχώρο Ρομάντσο. Η συζήτηση συγκέντρωσε την εικόνα των μαχών που δίνονται σε εργατικούς χώρους, σχολές, σχολεία και γειτονιές και ανέδειξε την ανάγκη της κλιμάκωσης και του συντονισμού τους.

Στο πάνελ ήταν η **Κατερίνα Θωίδου**, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη, ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας και συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, ο **Κώστας Παπαδάκης** από την Πολιτική Αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής, ο **Ασίφ Αλί** από την Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η Ενότητα» και η **Αθανασία Κατσούλη**, εκπαιδευτικός από την Α' ΕΛΜΕ Αθήνας.

Το παρών έδωσαν εκπαιδευτικοί και μαθητές, εργαζόμενοι/ες και φοιτητές/ριες από μια σειρά χώρους και σχολές, μετανάστριες σχολικές καθαρίστριες του Δήμου Αθήνας, μέλη της Πακιστανικής και την Καμερουνέζικης Κοινότητας, εκπρόσωποι του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες και της Ομάδας δικηγόρων των επιζώντων του ναυαγίου της Πύλου, αγωνιστές/ριες από διάφορες περιοχές της Αθήνας.

Χαιρετισμό έστειλε ο **Θανάσης Χειμωνάς**, πρόεδρος του Συμβουλίου Ένταξης Μεταναστών-Προσφύγων του δήμου Αθήνας, λέγοντας ότι στηρίζει την προσπάθεια και πως «από τη θεσμική μου θέση θέλω να κάνω ό,τι μπορώ για να μην ανοίξουν εκεί τα γραφεία του Κασιδιάρη».

Κάθε τοποθέτηση είχε στο κέντρο της και από μια πλευρά της μάχης. Ένα δυνατό και νικηφόρο αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό κίνημα προϋποθέτει την κοινή δράση ντόπιων και μεταναστών. Αυτό τόνισε ο Ασίφ Αλί, λέγοντας πως «για να μην φτάσουμε πάλι σε μαχαιρώματα και δολοφονίες όπως του Σαχζάτ Λουκμάν και του Παύλου Φύσσα, ντόπιοι και μετανάστες πρέπει να παλεύουμε μαζί. Η Πακιστανική Κοινότητα μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ, συνδικάτα, συλλόγους, αριστερά κόμματα, έχουμε δώσει και θα δώσουμε ξανά μάχες ενάντια στους φασίστες και τον ρατσισμό που τους ανοίγει το δρόμο».

Μεγάλη προσοχή χρειάζεται στα σχολεία όπου οι φασίστες προσπαθούν να εισχωρήσουν. «Η αβεβαιότητα του μέλλοντος σπρώχνει τα παιδιά να βρουν σωτήρες, οι οποίοι τους λένε ότι η αιτία για τη φτώχεια, την απαξίωση και την περιθωριοποίηση είναι οι μετανάστες», είπε η Αθανασία Κατσούλη, υπογραμμίζοντας το ρόλο που έχουν εκπαιδευτικοί και γονείς να μην αφήσουν το ναζιστικό φίδι να βρει έδαφος στις σχολικές αίθουσες.

Το ίδιο τόνισε ο **Μάνος Νικολάου** από την ΚΕΕΡΦΑ Ηλιούπολης, λέγοντας πως «τα σχολεία πρέπει να είναι πεδίο προτεραιότητας για την αντιφασιστική μάχη. Χρειάζεται καμπάνια απέναντι σε περιστατικά ναζιστικών χαιρετισμών. Με δράσεις και υλικά ενάντια στον ρατσισμό και την ισλαμοφοβία που τα τροφοδοτεί, με μόνιμα συνεργεία έξω από τα σχολεία σε μια γενιά που δεν έχει ζήσει το '12-'13». Το ότι η ΟΛΜΕ κυκλοφόρησε επιστολή προς τους μαθητές και τις μαθήτριες με τίτλο «Ο φασισμός δεν χωράει στα σχολεία μας» είναι μια πολύ σωστή πρωτοβουλία σε αυτή την κατεύθυνση.

Συνδικάτα στη μάχη

Συνολικά τα συνδικάτα πρέπει να μπουν ξανά δυναμικά στη μάχη με αντιφασιστικές απεργίες, όπως έκαναν το 2013 μετά τη δολοφονία Φύσσα, το 2015 στην έναρξη της δίκη της Χρυσής Αυγής και το 2020 την ημέρα της ιστορικής καταδίκης της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης. Αυτό ανέδειξαν με τις τοποθετήσεις τους ο **Αλέξανδρος Μαρτζούκος**, μέλος ΔΣ του ΣΕΗ, η **Μαρία Χαρχαρίδου**, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο ΓΝΑ Γεννηματάς, η **Ντίνα Γκαρανέ,** συνταξιούχος εκπαιδευτικός και η **Δέσποινα Ζούλια**, μέλος ΔΣ του ΠΑΣΥΜΗΤΕ, μιλώντας αντίστοιχα για τους αγώνες των εργατών της τέχνης, των νοσοκομείων, των εκπαιδευτικών και των ΜΜΕ ενάντια στους ναζί δολοφόνους.

Κρίσιμη είναι και η κινητοποίηση των φοιτητικών συλλόγων, όπως υποστήριξαν η **Ίρις** και η **Ελένη** από τη Φιλοσοφική. «Ο ξεσηκωμός της νεολαίας ενάντια σε κυβερνήσεις και φασίστες σε όλο τον πλανήτη είναι έμπνευση. Στις 12 Δεκέμβρη και οι σχολές θα είναι στην πρώτη γραμμή ενάντια στον Κασιδιάρη και τον δολοφονικό ρατσισμό της κυβέρνησης», είπε η πρώτη. «Η κυβέρνηση, που έχει στο εσωτερικό της φασίστες και ακροδεξιούς, εντείνει τις αντιμεταναστευτικές πολιτικές και τη ρητορική μίσους. Μέσα στις σχολές παλεύουμε για ενεργούς, ζωντανούς, ριζοσπαστικούς, αντιφασιστικούς συλλόγους και είναι πιο επιτακτικό από ποτέ οι φασίστες να γυρίσουν πίσω στις τρύπες τους», τόνισε η δεύτερη.

Η κόντρα με τη ρατσιστική επίθεση της κυβέρνησης χρειάζεται να είναι στο κέντρο του αντιφασιστικού αγώνα, καθώς αυτή τροφοδοτεί τους φασίστες. «Το προεκλογικό παιχνίδι που ο Χρυσοχοΐδης πασάρει και ο Πλεύρης σκοράρει είναι πολύ επικίνδυνο», είπε ο **Λευτέρης Παπαγιαννάκης**, διευθυντής του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες. «Πρέπει να πιέσουμε το δήμο Αθήνας να βγει πιο δυναμικά και να μιλήσει, σε επίπεδο δημάρχου πια ως θεσμός και πολιτικό πρόσωπο.

Για το πρόσφατο ναυάγιο της Λέσβου θα γίνει παραπομπή στο Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες νομικά και θα το αναλάβουμε. Είμαστε ακόμα στην αρχή της διερεύνησης, μπορεί να καταλήξει δικαστικά, δεν μπορώ να πω κάτι παραπάνω. Και ενδεχομένως και για το άλλο στη Σάμο. Μπαίνουμε σε μια σκληρή προεκλογική περίοδο, η Αθήνα έχει μεγάλη σημασία, είναι πολύ επικίνδυνο αυτό που γίνεται και πρέπει να απαντηθεί. Ο Πλεύρης σήμερα είπε ότι θα βάλει τέλος στην "ανομία" του κέντρου, ενώ είναι υπουργός και υποψήφιος στην Αθήνα. Δεν κρατάει ούτε τα προσχήματα. Πρέπει να αναδειχτεί σε θεσμικό επίπεδο».

Η αντιφασιστική πάλη συνδέεται με όλους τους αγώνες, απεργιακούς, αντιρατσιστικούς, αντιπολεμικούς. Αυτή την πλευρά τόνισαν η **Ευγενία Κουνιάκη**, από την Ομάδα των δικηγόρων των επιζώντων του ναυαγίου της Πύλου και ο **Γιάννης Σηφακάκης** από τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, εστιάζοντας κυρίως στη σύνδεση με το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαστίνη κόντρα στην κυβέρνηση και τους φασίστες που είναι μαζί υπέρ των σιωνιστών δολοφόνων του Ισραήλ.

Από την Ελευσίνα και το Περιστέρι μέχρι τη Νέα Σμύρνη, το Μεταξουργείο και το Νέο Ηράκλειο, κάθε φασιστική επίθεση ή πρόκληση παίρνει ήδη μαζική απάντηση. Για αυτές τις κινητοποιήσεις που δείχνουν τα άμεσα αντανακλαστικά του αντιφασιστικού κινήματος και τη διάθεση του κόσμου για σύγκρουση με την κυβέρνηση και τους φασίστες, μίλησαν ο **Παντελής Γαβριηλίδης**, ο **Δημήτρης Στεφανάκης** και ο **Γιώργος Ράγκος**, από τις τοπικές ΚΕΕΡΦΑ.

Το αντιφασιστικό κίνημα απαιτεί τη μέγιστη δυνατή συσπείρωση και ενότητα. Αυτό είχαν τονίσει εισηγητικά ο Πέτρος Κωνσταντίνου και ο Κώστας Παπαδάκης. «Όλες οι δυνάμεις του κινήματος μαζί για να μην αφήσουμε τον Κασιδιάρη να μπορεί να σταθεί πουθενά», είπε ο Π. Κωνσταντίνου. «Πρωτοβουλίες, πλατιά, ενωτικά, με επιτροπές παντού, χωρίς αποκλεισμούς», πρότεινε ο Κ. Παπαδάκης.

Λένα Βερδέ

26/10, Σύσκεψη ΚΕΕΡΦΑ. Φωτό: Λένα Βερδέ

ΧΑΝΙΑ

«Ελεύθερες γραμμές»

Η έκθεση «Ελεύθερες Γραμμές» παρουσιάζεται στο Μεγάλο Αρσενάλι, στο Ενετικό Λιμάνι των Χανίων, με έργα τριών Σουδανών προσφύγων που κρατούνται στο Κατάστημα Κράτησης Χανίων. Μέσα από τη ζωγραφική και τον γραπτό λόγο, οι τρεις μαθητές του 2ου Σχολείου Δεύτερης Ευκαιρίας, που λειτουργεί μέσα στη φυλακή, αποτυπώνουν τις εμπειρίες, τους φόβους και τις ελπίδες τους, διεκδικώντας το δικαίωμα στην ελευθερία και την αξιοπρέπεια.

Την πρωτοβουλία για την έκθεση ανέλαβε η ηθοποιός και καθηγήτρια θεάτρου **Ιώ Ασηθιανάκη**, η οποία συμμετέχει και η ίδια με μια σειρά φωτογραφιών από την παραλία Τρυπητή στη Γαύδο, σημείο άρρηκτα συνδεδεμένο με τις αφίξεις προσφύγων στην Ελλάδα.

Όπως δήλωσε η Ιώ Ασηθιανάκη στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Με τις φωτογραφίες αυτές, θέλησα να δημιουργηθεί μια σύνδεση ανάμεσα σε όλους εκείνους τους ανθρώπους που επιχειρούν αυτό το ταξίδι και τις ιστορίες τους. Πέρα από τους τρεις που εκθέτουν τα έργα τους.

Δεν είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε όλες τις λεπτομέρειες της διαδρομής τους για να καταλάβουμε ότι πρόκειται για ανθρώπους που έχουν βιώσει παρόμοιες καταστάσεις, έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν τον τόπο τους και αναζητούν μια ασφαλή ζωή. Και αντί γι' αυτό, πολλοί από αυτούς φυλακίζονται. Άδικα. Χωρίς να είναι διακινητές, χωρίς να είναι εγκληματίες».

Σε κείμενο που υπογράφει ο **Mubarak** διαβάζουμε: «Είναι η πρώτη φορά που νιώθω τα πουλιά που τραγουδούν στο κλουβί τους [...] Αγαπώ την ελευθερία. Τι έγκλημα διέπραξαν αυτά τα αθώα πουλιά, εκτός από το ότι είχαν μια τόσο αγνή φωνή και αρμονικές μελωδίες;»

Επικίνδυνες διαδρομές

Στην έκθεση αποτυπώνονται οι επικίνδυνες θαλάσσιες διαδρομές, οι υπερφορτωμένες βάρκες, η μοναξιά και η εμπειρία του εγκλεισμού. Παράλληλα, αναδεικνύονται η δύναμη, η μαχητικότητα και η αξιοπρέπεια ανθρώπων που διεκδικούν το δικαίωμα στην ελευθερία, την έκφραση και το όνειρο. Τέλος, θίγεται και η ανθρωπιστική κρίση στο Σουδάν, που παραμένει σε μεγάλο βαθμό απούσα από τη δημόσια συζήτηση.

Όπως σχολίασε η Ι. Ασηθιανάκη: «Είναι σαν να έχει θεωρηθεί η καταστροφή στο Σουδάν κάτι δεδομένο. Για τους Σουδανούς, η διαδρομή συχνά ξεκινά από την ανάγκη να φύγουν από τον πόλεμο και να σωθούν. Περνούν από τη Λιβύη και προσπαθούν να φτάσουν στην Ευρώπη, ελπίζοντας ότι θα βρουν προστασία, όπως προβλέπεται από το διεθνές δίκαιο. Αυτοί οι άνθρωποι, που έχουν ήδη βιώσει τον πόλεμο, τη βία και τον ξεριζωμό, αξίζουν μια ζωή με ασφάλεια, ελευθερία και αξιοπρέπεια, όχι να βρίσκονται στη φυλακή».

Στον χώρο της έκθεσης υπάρχει κουτί οικονομικής ενίσχυσης για τη στήριξη των τριών δημιουργών, που βρίσκονται σε συνθήκες οικονομικής ανέχειας.

Η έκθεση συνεχίζεται έως και τις 8 Νοεμβρίου στα Χανιά, ενώ εξετάζεται η παρουσίασή της στην Αθήνα στις 28 Νοεμβρίου, στο πλαίσιο εκδήλωσης συλλογικότητας που στηρίζει Σουδανούς πρόσφυγες υπό κράτηση.

Χριστίνα Μανωλακάκη

Αναλυτική παρουσίαση της έκθεσης στο ergatiki.gr

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Δυνατό αντιφασιστικό μήνυμα έστειλε την Κυριακή 1η Νοέμβρη το Νέο Ηράκλειο. Σε δύο διαδηλώσεις που ενώθηκαν στο δρόμο, πάνω από 1500 αντιφασίστες/ριες έκφρασαν την αποφασιστικότητά τους να μην επιτρέψουν την επανεμφάνιση των ταγμάτων εφόδου ούτε στην περιοχή τους ούτε πουθενά.

Ήταν από τις μεγαλύτερες κινητοποιήσεις που έχουν γίνει στο Νέο Ηράκλειο την 1η Νοέμβρη, στο ετήσιο ραντεβού του αντιφασιστικού κινήματος κόντρα στη ναζιστοσύναξη που προσπαθούν να στήσουν τα ορφανά της Χρυσής Αυγής στα πρώην γραφεία της εγκληματικής οργάνωσης.

Η διαδήλωση που καλούσαν οργανώσεις της ριζοσπαστικής-αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου ξεκίνησε στον σταθμό του ΗΣΑΠ. Ανάμεσα σε όσους συμμετείχαν με πανό ήταν μια σειρά Φοιτητικοί Σύλλογοι, αντιρατσιστικές-αντιφασιστικές συλλογικότητες όπως η **ΚΕΕΡΦΑ**, δημοτικές κινήσεις όπως η **Κόκκινη Ρωγμή στο Ηράκλειο** και η **Εκτός Σχεδίου Νέας Ιωνίας**.

Η διαδήλωση που καλούσαν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ ξεκίνησε από την πλατεία Σημηριώτη στη Νέα Ιωνία. Η συνάντησή τους έγινε στην Λεωφόρο Ηρακλείου, στο ύψος όπου κλούβες των ΜΑΤ είχαν κλείσει το δρόμο προστατεύοντας για άλλη μια φορά τη συγκέντρωση μίσους των φασιστών.

«Με ρόπαλα και ΜΑΤ χτυπάνε τους εργάτες και στον Κασιδιάρη κάνουνε τις πλάτες» φώναζε η ΚΕΕΡΦΑ, παραπέμποντας στην προκλητική απόφαση της κυβέρνησης να προστατέψει την ομιλία του καταδικασμένου ναζί δολοφόνου Κασιδιάρη στη Θεσσαλονίκη ανήμερα της 28ης Οκτωβρίου καταστέλλοντας την μεγάλη αντιφασιστική διαδήλωση που οργανώθηκε εναντίον του.

«Ο Παύλος ζει, τσακίστε τους ναζί», «Σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά, κλείστε τα στρατόπεδα τα ρατσιστικά», «Τον δρόμο τον δείχνουν Γαλλία-Ισπανία, τσακίστε στους φασίστες και την τρομοκρατία», «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» ήταν κάποια ακόμα συνθήματα που ακούστηκαν δυνατά.

Για την επιτυχία της κινητοποίησης είχε προηγηθεί αντιφασιστική εκδήλωση και συναυλία το Σάββατο 24 Οκτώβρη στο θεατράκι του ΗΣΑΠ (βλέπε προηγούμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης). Το επόμενο μεγάλο ραντεβού είναι η κεντρική αντιφασιστική διαδήλωση στην Αθήνα στις 12 Δεκέμβρη.

1/11, Ν. Ηράκλειο. Φωτό: Λένα Βερδέ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μεγάλη απάντηση έδωσε το αντιφασιστικό κίνημα της Θεσσαλονίκης στην πρόκληση της κυβέρνησης, της αστυνομίας και των φασιστών ανήμερα της 28ης Οκτωβρίου. Από το πρωί είχε ανακοινωθεί απαγόρευση συναθροίσεων και το κλείσιμο του μετρό από τις 11πμ. Το μόνο που προλάβαινες να κάνεις ήταν να πας στο κέντρο για να δεις rafale, f-16, drones, τανκς και ό,τι άλλο πήραν από το Ισραήλ στα πλαίσια της νέας συμφωνίας.

Ο Κασιδιάρης θα μιλούσε στο ξενοδοχείο Capsis στις 5μμ και οι πρώτες συγκεντρώσεις από το Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης, το ΠΑΜΕ, την ΚΕΕΡΦΑ, τους φοιτητικούς συλλόγους και άλλες συλλογικότητες και οργανώσεις της Αριστεράς, ήταν καλεσμένες για τις 3.30μμ στο Άγαλμα Βενιζέλου. Τότε άρχιζε να στήνεται και η αστυνομία στο σημείο. Αρχικά περικύκλωσε και ακινητοποίησε το μπλοκ των φοιτητικών συλλόγων και στη συνέχεια, όταν το μπλοκ με τα σωματεία του ΠΑΜΕ βγήκε στο πεζοδρόμιο και έκανε λίγα μέτρα, επιτέθηκε αρχικά με ξύλο και μετά με χημικά.

Χτύπησε φοιτητές, συνδικαλιστές, ηλικιωμένους και πέταξε δακρυγόνα στο δρόμο την ώρα που η κυκλοφορία ήταν ανοιχτή από τη μία λωρίδα. Η συγκέντρωση δεν διαλύθηκε και όλοι μαζί μείναμε αρκετή ώρα στην πλατεία φωνάζοντας συνθήματα, ενώ περισσότερες οργανώσεις, σύλλογοι και κόσμος του αντιφασιστικού κινήματος πλαισίωνε τη διαδήλωση.

Ήταν μία μεγάλη απάντηση στους φασίστες που πήγαν να ακούσουν τον Κασιδιάρη, στα ΜΜΕ που τον διαφημίζουν, στη δικαιοσύνη, την κυβέρνηση και τους μπάτσους που του στρώνουν το δρόμο. Το αντιφασιστικό κίνημα έδειξε ότι μέσα από τον πολυετή και νικηφόρο αγώνα ενάντια στη ΧΑ έχει τα αντανακλαστικά για να απαντάει σε τέτοιες προκλήσεις και να μην υποτιμάει τον κίνδυνο.

Όπως έγραψε η ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης, η κυβέρνηση είπε ΟΧΙ στην εργατική τάξη και τη νεολαία και ΝΑΙ στους ναζί: «Είναι ώρα για κλιμάκωση των αγώνων για να βάλουμε τέλος στην κυβέρνηση των δολοφόνων των Τεμπών, της Πύλου και της Βιολάντα, που κάνει πλάτη στους ναζί του Κασιδιάρη. Ούτε στη Θεσσαλονίκη, ούτε πουθενά!».

Τάσος Τσιούνης

Συλλαλητήριο 12/12

Κεντρικό αντιφασιστικό συλλαλητήριο στην Αθήνα στις 12 Δεκέμβρη, 3μμ, στην Ομόνοια, καλεί η ΚΕΕΡΦΑ, κλιμακώνοντας τον αγώνα ενάντια στην απόπειρα ανασυγκρότησης των νεοναζί του Κασιδιάρη και ενάντια στα ρατσιστικά μέτρα Πλεύρη - Χρυσοχοΐδη που τους στρώνουν το δρόμο. Στόχος είναι οι πολλές αντιφασιστικές μάχες που δίνονται το τελευταίο διάστημα σε μια σειρά περιοχές να ενωθούν σε μια μεγάλη διαδήλωση που θα δυναμώσει την πάλη για το τσάκισμα του ρατσισμού και των φασιστών.

Το κεντρικό σύνθημα του συλλαλητηρίου θα είναι «Αθήνα-Πόλη Αντιφασιστική». Είναι το σύνθημα της πρώτης πολύ μεγάλης αντιφασιστικής διαδήλωσης που είχε γίνει στην Αθήνα στις 19 Γενάρη του 2013, δυο ημέρες μετά τη χρυσαυγίτικη δολοφονία του **Σαχζάτ Λουκμάν**, και είχε αποτελέσει κορυφαίο σταθμό στην πάλη ενάντια στη ναζιστική εγκληματική οργάνωση. Και τότε τα πολλά αντιφασιστικά ρυάκια είχαν ενωθεί σε μια συγκλονιστική διαδήλωση που έκφρασε το πλειοψηφικό ρεύμα ενάντια στη Χρυσή Αυγή και άνοιξε το δρόμο για τον ξεσηκωμό τον Σεπτέμβρη του 2013 μετά τη δολοφονία του **Παύλου Φύσσα** οδηγώντας στην ποινική δίωξή της.

Βασική απαίτηση του συλλαλητηρίου θα είναι να κλείσουν τα γραφεία που σχεδιάζει ο Κασιδιάρης για το νέο ναζιστικό του μόρφωμα στο κέντρο της Αθήνας και συγκεκριμένα απέναντι από το ΑΤ Ομόνοιας. Το αντιφασιστικό κίνημα γνωρίζει πολύ καλά ότι θα είναι γραφεία-ορμητήρια δολοφονικών επιθέσεων με τις πλάτες της αστυνομίας. Φρόντισε άλλωστε ήδη να το κάνει καθαρό ο ίδιος ο Χρυσοχοΐδης με δύο τρόπους.

Με τις πλάτες του Χρυσοχοΐδη

Πρώτον, εξαγγέλλοντας εισβολές της αστυνομίας σε σπίτια μεταναστών στον Άγιο Παντελεήμονα, γεγονός που ενεργοποίησε αμέσως φασίστες της περιοχής με ανοιχτό κάλεσμα για συνεργασία με το τοπικό τμήμα. Και δεύτερον, με τις προκλητικές του επιλογές την περασμένη βδομάδα στη Θεσσαλονίκη. Όπως αναφέρει η ΚΕΕΡΦΑ σε ανακοίνωσή της:

«Ανήμερα της 28ης Οκτώβρη, μέρα φορτισμένη με τις μνήμες αντίστασης στον ναζισμό και τα φρικιαστικά του εγκλήματα, από το Άουσβιτς μέχρι τα Καλάβρυτα και τις δεκάδες μαρτυρικές πόλεις σε όλη τη χώρα, η κυβέρνηση προχώρησε σε άγρια καταστολή της αντιφασιστικής κινητοποίησης των συνδικάτων και της Αριστεράς στη Θεσσαλονίκη, καλύπτοντας προκλητικά τη φασιστοσύναξη του Κασιδιάρη.

Απαγόρευσε την αντιφασιστική κινητοποίηση, έστειλε τα ΜΑΤ του Χρυσοχοΐδη να φτιάξουν ζώνη ασφαλείας για τον καταδικασμένο ναζί Κασιδιάρη και καταδίωξε τους διαδηλωτές με ρόπαλα και χημικά στην πόλη, που οι παρακρατικοί φασίστες δολοφόνησαν τον Γρηγόρη Λαμπράκη».

Ο κατήφορος της κυβέρνησης των δολοφόνων των Τεμπών, της Πύλου και της στήριξης της γενοκτονίας στη Γάζα δεν έχει πάτο. Η κυβέρνηση βάδισε στον δρόμο του ομογάλακτου της Μακρόν στη Γαλλία, που συνεργάζεται ανοιχτά με τη Λεπέν με τις δολοφονικές επιθέσεις της Αστυνομίας κατά των μαθητών, των εργατών και των μεταναστών.

Η κυβέρνηση ανοιχτά νομιμοποιεί τη "Συμμαχία Ελλήνων", την επανεμφάνιση της ναζιστικής Χρυσής Αυγής του Κασιδιάρη, του οργανωτή των ταγμάτων εφόδου των δολοφόνων του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν, των φασιστών που επιτέθηκαν κατά των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ και των Αιγύπτιων αλιεργατών. Η κάλυψη στον Κασιδιάρη και στους φασίστες είναι μια πρόκληση για τις δημοκρατικές ελευθερίες και τα δικαιώματα όλων και χρειάζεται να βρει ενωτική και αποφασιστική απάντηση από το οργανωμένο εργατικό και φοιτητικό κίνημα.

Ο Μητσοτάκης με τον Κασιδιάρη, όπως και ο Μακρόν με τη Λεπέν, είναι ώρα να πάρουν την απάντηση που τους αξίζει! Στην Ορλεάνη δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές περικύκλωσαν το συνέδριο των φασιστών της Λεπέν παίρνοντας δύναμη από τον νέο "Μάη 68" που κάνει τη Γαλλία να φλέγεται.

Εμπρός να κλιμακώσουμε την αντιφασιστική πάλη εδώ!

Ο κόσμος των αγώνων, η νεολαία, οι απεργοί δίνουν καθημερινά μάχες στα σχολεία και στις γειτονιές ενάντια στις φασιστικές επιθέσεις. Το έδειξαν στην απεργία στις 21 Οκτώβρη, στα συλλαλητήρια στην Ελευσίνα, το Περιστέρι, τον Κολωνό, το Ν. Ηράκλειο. Καμιά σπιθαμή γης για τους φασίστες, ούτε στις γειτονιές, ούτε στα σχολεία.

Προχωράμε ενωμένοι στις εκδηλώσεις της επετείου της εξέγερσης του Πολυτεχνείου να κλείσουμε τον δρόμο στην ανασύνταξη της Χρυσής Αυγής με τη μεταμφίεση σε Συμμαχία Ελλήνων του Κασιδιάρη. Και συνεχίζουμε με κεντρικό συλλαλητήριο στις 12 Δεκέμβρη, στην Ομόνοια, στις 3μμ για να κλείσουν τα γραφεία-ορμητήριο του Κασιδιάρη. Τσακίσαμε με τον αγώνα μας τη Χρυσή Αυγή και έτσι θα συνεχίσουμε παλεύοντας ενάντια στην κυβέρνηση που κάνει πλάτη στους φασίστες».

Λ.Β.

Οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες

Ξεσηκωμός στις Σχολές

Η εξέγερση σε όλη την Ευρώπη επεκτείνεται. Εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες στη Γαλλία ετοιμάζονται για Γενική Απεργία την Πέμπτη 5 Νοέμβρη. Την ίδια μέρα εδώ, Φοιτητικοί Σύλλογοι και συντονιστικά μαθητών σε όλη τη χώρα ετοιμάζουν μαθητικό-φοιτητικό συλλαλητήριο με κλειστά σχολεία και σχολές. Το κάλεσμα στην Αθήνα είναι στις 11 το πρωί στα Προπύλαια.

21/10, Αθήνα. Φωτό: Γιώργος Πίττας

Είναι ένα συλλαλητήριο που έρχεται μετά τη διεθνή απεργία σε πάνω από 100 λιμάνια στις 30 Οκτώβρη. Η νεολαία συμμετείχε μαζικά στην απεργία, με τεράστιο μπλοκ μαθητών και φοιτητών από σχολεία του Πειραιά και άλλων περιοχών.

«Εν μέσω των παγκόσμιων συλλαλητηρίων από μαθητές και νέους, βλέπουμε τους μαθητές, ντόπιους και μετανάστες, να ενώνουν τις δυνάμεις τους για να διεκδικήσουν τα διακαιώματά τους», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Λένα**, μαθήτρια στην Γκράβα. «Δε δέχονται να ζητιανεύουν άλλο τις ζωές τους. Και πώς απαντά η ελληνική κυβέρνηση; Με τρομοκρατία και χυδαιότητα. Γεμίζει το κέντρο της πόλης και τα πολυτελή μαγαζιά με αστυνομία, σαν να περίμενε επιδρομές ληστών και όχι τη δίκαιη διαμαρτυρία χιλιάδων μαθητών που δεν αποδέχονται να γίνουν θύματα του ασύστολου κέρδους των λίγων, αποδέκτες των συνεπειών των πολεμικών τους επιχειρήσεων και συμφωνιών. Στις 5 Νοεμβρίου συνεχίζουμε. Όσο και να μας πολεμήσουν, όσο και να χαρακτηρίσουν τις πορείες μας τυφλή βία και έκλυση ηθών, εμείς πρέπει να παλέψουμε. Οι μαθητές της Γκράβας δεν έκαναν πίσω παρά την αποδοκιμασία και τις απειλές πολλών διευθυντών αλλά και τους ανεύθυνους δήμους και νίκησαν. Τώρα ήρθε η ώρα να ενωθούμε ξανά. Πιο πολλοί, Πιο δυνατά, πιο μαζικά. Για μας, για μια ζωή πιο λεύτερη, πιο νέα».

Οι Φοιτητικοί Σύλλογοι αυτή την εβδομάδα συνεχίζουν τις γενικές συνελεύσεις. Αυτή τη βδομάδα γενικές συνελεύσεις γίνονται σε μία σειρά σχολές τη Φιλοσοφική, το Βιολογικό, το Γεωπονικό και την Αρχιτεκτονική. Το συλλαλητήριο της 5 Νοέμβρη ακολουθεί το τριήμερο του Πολυτεχνείου με τους φοιτητές/ριες να παίρνουν ήδη αποφάσεις συμμετοχής και διεξαγωγής του τριήμερου. «Στη Φιλοσοφική βρισκόμαστε σε συντονισμό με το μεγάλο κύμα απεργιών που έχει ξεσπάσει σε ολοκλήρη την Ευρώπη», μας είπε ο **Βασίλης Καλαμπόγιας**, φοιτητής στη Φιλοσοφική. «Στις 26 Οκτώβρη κάναμε εκδήλωση με θέμα την αναταραχή σε όλη την Ευρώπη και την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη με ομιλητή τον συντονιστή της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο Γιάννη Σηφακάκη. Ήταν η εκδήλωση που άνοιξε την όρεξη για παρακολούθηση του μονοήμερο που διοργανώνει το ΣΕΚ στην Πάντειο την Κυριακή 8 Νοέμβρη.

Στη Γενική Συνέλευση της Φιλοσοφικής θα βάλουμε πρόταση για στήριξη με κατάληψη της απεργίας στις 25 του Νοέμβρη και στο τριήμερο του Πολυτεχνείου. Έχουμε μπροστά μας έναν αγωνιστικό Νοέμβρη ο οποίος θα είναι αντικυβερνητικός, αντιπολεμικός, αντικαπιταλιστικός και σε αλληλεγγύη με την Παλαιστίνη».

Η κορύφωση του Νοέμβρη έρχεται στην Πανεργατική Απεργία στις 25 Νοέμβρη με προηγούμενο σταθμό για τους φοιτητές τις 20 του μήνα. Εκείνη τη μέρα θα γίνει η διεθνής νεανική απεργία ενάντια στον πόλεμο με καλέσματα σε πάνω από 13 χώρες. Μαθητές και νέοι σε όλη την Ευρώπη προχωρούν σε απεργία, εγκαταλείποντας τις αίθουσες διδασκαλίας, οργανώνοντας συνελεύσεις, δράσεις και διαδηλώσεις.

Η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο στη Βρετανία, τα συνδικάτα όπως το USB στην Ιταλία και μια σειρά οργανώσεις και κινήματα οργανώνουν τη μέρα δράσης.

«Ο κόσμος στον οποίο μεγαλώνουμε διαμορφώνεται από ένα σύστημα που αγνοεί τις ανάγκες των ανθρώπων», γράφει μεταξύ άλλων το κείμενο του καλέσματος. «Η εκμετάλλευση των εργαζομένων, η κλιματική κατάρρευση και ο πόλεμος δεν αποτελούν αποτυχίες του συστήματος, αλλά την ίδια την ουσία του καπιταλισμού».

Η στρατιωτικοποίηση εισχωρεί στα σχολεία και τα πανεπιστήμιά μας μέσω της στρατολόγησης, της έρευνας που χρηματοδοτείται από την βιομηχανία όπλων και των συνεργασιών με ιδρύματα που είναι συνένοχα σε πολέμους και γενοκτονίες.

Αγωνιζόμαστε για μια εκπαίδευση απαλλαγμένη από στρατιωτικά συμφέροντα. Αγωνιζόμαστε για την κατάργηση τόσο της εθελοντικής όσο και της υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας. Αγωνιζόμαστε για δημόσιες επενδύσεις σε σχολεία, υγειονομική περίθαλψη, στέγαση και κλιματική δικαιοσύνη, αντί για όπλα και πόλεμο. Αγωνιζόμαστε για μια ταχεία και δίκαιη μετάβαση πέρα από τα ορυκτά καύσιμα, με πρωτοστάτες τους εργαζόμενους, όπου κανείς δεν θα μείνει πίσω· για διεθνή αλληλεγγύη αντί για ιμπεριαλιστική κυριαρχία, και για το δικαίωμα κάθε λαού να καθορίζει το δικό του μέλλον, απαλλαγμένο από κατοχή και αποικιοκρατία.

Ο αγώνας κατά της στρατιωτικοποίησης είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με τον αγώνα κατά του οικονομικού συστήματος που τη στηρίζει.

Οι φοιτητές και οι νέοι έχουν πάντα διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο στην αλλαγή της πορείας της ιστορίας, στο πλευρό της εργατικής τάξης και της επαναστατικής της δύναμης. Από τους αντικαπιταλιστικούς αγώνες έως τα κινήματα κατά του πολέμου και της δικτατορίας, οι προηγούμενες γενιές απέδειξαν ότι όταν οι φοιτητές και οι νέοι οργανώνονται και αγωνίζονται, η κοινωνία αλλάζει».

Σοφία Γαρμπή

ΧΑΝΙΑ

Συλλαλητήριο για την Υγεία

Την Παρασκευή 30 Οκτώβρη τεράστιο ήταν το παγχανιώτικο συλλαλητήριο για την Υγεία στην πλατεία της Δημοτικής Αγοράς στα Χανιά.

Το πρωί της ίδιας μέρας ο υπουργός Υγείας **Άδωνις Γεωργιάδης** επισκέφτηκε το Γενικό Νοσοκομείο Χανίων. Οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου με το πανό του Συλλόγου τους "υποδέχτηκαν" τον υπουργό με γιουχαρίσματα και συνθήματα.

Στην ανοιχτή συζήτηση που έγινε μετά, η **Ντόρα Μπακογιάννη** αναγνωρίζοντας το πρόβλημα των απλησίαστων ενοικίων μίλησε για τη δημιουργία "campus" Υγείας σε είκοσι στρέμματα δίπλα από το νοσοκομείο για να μένουν οι υγειονομικοί με τις οικογένειες τους, ως "λύση" που θα προσελκύσει νέους εργαζόμενους (λες και τα ψηλά νοίκια αφορούν μόνο τους υγειονομικούς). Όταν η πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων ρώτησε για πόσους ανθρώπους θα είναι αυτό, η Μπακογιάννη της είπε να «κλείσει το στόμα» της.

Το συλλαλητήριο που ακολούθησε ήταν αποστομωτικό για την κυβέρνηση της διάλυσης του ΕΣΥ. Ο **Μανώλης Φιωτάκης**, μέλος του τοπικού πυρήνα του ΣΕΚ στα Χανιά μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Χιλιάδες κόσμου συμμετείχαν στο συλλαλητήριο. Ήρθε κόσμος από ολο το νομό καθώς το νοσοκομείο καλύπτει τεράστιες ανάγκες και τα Κέντρα Υγείας είναι διαλυμένα. Τα αιτήματα ήταν να σωθεί η δημόσια Υγεία, οι προσλήψεις, οι αυξήσεις των μισθών των υγειονομικών. Έτσι θα σωθεί το νοσοκομείο και όχι με τον χαρακτήρισμο του ως "άγονο" που παρουσιάστηκε σαν λύση από την κυβέρνηση, ενώ είναι τέχνασμα που ουσιαστικά δίνει ψίχουλα. Υπήρχε όρεξη και παλμός. Με τους συντρόφους και συντρόφισσες του ΣΕΚ κάναμε παρέμβαση με πανό και πικέτες και τυπώσαμε ανακοίνωση- προκήρυξη που διακινήσαμε στην εξόρμησή μας την επόμενη μέρα καλώντας σε κλιμάκωση και οργάνωση της Γενικής Απεργίας στις 25 Νοέμβρη».

• Την Τρίτη 3 Νοέμβρη το ΝΤ της ΑΔΕΔΥ της Χίου, ο Σύλλογος Εργαζομένων Σκυλίτσειου νοσοκομείου Χίου, σωματεία και φορείς καλούν σε Παγχιακό συλλαλητήριο για την Υγεία στην πλατεία Βουνακίου στις 6μμ.

Καθαρίστριες Δήμου Αθήνας

Ξανά στη δουλειά

Είμαστε από τις καθαρίστριες που απέλυσαν από τον δήμο Αθηναίων. Είμαστε πολλά χρόνια εδώ στην Ελλάδα, κάναμε πολύ αγώνα για να πάρουμε ξανά τη δουλειά, την πήραμε την πρώτη, την πήραμε τη δεύτερη και ευτυχώς τώρα την πήραμε και την τρίτη φορά.

Αυτός ο αγώνας που κάναμε για την τρίτη φορά ήταν πολύ δύσκολος, μας βοήθησαν όλοι. Ευχαριστούμε πολύ το ΣΕΚ και τον Πέτρο Κωνσταντίνου. Είμαστε 18 καθαρίστριες, είμαστε κοντά στη σύνταξη και δεν θέλουμε να είμαστε πάλι στο δρόμο. Είμαστε και θα είμαστε πάντα στις απεργίες, πάντα πάρων.

Μπούζι Λίντιντα,
πρόεδρος ΚΟΙΝΣΕΠ καθαριστριών δήμου Αθηναίων

Μας διώξαν από τη δουλειά γιατί δεν είχαμε ιθαγένεια. Εγώ πήγα στο σχολείο, συνέχισα και πήρα την ιθαγένεια. Θα συνεχίσω κι εγω σε όλες τις απεργίες, να κερδίσουμε πάλι τη δουλεία γιατί είναι η τρίτη φορά που την παίρνουμε. Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους σας που μας βοηθάτε, θα είμαστε στο πλευρό σας.

Μελίντα Κουρεμάδη, *καθαρίστρια στον Δήμο Αθήνας*

Είμαι μία από τις κοπέλες που βγήκαμε εκτός δουλειάς, ο υπουργός εσωτερικών Βορίδης μας πέταξε έξω. 28 χρόνια δουλεύαμε σε σχολείο και μας πέταξαν έξω. Αυτό ήταν ρατσιστικό και πολύ άσχημο για εμάς. Μας βλέπουν σαν ξένες, αλλά δεν είμαστε μετά από 30 χρόνια στην Ελλάδα.

Κάναμε πολύ μεγάλη προσπάθεια, είχαμε πολύ κόσμο δίπλα που μας στήριξε. Θά συνεχίσουμε, δεν τα παρατάμε. Θα πάρουμε μέρος σε κάθε κινητοποίηση. Δεν θα τα καταφέρναμε αν παλεύαμε μόνες μας, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήταν δίπλα μας σε όλα. Σας καλούμε στη Γενική Απεργία στις 25 Νοέμβρη που θα είμαστε εκεί.

Βαλεντίνα Δίμα,
καθαρίστρια στον Δήμο Αθήνας

Ο Μητσοτάκης με τον CEO της Lamda Development Αθανασίου.
Φωτό: InTime

Pizza Fan, Χωριάτικο και Μητσοτάκης

Ο Καπιταλισμός ως «Κόπρος του Αυγεία»

Η κυβέρνηση των Τεμπών, του Predator και του ΟΠΕΚΕΠΕ παραμένει αυτό που είναι, όσες «εγκληματικές οργανώσεις» και αν «εξαρθρώσει» το «ελληνικό FBI». Τα χέρια της είναι βουτηγμένα βαθιά στο αίμα, τη σήψη και τη διαφθορά και καμιά αποκάλυψη, όσο «ηχηρή» και αν είναι για στημένους αγώνες, πειραγμένες ταμειακές μηχανές, εκατομμύρια σε μυστικές κρύπτες ή ξέπλυμα βρώμικου χρήματος δεν μπορεί να μας κάνει να ξεχάσουμε την αδιαφορία για τις ζωές μας, την καταστολή, τη διαφθορά και την προκλητική υποστήριξη των πλούσιων και των ισχυρών από την πιο μισητή κυβέρνηση των τελευταίων χρόνων.

Η **Pizza Fan** έκλεβε πράγματι, δίχως αμφιβολία, τον ΦΠΑ. Και οι ταμειακές της μηχανές ήταν πειραγμένες, έτσι ώστε να κρύβουν κάποια από τα έσοδα μεταμφιέζοντας τις πωλήσεις σε δώρα. Αλλά ακόμα και αν το μέγεθος της φοροδιαφυγής είναι τόσο μεγάλο όσο λέει η αστυνομία τι σχέση μπορεί να έχουν τα 25 ή 35 εκατομμύρια που φέρεται να έκλεψε έκλεψε ο **Αντάρας**, το αφεντικό της Pizza Fan, με τα δισεκατομμύρια που έχουν κλέψει τα μνημόνια από τους συνταξιούχους; Σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουν δοθεί στη δημοσιότητα η Pizza Fan εμφάνιζε σαν δώρο μια στις τέσσερις (περίπου) πίτσες που πληρώνονταν σε μετρητά. Το κράτος, όμως, επιβαρύνει κάθε μπουκιά που τρώμε ή πίνουμε με ΦΠΑ 13%. Για τους φτωχούς, τους εργάτες, τους νέους που προσπαθούν να τα βγάλουν πέρα με ένα μεροκάματο 40 ή 50 ευρώ την ημέρα είναι αδιάφορο αν αυτό το 13% θα του το «κλέψει» ο Αντάρας ή ο Μητσοτάκης.

Και ο **Γιαννακόπουλος** ξέπλενε, δίχως αμφιβολία, βρώμικο χρήμα μέσα από το «Χωριάτικο». Στους λογαριασμούς του βρέθηκαν έξι εκατομμύρια ευρώ – τα οποία και κατασχέθηκαν. Εκτός από «φούρναρης» ο Γιαννακόπουλος ήταν και επιχειρηματίας της νύχτας: ήταν ιδιοκτήτης (μέσω ενός 90χρονου αχυρανθρώπου) ενός στριπ κλαμπ της Λεωφόρου Συγγρού και (μέσω άλλων αχυρανθρώπων) μιας σειράς αντίστοιχων «κέντρων» σε διάφορα σημεία της χώρας. Με απλά λόγια, ήταν μαστροπός. Οι φούρνοι ήταν στην ουσία προκάλυμμα: έκοβαν πολύ περισσότερες αποδείξεις από τις πραγματικές τους πωλήσεις και εμφάνιζαν με αυτόν το τρόπο τα (παράνομα) έσοδα από τη μαστροπεία σαν (νόμιμο) τζίρο από τυρόπιτες και κουλούρια.

Αλλά ο Γιαννακόπουλος ήταν γνωστός «στις αρχές» από παλιά. Είχε συλληφθεί το 2008 ύστερα από σήματα της Interpol και της Europol στα πλαίσια της εξάρθρωσης ενός κυκλώματος τράφικνγκ με θύματα γυναίκες από την Ανατολική Ευρώπη. Το 2015 είχε καταδικαστεί σε κάθειρξη 10,5 ετών – αλλά είχε ασκήσει έφεση και είχε μείνει ελεύθερος. Το 2018 δικάστηκε ξανά για την ίδια υπόθεση – αλλά αθωώθηκε αφού οι τέσσερις γυναίκες από την Μολδαβία που τον είχαν καταγγείλει δεν εμφανίστηκαν στο δικαστήριο. Περιττό να το πει κανείς, το ελληνικό κράτος δεν είχε πάρει κανένα μέτρο (πχ άδεια παραμονής, άδεια εργασίας κλπ) για να εξασφαλίσει ότι οι γυναίκες αυτές θα παραμείνουν στην Ελλάδα και θα παραστούν στην δίκη.

Γελοιότητες

Τώρα ο Χρυσοχοΐδης περιγράφει στις συνεντεύξεις του με ζωηρές λεπτομέρειες την επιτυχία της αστυνομίας που κατάφερε να «παγιδεύσει» τον Γιαννακόπουλο με μια σκηνοθετημένη «αστυνομική έφοδο» στο στριπ κλαμπ του που του έδωσε, υποτίθεται, την εντύπωση ότι η έρευνα σε βάρος του έχει ολοκληρωθεί και έτσι να τον πιάσει «στα πράσα». Αλλά αυτές οι γελοιότητες δεν μπορούν να κρύψουν την απλή αλήθεια: ο Γιαννακόπουλος συνέχισε, χάρη στη ρατσιστική πολιτική του ελληνικού κράτους, όχι μόνο να είναι ελεύθερος, 18 χρόνια μετά την αρχική του σύλληψή, αλλά και να συνεχίζει να «βασιλεύει» ανενόχλητος στη «νύχτα».

Και το σκάνδαλο με την ΜΚΟ που έκλεβε τα χρήματα που συγκεντρώνονταν από φιλανθρωπικούς εράνους για την στήριξη παιδιών με βαριές ασθένειες είναι φριχτό. Και το κάνει ακόμα πιο φριχτό η αναλγησία την οποία έδειχναν τα μέλη της «εγκληματικής οργάνωσης» απέναντι στα θύματά τους – όπου κάθε «κόλπο» για την εξαπάτησή τους ήταν θεμιτό. Αλλά τα θύματα των περικοπών της υγείας είναι πολύ περισσότερα από τα θύματα της «εγκληματικής ΜΚΟ της Βόρειας Ελλάδας». Και αν δεν είχε διαλυθεί η κοινωνική πρόνοια δεν θα χρειάζονταν οι ασθενείς και οι οικογένειές τους την συνδρομή της φιλανθρωπίας για να τα βγάλουν πέρα.

Η κυβέρνηση προσπαθεί να καλλιεργήσει την εικόνα ότι η αστυνομία και η δικαιοσύνη έχουν «πιάσει τα μεγάλα ψάρια». Πρόκειται για μεγάλο ψέμα. Τα μεγάλα ψάρια είναι όχι μόνο ελεύθερα αλλά και βασιλεύουν – με τις ευλογίες της κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Η κυβέρνηση κομπάζει για την αποκάλυψη του σκανδάλου με τα «στημένα παιχνίδια» στο μπάσκετ. Αλλά το «στήσιμο» του Χρηματιστηρίου Ενέργειας αποφέρει δισεκατομμύρια κάθε χρόνο στα μεγάλα ιδιωτικά συγκροτήματα του κλάδου και έχει και το μεγάλο προσόν ότι είναι νόμιμο: η τιμή στην οποία πουλάνε την κιλοβατόρα οι ιδιωτικές εταιρείες δεν καθορίζεται από την τιμή που προσέφεραν οι ίδιοι αλλά από την τιμή της ακριβότερης προσφοράς που απαιτείται για να καλυφθεί η ζήτηση. Ναι καλά ακούσατε: όχι της φθηνότερης, της ακριβότερης.

Σκάνδαλο

Το φαραωνικό έργο που χτίζει η Lamda Development του Λάτση στο Ελληνικό είναι ένα ακόμα σκάνδαλο εκατοντάδων εκατομμυρίων – και αυτό εξίσου νόμιμο: σύμφωνα με τις καταγγελίες η εταιρεία αγόρασε το οικόπεδο του παλαιού αεροδρομίου στο 1/20 περίπου της αντικειμενικής του αξίας. Πριν λίγες μέρες παραιτήθηκε ο διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας – αφού παραδέχτηκε ότι το χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης του έργου και πώλησης των ακινήτων ήταν μάλλον αισιόδοξο. Με απλά λόγια ομολόγησε έμμεσα και προσεκτικά ότι ο πολυδιαφημισμένος πύργος κινδυνεύει να αποδειχτεί μια επενδυτική «φούσκα». Αν σκάσει οι συνέπειές του θα είναι εκατοντάδες φορές μεγαλύτερες από τα χαρτονομίσματα που βρέθηκαν στην «μυστική κρύπτη» του αφεντικού της Pizza Fan.

Το πιο εξωφρενικό παράδειγμα, όμως, νόμιμου σκανδάλου είναι η πώληση των κάθε είδους «μη εξυπηρετούμενων δανείων» στους διαβόητους servicers. Αφού αγόρασαν κοψοχρονιά (συχνά και στο ένα δέκατο της ονομαστικής τους αξίας) κάθε μικρό ή μεγάλο κόκκινο δάνειο διεκδικούν στη συνέχεια την αποπληρωμή τους στο ακέραιο -προσαυξημένη εννοείται με τους «νόμιμους τόκους». Οι εξωφρενικές τους απαιτήσεις είναι τόσο μεγάλες που έχουν εκτινάξει το «εξωτερικό χρέος» της Ελλάδας στα ουράνια: πέρσι έκλεισε στα 590 δις – από τα οποία μόνο το 330 οφείλονται στο δημόσιο.

Ποια ήταν η αντίδραση της κυβέρνησης απέναντι σε αυτή την «εγκληματική οργάνωση» των εκατοντάδων δισεκατομμυρίων: το διαβόητο άρθρο 23 στο νομοσχέδιο για τη διαχείριση των δανείων που κατέθεσε πρόσφατα η κυβέρνηση στη Βουλή και το οποίο όριζε ότι οι servicers θα μπορούσαν να προχωράνε σε κατασχέσεις και πλειστηριασμούς άμεσα χωρίς να περιμένουν την κρίση της «βραδυκίνητης» δικαιοσύνης. Με απλά λόγια θα μπορούσαν να κάνουν ότι θέλουν χωρίς να δίνουν λογαριασμό σε κανέναν. Οι αντιδράσεις ανάγκασαν τελικά την κυβέρνηση να το αποσύρει. Αλλά η πρόθεση καταγράφηκε. Και είναι βέβαιο ότι η κυβέρνηση έχει αρχίσει από τώρα να ψάχνει τις ευκαιρίες για να το επαναφέρει.

"Τι είναι ένα αντικλείδι μπροστά σε μια μετοχή», αναρωτιέται ο Μακχίθ, ο κακούργος - πρωταγωνιστής της Όπερα της Πεντάρας του Μπέρτολτ Μπρεχτ, στην απολογία του. «Τι είναι η ληστεία μιας τράπεζας μπροστά στην ίδρυση μιας τράπεζας; Τι είναι η δολοφονία ενός ανθρώπου μπροστά στην πρόσληψη (και εκμετάλλευση για μια ζωή) ενός ανθρώπου;»

Η θέση του «κυρίου Χωριάτικο» και των όμοιών του είναι στη φυλακή. Αλλά το πρόβλημα δεν είναι οι δυσλειτουργίες του καπιταλισμού: το πρόβλημα είναι ο καπιταλισμός. Η κυβέρνηση προσπαθεί τώρα με την εξάρθρωση των «εγκληματικών οργανώσεων» να στείλει το μήνυμα ότι η Νέα Δημοκρατία καταπολεμάει την «διαφθορά». Αλλά η προσπάθεια έχει γυρίσει ήδη μπούμερανγκ: το μόνο που έχει καταφέρει μέχρι τώρα είναι να δείξει, σε όλο του το μεγαλείο, τον βούρκο που η ίδια έχει με τόση επιμονή καλλιεργήσει και εξυπηρετήσει.

Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη δεν μπορεί να καθαρίσει την «κόπρο του Αυγεία» που η ίδια έχει δημιουργήσει. Αλλά ούτε και θέλει.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Δραστηριότητες

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΓΚΥΖΗ
καφενείο Ραγκαβή 53, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Η κρίση του ιμπεριαλισμού, το αντιπολεμικό κίνημα και η προοπτική. Οργανώνουμε το μονοήμερο 8 Νοέμβρη
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Καφέ LAB (πάρκο ΚΑΠΑΨ), 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Ουγγαρία 1956 - Οι εργάτες ενάντια στον υπαρκτό κρατικό καπιταλισμό
Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Βραζιλιάνα, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Από τον Μάη του '68 στην γενιά που θέλει να τα αλλάξει όλα
Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Καφέ Ζάτοπεκ, 6μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Από τον Μάη του 68 στην γενιά που θέλει να τα αλλάξει όλα
Ομιλήτρια: Εύη Μαχοβίτσκαγια

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ
Καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνος, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Από τα Τέμπη μέχρι την Ισπανία οι ιδιωτικοποιήσεις σκοτώνουν. Εμπρός για απεργία 25 Νοέμβρη!
Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαϊωάννου

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
Καφέ Τρίκυκλο, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Η μάχη για δημόσια και δωρεάν Παιδεία
Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός

ΠΑΤΗΣΙΑ
σινέ Ατενέ, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Ουγγαρία 1956 - Οι εργάτες ενάντια στον υπαρκτό κρατικό καπιταλισμό
Ομιλητής: Νίκος Παπαευαγγελίου

ΓΑΛΑΤΣΙ
Καφέ Sawadee (Ταϋγέτου 107), 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Εκλογές σε Ισραήλ και ΗΠΑ: ο ιμπεριαλισμός σε κρίση. Οργανώνουμε το μονοήμερο 8 Νοέμβρη
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΚΥΨΕΛΗ
Βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης Φωκίωνος Νέγρη, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Αντίσταση στην κλιματική καταστροφή
Ομιλητής: Γιάννης Μακαρώνας

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, 6.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Αντίσταση στην κλιματική καταστροφή
Ομιλητής: Ντίνος Μπουντζίκας

ΘΗΣΕΙΟ
Συνεργατικό καφενείο, Περιβολάκι, 8μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 5/11
"Τα Τέμπη της Σερβίας": Οι Κοινωνικοί αγώνες και η εκλογική ανατροπή
Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
Σύλλογος Ιμβρίων, 8μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Η κρίση του ιμπεριαλισμού, το αντιπολεμικό κίνημα και η προοπτική. Οργανώνουμε το μονοήμερο 8 Νοέμβρη
Ομιλητής: Δημήτρης Δασκαλάκης

ΠΑΓΚΡΑΤΙ
Sloth cafe, 8.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Η άνοδος της ακροδεξιάς στην Ευρώπη και η πάλη για να την τσακίσουμε
Ομιλήτρια: Νεφέλη Καρυώτη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
Καφέ Ταρτούφος, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Η κρίση του ιμπεριαλισμού, το αντιπολεμικό κίνημα και η προοπτική. Οργανώνουμε το μονοήμερο 8 Νοέμβρη
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
Καφενείο πλατείας Σουρμένων, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Εξεγερμένη Γαλλία, από τον Μάη του '68 στο σήμερα
Ομιλητής: Στέφανος Κοροβέσης

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
Fahrenheit 451 βιβλιοκαφέ, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Αντίσταση στην κλιματική καταστροφή
Ομιλητής: Στέφανος Δημητριάδης

ΒΥΡΩΝΑΣ
Φίφτυ Γαστροκαφέ, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Τα αδιέξοδα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Στέκι Αριστερής Κίνησης, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Πως χάθηκε η Ρωσική Επανάσταση
Ομιλητής: Κώστας Πολύδωρος

ΑΙΓΑΛΕΩ
Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Ο εκρηκτικός Μάης του '68
Ομιλήτρια: Μαρία Καστελιώτη

ΙΛΙΟΝ-ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
Πλατεία Αγίων Αναργύρων, καφέ Κοn Leo 7μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 5/11
Για την Αριστερά που ξέρει τι θέλει και πως μπορεί να το πετύχει
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

Ν. ΙΩΝΙΑ-ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
Νισύρου και Πάτμου,7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Πως νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση;
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΜΑΡΟΥΣΙ
Καφέ Σπίρτο, Πλατεία Ηρώων, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Πως νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση;
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Δημαρχείο Αγ. Παρασκευής, 7.30μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 5/11
Πως νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση;
Ομιλήτρια: Τζωρτζίνα Πράττη

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Καφέ Host, Κεντρική πλατεία, 8μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 5/11
Πως νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση;
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Τζιμάνη (Ζωσιμάδων 42), 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Μάης '68, η επιστροφής της επανάστασης
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου

ΝΙΚΑΙΑ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
Δημαρχείο Νίκαιας, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Μάης '68, η επιστροφής της επανάστασης
Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
Δημαρχείο Κερατσινίου, 7μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 5/11
Πολυτεχνείο 2026. Ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Θεσσαλονίκη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Σταυρούπολη, Καφέ Πέτρος, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Ουγγαρία 1956. Οι εργάτες ενάντια στον υπαρκτό κρατικό καπιταλισμό
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
Καφέ Poeta, 8μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 5/11
Οι εκλογές στις ΗΠΑ και η κρίση του Αμερικάνικου Ιμπεριαλισμού
Ομιλήτρια: Μαρία Τσίρμπα

ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Καφέ Μικρό, 7.30μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 5/11
Ουγγαρία 1956. Οι εργάτες ενάντια στον υπαρκτό κρατικό καπιταλισμό
Ομιλήτρια: Τζένη Δερμιτζίδου

ΚΑΜΑΡΑ
Καφέ Γιάφκα, 7.30μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 5/11
Εκλογές στις ΗΠΑ και η κρίση του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης

ΤΟΥΜΠΑ
Καφέ Teddy Boys, Μπότσαρη και Παπαναστασίου, 7.30μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 5/11
Μάης '68, η επιστροφής της επανάστασης
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΞΑΝΘΗ
καφέ Φίλοιστρον, 8μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Αντίσταση στην στεγαστική κρίση
Ομιλητής: Μηλιατζήμ Τζεμαλή

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Καφέ Νέον, τζαμί Καλούτσιανη, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/11
Μάης '68, η επιστροφής της επανάστασης
Ομιλήτρια: Λουΐζα Γκίκα
● ΤΕΤΑΡΤΗ 11/11
Πολυτεχνείο 2026. Ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός
Ομιλήτρια: Ευαγγελία Κώνστα

ΧΑΝΙΑ
Καφέ Μίνωος, 5.30μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 5/11
Πως νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση;
Ομιλητής: Χρήστος Κιούπης

ΡΕΘΥΜΝΟ
Καφενείο Κουκλάκια, 7.30μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 5/11
Πως νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση;
Ομιλήτρια: Βάσω Λίππα

ΠΑΤΡΑ
καφέ Aberto P. Φεραίου 48, 7μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 5/11
Σουέζ 1956. Η προηγούμενη ήττα των ιμπεριαλιστών στην Μέση Ανατολή
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΒΟΛΟΣ
Θόλος, 8μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 5/11
Αντίσταση στην κλιματική καταστροφή
Ομιλήτρια: Εύη Τσιούνη

Εξορμήσεις

ΠΕΜΠΤΗ 5/11
Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΠΑΤΡΑ Πλ.Όλγας 7.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/11
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού, Ταμπούρια 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ
Μάρκετ Ιν, Πλ. Γαρδένιας 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Λαϊκή Αργυρουπόλεως 7μμ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ.Νικολάου 7.30μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ Μεγάλη πόρτα-Πηγάδι 7μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 7/11
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
πεζόδρομος, "Κελάρι" 12μες
ΙΛΙΟΝ Πλ. Γεννηματάς 12μες
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Πλ. Ελευθερίας 12μες
Ν. ΣΜΥΡΝΗ Πλ. Ν.Σμύρνης 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12.30μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΑΒ, Πλ. Εθνικής Αντίστασης 11.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαγριωτάκη και Θησέως 11.30πμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μες
ΚΟΛΩΝΟΣ Γαλαξίας Λένορμαν 12μες
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Έβερεστ, Αγ.Ιωάννου 12μες
Ν.ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου
(απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 12μες
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μες
ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης Γερμανός 12μες
ΠΑΤΗΣΙΑ
Λαϊκή Αγ. Παντελεήμονα 12μες
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βεΐκου 12μες
ΓΚΥΖΗ Πλ. Γκύζη 12μες
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11πμ
ΚΑΜΑΡΑ Γούναρη με Σβώλου 11.30πμ
ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Παπάζογλου 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου με Μαρτίου 11.30πμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Πλ. Αγοράς 11πμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 12μες

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.
Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.
Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.
Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.
Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.
Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατικη αλληλεγγυη
Βδομαδιάτικη Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@gmail.com, **τηλ.:** 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

«Τελείωσε» ο Βούτσιτς λέει το σύνθημα στις διαδηλώσεις στη Σερβία. Φωτό: Uros Arsic/Reuters

ΣΕΡΒΙΑ

Γκρέμισαν τον Βούτσιτς Η μάχη συνεχίζεται

«Gotov je!» – «Τελείωσε!». Το σύνθημα που είχε ακουστεί στους δρόμους του Βελιγραδίου τον Οκτώβρη του 2000, όταν ανατράπηκε ο «χασάπης» Μιλόσεβιτς, επέστρεψε στις 25 Οκτώβρη με την εκλογική νίκη της «Φοιτητική Λίστας» (Φ.Λ.) και την ανατροπή του Βούτσιτς.

Η **«Φοιτητική Λίστα»** συγκέντρωσε το 53% (2.245.000 ψήφους) και 140 από τις 250 έδρες του κοινοβουλίου. Ο **Βούτσιτς** το 39% (1.670.000 ψήφους) και 104 έδρες, παρά την κινητοποίηση ολόκληρου του κρατικού και (του ακόμα ισχυρότερου) παρακρατικού μηχανισμού, των βιομηχάνων, της σέρβικης ορθόδοξης εκκλησίας, των ΜΜΕ και της εθνικιστικής ακροδεξιάς.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα η προεκλογική οργάνωση της κηδείας του «σφαγέα της Σρεμπρένιτσας», **Μλάντιτς**, υπό την «αιγίδα» του στρατού, με τον πατριάρχη και στενό σύμμαχο του Βούτσιτς, **Πορφύριο**, να ηγείται της νεκρώσιμης λειτουργίας παρουσία των υπουργών Άμυνας και Δικαιοσύνης και του γιού του Βούτσιτς.

Ο Βούτσιτς κυβερνούσε είτε ως πρόεδρος είτε ως πρωθυπουργός από το 2014. Ξεκίνησε από το ακροδεξιό κόμμα του **Σέσελι** και ήταν υπουργός Πληροφοριών στην κυβέρνηση **Μιλόσεβιτς**. Στη συνέχεια φόρεσε το κοστούμι του φιλοευρωπαϊκού εκσυγχρονιστή, χωρίς να εγκαταλείψει τον εθνικισμό και τον αυταρχισμό. Η οικονομική πολιτική του ήταν ιδιωτικοποιήσεις και προνόμια για ντόπιους και διεθνείς «επενδυτές». Η Σερβία έγινε πεδίο ανταγωνισμού ανάμεσα σε ευρωπαϊκά, κινεζικά και ρωσικά κεφάλαια, με τον Βούτσιτς να διατηρεί καλές σχέσεις με όλους. Η Κίνα είναι ο δεύτερος μεγαλύτερος εμπορικός εταίρος της Σερβίας πίσω από τη Γερμανία. Ο σερβικός στρατός έχει συμμετάσχει σε περισσότερες κοινές ασκήσεις με το ΝΑΤΟ παρά με τη Ρωσία τα τελευταία χρόνια. Και είναι η δεύτερη ευρωπαϊκή χώρα, πίσω από την Γερμανία, σε ροή στρατιωτικού υλικού στο Ισραήλ.

Πίσω από αυτά βρίσκονταν η φτώχεια, η επισφαλής εργασία, η διαφθορά και η διάλυση των δημόσιων υπηρεσιών. Με μέσο μηνιαίο μισθό 1.035 ευρώ, κατώτατο μισθό 550 ευρώ, με ανεργία των νέων στο 22% και ποσοστό φτώχειας στο 20%, η Σερβία είναι μεταξύ των φτωχότερων χωρών της Ευρώπης.

Την 1η Νοέμβρη του 2024, η κατάρρευση του στεγάστρου στον πρόσφατα ανακαινισμένο, από κινέζικη τεχνική εταιρία, σιδηροδρομικό σταθμό του Νόβι Σαντ, με τους 16 νεκρούς, έφερε στην επιφάνεια, με τραγικό τρόπο, τις συνέπειες αυτής της πολιτικής.

Πιάνοντας το «νήμα» από τις διαδηλώσεις των προηγούμενων ετών, οι φοιτητές προχώρησαν σε καταλήψεις και διαδηλώσεις και η κυβέρνηση απάντησε με «κουκούλωμα» του εγκλήματος και καταστολή. Μαθητές, εκπαιδευτικοί, αγρότες και εργαζόμενοι μπήκαν και αυτοί στον αγώνα με την «υπόσχεση» να το πάνε μέχρι τέλους. Το κίνημα βάθαινε όλο και πιο πολύ την πολιτική κρίση του καθεστώτος. Ακόμη και η παραίτηση του Βούτσιτς από την προεδρία, για να διεκδικήσει την πρωθυπουργία σε αυτές τις πρόωρες βουλευτικές εκλογές, αποτέλεσε έναν ακόμα αποτυχημένο ελιγμό διατήρησης της εξουσίας.

Πόρτα-πόρτα

Η νίκη της Φ.Λ. προετοιμάστηκε επί δύο χρόνια στους δρόμους και στις σχέσεις εμπιστοσύνης που είχαν χτιστεί μέσα από τις κινητοποιήσεις. Παρά το, σχεδόν, καθολικό αποκλεισμό από τα ΜΜΕ, η προεκλογική εκστρατεία πόρτα - πόρτα, οι συζητήσεις στις γειτονιές και στους χώρους δουλειάς και εκπαίδευσης κατάφερε να συσπειρώσει κόσμο που μέχρι τότε απείχαν ή δεν εμπιστεύονταν κανένα από τα υπάρχοντα κόμματα της αντιπολίτευσης.

Οι 250 υποψήφιοι της Φ.Λ., «που έχουν αναλάβει τη μεταφορά μέρους του αγώνα που διεξάγουμε στους δρόμους μέσα στο κοινοβούλιο», επιλέχθηκαν μέσα από διαδικασίες συνελεύσεων, που ξεκίνησαν τον Μάιο του 2025, με μοναδικά κριτήρια την εξ' αρχής υποστήριξής τους στο κίνημα και της μη συμμετοχής τους στο κυβερνών κόμμα ή στις κομματικές ηγεσίες της αντιπολίτευσης. Κανένας εν ενεργεία φοιτητής δεν συμμετείχε στο ψηφοδέλτιο. Παρουσιάστηκε ένα «ανομοιογενές» και «ετερογενές» πολιτικά και κοινωνικά, ψηφοδέλτιο από «ειδικούς». Από (πολλούς) πανεπιστημιακούς και επιστήμονες μέχρι εργαζόμενους, αγρότες και καλλιτέχνες. Και μαζί με αυτούς και ο πρώην διοικητής της κεντρικής τράπεζας **Ντέγιαν Σόσκιτς**, ο «σέρβος Παπαδήμας» αλλά και ο νυν πρόεδρος της μπασκετικής Ευρωλίγκας, **Ντέγιαν Μποντιρόγκα**, που μπροστά της η διαφθορά στην ΕΟΚ του Λιόλιου μοιάζει με παιδική χαρά.

Αυτή η «ετερογένεια» αποτυπώνεται και στο εκλογικό της πρόγραμμα των 11 σημείων. Περιλαμβάνει, από τη μία, «αριστερά» αιτήματα: κατασκευή οικονομικά προσιτών κατοικιών, αυξήσεις στους μισθούς και μείωση της επισφαλούς εργασίας, βελτιωμένη υγειονομική περίθαλψη, δωρεάν σχολικά βιβλία, φθηνότερα και κρατικά επιδοτούμενα φάρμακα, επενδύσεις σε αγροτικές περιοχές, κατάργηση των μονοπωλίων των βιομηχάνων τροφίμων και μείωση των τιμών των τροφίμων, φορολογική μεταρρύθμιση που αυξάνει τους φόρους για τους πλούσιους και τους μειώνει για τους χαμηλού εισοδήματος. Αλλά, ταυτόχρονα, υπόσχεται ότι όλα αυτά θα υλοποιηθούν μέσα σε μια «ανταγωνιστική οικονομία της αγοράς» από μία κυβέρνηση που θα στηρίζεται στην «αξιοκρατία», στην «λογοδοσία» και στους «ειδικούς».

Ο Σόσκιτς δήλωσε την νύχτα των εκλογών: «σταθερότητα, ειρήνη και δράση σύμφωνα με το νόμο... αυτά είναι τα πιο σημαντικά πράγματα τώρα για τον σχηματισμό μιας νέας κυβέρνησης... δεν θα υπάρξει ρεβανσισμός και επανάσταση», υποδηλώνοντας ότι ο μηχανισμός Βούτσιτς στο κράτος και στο «βαθύ κράτος», στη δικαιοσύνη, στο στρατό και στην αστυνομία θα μείνει ανέγγιχτος. Στην εξωτερική πολιτική, η πρόθεση είναι να συνεχίσουν την «πολυδιάσταση» του Βούτσιτς.

«Σε εγκάρδιο κλίμα»

Η ΕΕ, και ο **Μητσοτάκης**, έσπευσαν να συγχαρούν την Φ.Λ. για την εκλογική νίκη. Είναι υποκριτικά συγχαρίκια. Οι σχέσεις της ΕΕ με το κίνημα ήταν αμοιβαία μη φιλικές. Είναι χαρακτηριστικό ότι ποτέ δεν εμφανίστηκαν σημαίες της ΕΕ στις διαδηλώσεις. Η ΕΕ αντιμετώπιζε τον Βούτσιτς ως τον «μοναδικό αξιόπιστο συνομιλητή» για την ένταξη της Σερβίας στην ΕΕ και δεν έδινε δεκάρα για την «ποιότητα» της διακυβέρνησής του. Το κοίτασμα λιθίου στο ορυχείο Jadar είναι στρατηγική προτεραιότητα της ΕΕ για την αυτοκινητοβιομηχανία της και γι' αυτό στήριξε τον Βούτσιτς για την προώθηση της εξόρυξης παρά τις τεράστιες αντιδράσεις αγροτών και περιβαλλοντικών κινημάτων. Το ίδιο έκανε ακόμα και μετά το έγκλημα στο Νόβι Σαντ. Στις 5 Νοέμβρη του 2024, τέσσερις μόλις μέρες μετά το Νόβι Σαντ, ο **Δένδιας** συναντήθηκε στο Βελιγράδι με τον Βούτσιτς. Σε ανάρτηση στο Χ ο Δένδιας έγραφε: «Στη συνάντηση η οποία διεξήχθη σε εγκάρδιο κλίμα συζητήσαμε για τους ισχυρούς δεσμούς φιλίας Ελλάδας - Σερβίας και για την ενίσχυση της αμυντικής μας συνεργασίας».

Το μόνο σίγουρο είναι ότι η νέα κυβέρνηση θα βρεθεί μπροστά σε τεράστιες προκλήσεις και αντίρροπες δυνάμεις. Το πολιτικό σχέδιο για μια κυβέρνηση «ειδικών» που θα εξασφαλίσει δικαιοσύνη, αξιοκρατία και ευημερία θα δοκιμαστεί σκληρά και από την κιόλας πρώτη μέρα και στο εσωτερικό και στο διεθνές περιβάλλον.

Πώς θα αυξήσει τους μισθούς και τις κοινωνικές δαπάνες χωρίς να συγκρουστεί με τους εργοδότες και όταν υπόσχεται, ταυτόχρονα, και μεγαλύτερη ανταγωνιστικότητα; Πώς θα εκδημοκρατίσει το κράτος και τους θεσμούς όταν ο μηχανισμός του κράτους και του «βαθέως» κράτους που οικοδόμησε ο Βούτσιτς θα παραμένει στη θέση του; Πώς θα προστατεύσει το περιβάλλον όταν οι πολυεθνικές εξόρυξης θα ορμάνε σαν αρπακτικά; Η προσπάθεια για «πολυδιάστατες» σχέσεις με το Ισραήλ, τη Ρωσία, την Κίνα, τις ΗΠΑ, την ΕΕ, την Ουκρανία, το Κόσοβο σε μία περίοδο έντονων γεωπολιτικών συγκρούσεων θα προκαλέσουν αναπόφευκτα ρήξεις μέσα στην κυβέρνηση.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, είναι μια ιστορική νίκη που δίνει αυτοπεποίθηση στους εργαζόμενους και στη νεολαία και όχι μόνο στη Σερβία. Στην γειτονική εξεγερμένη Αλβανία, ο **Ράμα** βλέπει εφιάλτες.

Γι' αυτό είναι λάθος η εκτίμηση του **ΚΚΕ** ότι «οι εκλογές επισφράγισαν την αναμόρφωση του αστικού πολιτικού συστήματος προς μια πορεία ενσωμάτωσης των λαϊκών αγώνων». Όχι μόνο γιατί «αγνοεί» ένα κίνημα που γεννήθηκε από τα κάτω και κατάφερε να μετατρέψει την κοινωνική οργή σε πολιτική ανατροπή αλλά και γιατί προεξοφλεί την «ενσωμάτωση» του.

Το κίνημα πρέπει να διατηρήσει τις συνελεύσεις, τις οργανώσεις του και τη δυνατότητα ανεξάρτητης κινητοποίησης και αυτό θα ανοίξει δυνατότητες μεγαλώματος και νέα καθήκοντα στη σέρβικη αντικαπιταλιστική και ριζοσπαστική Αριστερά που αναδύθηκε μέσα από αυτό το κίνημα και «στήριξε κριτικά» την Φ.Λ.

Τα «αριστερά» αιτήματα που υπάρχουν στο προεκλογικό πρόγραμμα μπορούν να γίνουν η βάση για διεύρυνση και οργάνωση των μαχών για να γίνουν πράξη. Τα «δημοκρατικά πειράματα» οργάνωσης του φοιτητικού κινήματος θα χρειαστούν να συνδεθούν με τους χώρους δουλειάς για τη δημιουργία εργατικών συνδικάτων που δεν θα ελέγχονται από το κράτος ή τους εργοδότες, όπως συμβαίνει μέχρι τώρα.

Μόνο οι αγώνες μπορούν να δώσουν «πραγματικό» περιεχόμενο στην πολιτική αλλαγή και να γίνουν το αντίβαρο στις πιέσεις της άρχουσας τάξης και των ιμπεριαλιστών. Και, ταυτόχρονα, να συνδεθούν με την πάλη ενάντια στον εθνικισμό, τον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και το ίδιο το σύστημα.

Γιώργος Ράγκος

Εκδήλωση-παρουσίαση του βιβλίου «Μαρτυρίες από την Αντίσταση, τον Εμφύλιο, την Υπερορία, τον Επαναπατρισμό» (Εκδόσεις Ασίνη) οργάνωσε το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο στο Πάντειο Πανεπιστήμιο την Πέμπτη 29 Οκτωβρίου. Για το βιβλίο μίλησαν ο Προκόπης Παπαστράτης, ιστορικός, ομότιμος καθηγητής Παντείου, η Τζέλα Βαρνάβα-Σκούρα, ομότιμη καθηγήτρια ΕΚΠΑ και η Μαρία Στύλλου, περιοδικό «Σοσιαλισμός από τα Κάτω». Την πλούσια συζήτηση που ακολούθησε τις ομιλίες τους, συντόνισε η Αργυρή Ερωτοκρίτου.

Α. Ερωτοκρίτου, Τ. Βαρνάβα-Σκούρα, Π. Παπαστράτης και Μ. Στύλλου στη βιβλιοπαρουσίαση στο Πάντειο.
Φωτό: Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

Από την Αντίσταση στην Επανάσταση

«Το βιβλίο στο οποίο αναφερόμαστε», ξεκίνησε η **Τζέλα Βαρνάβα-Σκούρα**, «συγκροτήθηκε από το υλικό των συνεντεύξεων που πραγματοποιήσαμε την άνοιξη του 1985 με πολλούς και πολλές οι οποίοι συμμετείχαν στην παραγωγή της βρετανικής τηλεοπτικής σειράς του ντοκιμαντέρ "Greece, the Hidden War" (Ελλάδα, ο κρυμμένος πόλεμος), το οποίο μπορεί να βρει κανείς σήμερα εύκολα στην βιβλιοθήκη του Παντείου Πανεπιστημίου σε ηλεκτρονική μορφή.

Η σειρά παρουσίασε για πρώτη φορά στο βρετανικό κοινό, και όχι μόνο, τα γεγονότα της εποχής από την οπτική των ηττημένων με αφηγήσεις που αφορούν βιωμένες εμπειρίες από την Κατοχή, την Αντίσταση, την Απελευθέρωση, τον Εμφύλιο Πόλεμο περιγράφοντας βιώματα και της μετεμφυλιακής πραγματικότητας στην Ελλάδα καθώς επίσης βιώματα από τον εκπατρισμό και τον επαναπατρισμό που ξεκίνησε για πολλούς και πολλές μετά την κατάρρευση της δικτατορίας.

Είναι πάρα πολύ συγκινητικό και ενδιαφέρον να δει κανείς μια δυναμική που υπάρχει μέσα τους ακόμα και μια ελπίδα και μια διάθεση αγωνιστική. Έτσι νομίζω ότι τουλάχιστον η δική μου εμπειρία μου αφήνει μια αισιοδοξία για το τι μπορούμε να καταφέρουμε σήμερα και στο μέλλον».

«Υποθέτω ότι αυτοί που εγκρίνανε να γίνει αυτό το ντοκιμαντέρ δεν είχαν υπόψη τους τι θα επακολουθήσει», συνέχισε ο **Προκόπης Παπαστράτης**, «διότι ουσιαστικά ο τρόπος που στήθηκαν οι συνεντεύξεις και διατυπώθηκαν τα ερωτήματα ήταν μια πολιτική πράξη γιατί εκείνη την εποχή ακόμα δεν έχουν αρχίσει να γίνονται γνωστά στο ευρύτερο κοινό αυτά τα οποία τώρα τα θεωρούμε όλα σχεδόν δεδομένα. Οι Εγγλέζοι δεν περιμένανε κάτι τέτοιο. Η αντίδραση του βρετανικού κράτους οφείλεται στην άρνησή τους να αποδεχθούν την ακύρωση μέσα από το ντοκιμαντέρ του βολικού αφηγήματος ότι οι Εγγλέζοι έκαναν επέμβαση για "να σώσουν την Ελλάδα από τον διχασμό μεταξύ των κομμουνιστών και της αστικής τάξης".

Η συμμετοχή των γυναικών

Οι συνεντεύξεις απέδειξαν ακριβώς το αντίθετο. Το βιβλίο έχει το προτέρημα σε σχέση με το ντοκιμαντέρ ότι έχει κομμάτια που ο τηλεοπτικός χρόνος δεν επέτρεπε να συμπεριληφθούν. Ένα άλλο εντυπωσιακό στοιχείο που αποκαλύπτεται είναι η μεγάλη συμμετοχή των γυναικών στον αγώνα. Αξίζει να σας διαβάσω ένα απόσπασμα από αυτό που είπε μια 70χρονη γυναίκα στον Μελετζή σε μια πορεία στο δάσος: "Αγώνας είναι αυτός συναγωνιστή. Αγώνας. Εάν τον κερδίσουμε αυτόν τον αγώνα, τα κερδίσαμε όλα. Εάν τον χάσουμε, τα χάσαμε πάλι όλα". Σε αυτή τη δωρική διατύπωση συνοψίστηκε η ουσία του αγώνα».

«Πρόκειται για ένα βιβλίο επαναστατικό, γιατί δείχνει ότι, παρόλο που ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος δεν κατέληξε σε νικηφόρα επανάσταση, ο κόσμος που μπήκε στην Αντίσταση ήθελε την επανάσταση», είπε η **Μαρία Στύλλου**.

«Τρία είναι τα χαρακτηριστικά αυτού του βιβλίου. Το πρώτο είναι ότι είναι μαρτυρίες του κόσμου που πάλεψε μέσα από την Αντίσταση για να αλλάξει τη ζωή του. Είναι φοβερή η συνέντευξη μιας γυναίκας από το Λαύριο που περιγράφει τι σήμαινε για τις γυναίκες η Αντίσταση. "Να απαλλαγούμε απ' την τριπλή σκλαβιά κατακτητή, προϊστάμενου και άνδρα", όπως έλεγε και το τραγούδι "Λεύτερη νέα" που τραγουδούσαν. Το δεύτερο είναι αυτό που έλεγε ο Μαρξ, ότι ο νεκροθάφτης του καπιταλισμού είναι αυτός ο κόσμος που παλεύει από τα κάτω για μια καλύτερη ζωή. Και το τρίτο, ότι αυτό το βιβλίο δεν είναι χρήσιμο μόνο για την ιστορία προς τα πίσω, αλλά χρήσιμο και για την ιστορία τώρα. Αύριο γίνεται απεργία ενάντια στον πόλεμο στα λιμάνια. Γι' αυτό το παρελθόν είναι μεγάλη δύναμη και αυτό το βιβλίο μας μαθαίνει τι σημαίνει να οργανώνει ο κόσμος από τα κάτω».

Ολόκληρες οι ομιλίες υπάρχουν στη σελίδα του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου στο facebook και στο youtube.

Κώστας Πίττας

Νέα έκδοση

Οι επιθέσεις στα πανεπιστήμια και συνολικά στην εκπαίδευση, της κυβέρνησης και της άρχουσας τάξης κλιμακώνονται. Το ίδιο και η εκρηκτική αντίσταση της νεολαίας και της εργατικής τάξης σε όλο τον κόσμο και στην Ελλάδα. Το βιβλίο του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου «Για ποια Παιδεία παλεύουμε» (192 σελίδες, τιμή 10 ευρώ), που κυκλοφορεί σε λίγες μέρες, είναι όπλο για την ανατροπή των πρώτων και τη νίκη της δεύτερης. Συγγραφείς του είναι οι Σοφία Γαρμπή, Γιώργος Πίττας, Πάνος Γκαργκάνας και Χάνι Ρόζενμπεργκ.

Πενήντα χρόνια τώρα, η άρχουσα τάξη και οι βασικοί διαχειριστές της πασχίζουν –αλλά δεν μπορούν– να ξεφορτωθούν τις κατακτήσεις και τα δικαιώματα που κερδήθηκαν όλη αυτήν την περίοδο του μισού αιώνα. Και μαζί τους τις αγωνιστικές παραδόσεις, τη βαθιά ριζοσπαστικοποίηση και, σε τελική ανάλυση, την ίδια την Αριστερά.

Αυτό το βιβλίο εξετάζει διαχρονικά όλες τις πλευρές των επιθέσεων στην Παιδεία και τη θέση της εκπαίδευσης στον καπιταλισμό ως μηχανισμός αναπαραγωγής του συστήματος σε οικονομικό και ιδεολογικό επίπεδο. Παράλληλα, ξετυλίγει ιστορικά τις αντιστάσεις και τους αγώνες της νεολαίας και της εργατικής τάξης σε σχολές και σε σχολεία από τη Μεταπολίτευση και μετά, δίνοντας έμφαση στις καταλήψεις ως μορφή αποτελεσματικής πάλης και δύναμη ανατροπής. Τέλος, επιχειρεί να στοιχειοθετήσει το όραμα μιας «άλλης διαφορετικής εκπαίδευσης σε μια άλλη κοινωνία», αξιοποιώντας το παράδειγμα από τα εκπαιδευτικά πειράματα των μπολσεβίκων τα πρώτα χρόνια της Ρώσικης Επανάστασης.

Καταδικάστηκαν οι βασανιστές του Βασίλη Μάγγου

Την ενοχή όλων των κατηγορούμενων αστυνομικών πλην ενός αποφάσισε το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Καρδίτσας, στη δίκη για την υπόθεση της δολοφονίας του Βασίλη Μάγγου το περασμένο Σάββατο. Έξω από τα δικαστήρια, συγκλονιστική ήταν η δήλωση του Γιάννη Μάγγου:

«Επιτέλους είναι η στιγμή να κλάψουμε κι εμείς. Να πάμε σπίτι μας και να κλάψουμε.

Έξι χρόνια δέσαμε κόμπο το δάκρυ μας, το κάναμε αγώνα, βγήκαμε στον δρόμο, βγήκαμε στην κοινωνία με το κίνημα το οποίο κράτησε την υπόθεση του Βασίλη ψηλά και αποδείξαμε ότι ο Βασίλειος βασανίστηκε, ο Βασίλειος βασανίστηκε και τώρα είναι στιγμή κι εμείς κάποια στιγμή να πενθήσουμε.

Ο αγώνας όμως συνεχίζεται. Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη. Δεν θα ξεχαστεί τι κάναν στον Βασίλη. Ο Βασίλειος Μάγγος παραδίνεται σήμερα στην ιστορία δικαιωμένος. Έξι χρόνια αγώνα, μετά τον βασανισμό του από αστυνομικούς, οι οποίοι θα έπρεπε κανονικά να κατηγορούνται για το θάνατό του, όπως μας έδειξε η τελευταία ψυχιατρική έκθεση, η οποία βγήκε αφού την όρισε το Διοικητικό Δικαστήριο Βόλου.

Παρ' όλα αυτά, σήμερα από τους έξι, οι πέντε κρίθηκαν ένοχοι για βασανιστήρια.

Είμαι συγκινημένος γιατί τον Βασίλειο τον κράτησε ψηλά έξι χρόνια το κίνημα και η κοινωνία. Για μας δεν είναι θέμα χαράς. Είναι θέμα λύτρωσης. Είναι θέμα ανακούφισης.

Για μας δεν πρόκειται να αλλάξει κάτι. Θα αλλάξει όμως με τον αγώνα που κάνουμε, γιατί με τη σημερινή απόφαση του δικαστηρίου, η οποία είναι μια συγκλονιστική απόφαση και οποία θα μείνει με έντονα γράμματα στην ιστορία, με τη σημερινή απόφαση, θα σκέφτονται από εδώ και πέρα να βάλουν το χέρι τους στον γκλομπ και στο πιστόλι και να χτυπήσουν, να βασανίσουν, να δολοφονήσουν έναν άνθρωπο, ένα νέο παιδί.

Είμαστε ικανοποιημένοι από την απόφαση του δικαστηρίου γιατί απόφαση αυτή βγήκε όπως τα γεγονότα εκτέθηκαν στην ακροαματική διαδικασία, από την οποία αποδείχτηκε ότι ο Βασίλειος Μάγγος βασανίστηκε από τους αστυνομικούς.

Βασίλειος Μάγγος. Παρών!

Κι ας μη νικήσουμε ποτέ. Θα πολεμάμε πάντα. Αλλά κι όταν νικάμε πάλι θα πολεμάμε.

Αυτό ήταν το σύνθημα που είχε πει ο Βασίλειος Μάγγος. Αλλά δε θα μπορούσε να είναι σύνθημα αν ήταν μια τεράστια πρόταση και γι' αυτό πάλι έμεινε στην ιστορία και θα μένει.

Κι ας μη νικήσουμε ποτέ. Θα πολεμάμε πάντα.

Αθάνατος!

Αλλά κι όταν νικάμε, πάλι θα πολεμάμε».

Δεν ξεχνάμε τα Τέμπη!

Η δίκη στο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων Λάρισας συνεχίζεται με τις καταθέσεις συγγενών και επιζώντων, που φέρνουν ξανά στο προσκήνιο τις εγκληματικές ευθύνες της κυβέρνησης της ΝΔ για την ασφάλεια των σιδηροδρόμων, τις καταγγελίες για την αλλοίωση του τόπου του εγκλήματος και τα κενά της δικαστικής διερεύνησης. Τριάμισι χρόνια μετά, οι συγγενείς επιμένουν να αναζητούν απαντήσεις για τις προειδοποιήσεις των εργαζόμενων που αγνοήθηκαν, για τα συστήματα ασφαλείας που δεν υπήρχαν και τις ενέργειες της κυβέρνησης και των κρατικών μηχανισμών μετά τη σύγκρουση.

Η κατάθεση του **Βαγγέλη Βλάχου**, αδελφού του 34χρονου **Βάιου Βλάχου**, στις 2 Νοέμβρη, επανέφερε το ζήτημα της διαχείρισης του τόπου της σύγκρουσης. Όπως περιέγραψε, όταν επισκέφθηκε τον χώρο τρεις ημέρες μετά τη σύγκρουση, η εικόνα του είχε ήδη αλλάξει δραματικά. Αξιωματικός που τον συνόδευε, σύμφωνα με τη μαρτυρία του, του μετέφερε ότι είχε δοθεί εντολή να καθαριστεί πλήρως ο χώρος μέχρι την Κυριακή.

Τα όσα ανέφερε στην κατάθεσή του συνδέονται και με τα αιτήματα που υποβλήθηκαν τον Οκτώβρη για την εξέταση και ταυτοποίηση οστών και λειψάνων, τα οποία είχαν περισυλλεγεί από χώρους μεταφοράς συντριμμιών και χωμάτων μετά το «μπάζωμα» του χώρου. Οι οικογένειες ζητούν εργαστηριακές εξετάσεις που θα αποκλείσουν κάθε αμφιβολία για την ταυτοποίηση των ευρημάτων και αμφισβητούν την πληρότητα της αρχικής έρευνας και τη διαχείριση των αποδεικτικών στοιχείων.

Ο Βλάχος αμφισβήτησε επίσης την απόδοση της τραγωδίας στο «ανθρώπινο λάθος του σταθμάρχη», υπενθυμίζοντας τις προειδοποιήσεις των μηχανοδηγών που είχαν προηγηθεί για την ασφάλεια του δικτύου και έθεσε, επίσης, και το ζήτημα της πυρασφάλειας των βαγονιών και της καταλληλότητας των υλικών τους.

Ερωτήματα

Ακόμα δεν έχει εξακριβωθεί τι προκάλεσε την ένταση της φωτιάς, το πώς εξαπλώθηκε μέσα στα βαγόνια και το ποιες δυνατότητες διαφυγής είχαν οι επιβάτες. Σε αυτά ακριβώς τα ερωτήματα συνδέονται και οι καταθέσεις των επιζώντων στις συνεδριάσεις της 13ης και της 27ης Οκτώβρη. Η **Μαρία Λαζαρίδου**, που ταξίδευε με τη μητέρα της και το έξι μηνών μωρό της, περιέγραψε τη σύγκρουση, τις φλόγες και την αγωνιώδη προσπάθειά τους να σωθούν. Η **Τριανταφυλλιά Κουτσιάλα** κατέθεσε πώς κατάφερε να βγει από τα συντρίμμια, ακούγοντας άλλους επιβάτες να καλούν σε βοήθεια.

Στις 27 Οκτώβρη το δικαστήριο έκανε δεκτό το αίτημα του δικηγόρου **Λουκά Αποστολίδη** να προσκομιστεί η αλληλογραφία της ελληνικής Πολιτείας με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς για την ασφάλεια των σιδηροδρόμων την περίοδο 2016–2026. Διέταξε τα αρμόδια υπουργεία να διαβιβάσουν μέσα σε τριάντα ημέρες τα σχετικά έγγραφα, ενώ επιφυλάχθηκε για την κλήση πρώην γενικών γραμματέων του υπουργείου Μεταφορών.

Η σημασία αυτών των εγγράφων είναι καθοριστική για τη διερεύνηση του ποιοι «αρμόδιοι» γνώριζαν τις ελλείψεις και πώς ανταποκρίθηκαν. Η σύμβαση 717, οι καθυστερήσεις στην τηλεδιοίκηση και τη σηματοδότηση, η υποστελέχωση και οι προειδοποιήσεις των εργαζομένων δεν ήταν άγνωστα ζητήματα πριν από τις 28 Φλεβάρη 2023.

Στις 2 Νοέμβρη, οι συγγενείς ανάρτησαν στην περίφραξη του δικαστικού χώρου τις φωτογραφίες των 57 θυμάτων, υπενθυμίζοντας το ανθρώπινο κόστος της ιδιωτικοποίησης, του κατακερματισμού των αρμοδιοτήτων και της υποχρηματοδότησης του σιδηρόδρομου.

Η δίκη των Τεμπών δίνει το λόγο στις οικογένειες που απαιτούν δικαιοσύνη και τιμωρία όλων των πραγματικών ενόχων. Ο αγώνας για δικαιοσύνη δεν πρέπει να περιοριστεί μέσα στη δικαστική αίθουσα. Η κυβέρνηση «κρύβεται» πίσω από την δίκη για να αποποιηθεί τα εγκλήματά της αλλά το «κίνημα των Τεμπών», οι μεγάλες απεργίες και διαδηλώσεις που ακολούθησαν τα Τέμπη, δεν όχι μόνο δεν κρύβεται αλλά δίνει ραντεβού στις 25 Νοέμβρη.

Γ.Ρ.

ΔΗΜΟΣ Π. ΦΑΛΗΡΟΥ

Όχι άλλα "ατυχήματα"

Την περασμένη Πέμπτη (29/12) γλιτώσαμε παρά τρίχα τα χειρότερα. Συνάδελφος εργαζόμενος στον Δήμο Παλαιού Φαλήρου έπεσε σε ακάλυπτο βόθρο βάθους 1,5 μέτρου και μάλιστα μέσα στο ίδιο το αμαξοστάσιο του Δήμου(!) και βυθίστηκε μέχρι τον λαιμό. Αν δεν τον προλάβαιναν, η κατάληξη θα ήταν τραγική.

Το περιστατικό αυτό δεν ήταν ένα τυχαίο «κακό περιστατικό», αλλά το αναμενόμενο αποτέλεσμα της επικίνδυνης κατάστασης που επικρατεί στις υπηρεσίες του Δήμου. Η εντατικοποίηση και η παντελής έλλειψη μέτρων ασφαλείας έχουν χτυπήσει κόκκινο. Οι οδηγοί στα μικρά φορτηγάκια αναγκάζονται να δουλεύουν συστηματικά χωρίς συνοδό. Ακόμη και τα απορριμματοφόρα βγαίνουν στον δρόμο υποστελεχωμένα, με έναν μόλις εργαζόμενο στο πλήρωμα αντί για δύο.

Η κατάσταση είναι ανεξέλεγκτη εδώ και καιρό: το καλοκαίρι εκδηλώθηκε φωτιά σε απορριμματοφόρο, την οποία τελικά έσβησε ένας περιπτεράς με το λάστιχο! Παράλληλα, καθημερινές δραστηριότητες γίνονται με μηδενική μέριμνα προστασίας, όπως η λαϊκή αγορά της οδού Παλαιολόγου που παραμένει τελείως αφύλακτη, εγκυμονώντας τεράστιους κινδύνους τόσο για τους εργαζόμενους όσο και για τους δημότες. Είναι σαφές ότι στο Παλαιό Φάληρο το επόμενο εργατικό ατύχημα είναι προ των πυλών.

Κι ενώ οι συνθήκες εργασίας γίνονται όλο και πιο επικίνδυνες για τη σωματική μας ακεραιότητα, η Δημοτική Αρχή επιλέγει να μας χτυπήσει και στο εισόδημα: μόλις πριν από λίγες μέρες, ο Δήμαρχος Φωστηρόπουλος, προχώρησε σε μείωση των αποδοχών μας στις υπερωρίες. Την ίδια ώρα, η πλειοψηφία του Σωματείου τηρεί σιγή ιχθύος και επιλέγει την αδράνεια.

Δεν πρόκειται να μείνουμε με σταυρωμένα τα χέρια. Η τρομοκρατία, η εντατικοποίηση και η απαξίωση της ανθρώπινης ζωής δεν θα περάσουν. Οργανώνουμε την απάντησή μας από τα κάτω. Βάζουμε όλες μας τις δυνάμεις για τη μαζική συμμετοχή στην απεργία στις 25 Νοέμβρη, για να διεκδικήσουμε ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς, μέτρα υγιεινής και ασφάλειας, προσλήψεις προσωπικού και αυξήσεις στους μισθούς μας.

Στέφανος Δημητριάδης, *εργαζόμενος στον Δήμο Παλαιού Φαλήρου*

Συνέλευση ΣΕΤΗΠ

Το τελευταίο διάστημα ο κλάδος μας βρίσκεται ολοένα και συχνότερα στο στόχαστρο επιθέσεων.

Οι εργασιακές συνθήκες μας, γίνονται ολοένα και πιο δυσμενείς.

Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα της Nokia, που προσπάθησε να υποχρεώσει το προσωπικό της αρχικά σε 9ήμερο (καθημερινές και ΣΚ!) και, μετά από τις αντιδράσεις, τελικά σε 2ήμερο "bugathon", δηλαδή έναν μαραθώνιο επίλυσης σφαλμάτων που είχαν εντοπίσει οι agents της Τεχνητής Νοημοσύνης και τα οποία οι συνάδελφοι κλήθηκαν να επιλύσουν εκτός ωραρίου.

Ένα άλλο παράδειγμα έρχεται από την Power Factors (γνωστή για τις μαζικές απολύσεις το προηγούμενο διάστημα), η οποία υποχρέωσε το προσωπικό της σε συνεχόμενο 24ωρο hackathon, καλώντας τους να φέρουν υπνόσακους (!) στο γραφείο.

Το άλλο σκέλος έχει να κάνει με τις απολύσεις που γίνονται σε μια σειρά από εταιρείες του κλάδου, με πρόσχημα τις κακές αξιολογήσεις, το "εσωτερικό restructuring" ή τη στρατηγική στροφή στην Τεχνητή Νοημοσύνη. Από startups μέχρι πολυεθνικές, συνάδελφοι/ισσες έχουν κληθεί να αλλάξουν αντικείμενο εν μία νυκτί, έχουν εξωθηθεί σε οικειοθελείς αποχωρήσεις ή απλά πληροφορούνται για την απόλυσή τους μέσω του μπλοκαρίσματος των εταιρικών λογαριασμών τους. Την ίδια ώρα, μεγάλοι όμιλοι και επιχειρήσεις "διττής χρήσης" (dual use) στρέφονται στην πολεμική βιομηχανία μέσα από προγράμματα όπως το ReArm Europe ή projects όπως η "Ασπίδα του Αχιλλέα", δένοντας ολοένα και πιο βαθιά τον κλάδο της τεχνολογίας με τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς. Όλα αυτά γίνονται τη στιγμή που τα Data Centers έχουν αναδειχθεί σε "νούμερο ένα" στρατιωτικούς στόχους στις πολεμικές συγκρούσεις.

Δεν είμαστε όμως μόνοι μας απέναντι σε αυτή τη δυσοίωνη κατάσταση. Στις εταιρείες του κλάδου κινητοποιούνται ολοένα και περισσότεροι/ες συνάδελφοι/ισσες ιδρύοντας σωματειακές επιτροπές και επιχειρησιακά σωματεία. Στις 30 Οκτώβρη το ΣΕΤΗΠ (το κλαδικό μας συνδικάτο στην Αττική) οργάνωσε παράσταση διαμαρτυρίας σε ένδειξη αλληλεγγύης στον αγώνα των λιμενεργατών ενάντια στον πόλεμο. Στις 9 Νοέμβρη, στις 6μμ θα γίνει η γενική συνέλευση του σωματείου στο πολιτιστικό κέντρο του ΟΤΕ στη Βικτώρια. Κεντρικό ζήτημα είναι η οργάνωση και η συμμετοχή μας στην πανεργατική απεργία στις 25 Νοέμβρη.

Πάνος Λουκίσας, *εργαζόμενος στον κλάδο της τεχνολογίας, μέλος της αντικαπιταλιστικής κίνησης στην πληροφορική "Το Ποντίκι"*

Μη χάσετε αυτή την Κυριακή

ΗΜΕΡΙΔΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Οι κοινωνικοί αγώνες μόλις (ξανα)ξεκίνησαν

Συνδικαλιστές, μέλη δημοτικών παρατάξεων και άνθρωποι των κινημάτων από τις ΗΠΑ (Μινεάπολη), τη Γαλλία, την Ισπανία και τη Γερμανία συμμετέχουν στην εκδήλωση «Ιμπεριαλισμός, περίοδος πολέμων και επαναστάσεων»

«ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΝΟΜΑΣΤΕ»

«Η ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΤΩΝ ΑΔΥΝΑΜΩΝ»

«ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΝΑ ΣΚΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΑΜΕΤΡΗΤΑ ΟΣΑ ΣΕ ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ»

Αφιέρωμα της Εφημερίδας των Συντακτών στην ημερίδα του ΣΕΚ Ιμπεριαλισμός - Περιόδος πολέμων και επαναστάσεων"

14 Νοέμβρη

Πάτρα

Αίθ. ΕΒΕ, Αράτου 21, 6μμ

Ιμπεριαλισμός-Περίοδος πολέμων και επαναστάσεων

Ομιλητής: **Λέανδρος Μπόλαρης,** *ιστορικός*

Βόλος

Θόλος

5-6.30μμ

Ο Ιμπεριαλισμός σήμερα-Η κρίση της υπερδύναμης

Ομιλητές:

Τάσος Αναστασιάδης, *Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης*

Στέλιος Λημνιός, *Περιβαλλοντική Πρωτοβουλία Μαγνησίας*

7-8.30μμ

Πόλεμος και Επανάσταση. Στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός

Ομιλητής: **Χρίστος Αργύρης,** *γιατρός, ΓΣ ΑΔΕΔΥ*

Γιάννενα

Συνεδριακό Κέντρο Περιφέρειας, Στοά Σαρκά, 5μμ

Ιμπεριαλισμός-Περίοδος πολέμων και επαναστάσεων

Ομιλήτρια: **Νίκη Αργύρη,** *ΣΕΚ*

21 Νοέμβρη

Ξάνθη

Εργατικό Κέντρο

5-6.30μμ

Ο Ιμπεριαλισμός σήμερα-Η κρίση της υπερδύναμης

Ομιλητής: **Κώστας Πίττας,** *Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο*

7-8.30μμ

Πόλεμος και Επανάσταση. Στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός

Ομιλήτρια: **Έλλη Πανταζοπούλου,** *ΣΕΚ*

22 Νοέμβρη

Θεσσαλονίκη

Εργατικό Κέντρο

12-1.30μμ

Ο Ιμπεριαλισμός σήμερα-Η κρίση της υπερδύναμης

Ομιλητές:

Πέτρος Κωνσταντίνου, *ΚΕΕΡΦΑ*

Γιάννης Κούτρας, *ΔΣ ΕΝΙΘ*

Συντονίστρια ***Τζένη Δεμιρτζίδου***

2-3.30μμ

STOP στο γενοκτονικό Ισραήλ-Λευτεριά στην Παλαιστίνη

Ομιλητές:

Ευκλείδης Μακρόγλου, *δικηγόρος*

Τάσος Τσιούνης, *εργαζόμενος*

Συντονίστρια ***Δήμητρα Κομνιανού***

4-5.30μμ

Πόλεμος και Επανάσταση. Στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός

Ομιλητές:

Γιώργος Πίττας, *Εργατική Αλληλεγγύη*

Κώστας Τορπουζίδης, *δικηγόρος*

Συντονίστρια ***Ιωάννα Κατλαμούση***

27 Νοέμβρη

Ρέθυμνο

Κέντρο Νέων, 6.30μμ

Ιμπεριαλισμός-Περίοδος πολέμων και επαναστάσεων

Ομιλητές:

Παντελής Παναγιωτακόπουλος, *ΣΕΚ*

Γιάννης Σηφακάκης, *Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο*

28 Νοέμβρη

Χανιά

Εργατικό Κέντρο, 6.30μμ

Ιμπεριαλισμός-Περίοδος πολέμων και επαναστάσεων

Ομιλητές:

Γιάννης Σηφακάκης, *Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο*

Παντελής Παναγιωτακόπουλος, *ΣΕΚ*